

پوخته‌ی

خواستی ههندیک له فه رموده کانی پیغه مبهه ری خوا

(صلی اللہ علیہ وسلم)

له بیروباوهر و شوین که وتندا

((مذکرة الحديث النبوی فی العقیدة والإتباع))

نووسینی

زانای پایه به رز شیخ (ربیع بن هادی عمر المدخلی)

وهرگیرانی

یحیی سtar شیخانی

پیدا چوونه وهی

م. جمعه علی خورشید

پیش نویز و تار خوینی (مزگه و تی ئاشتی) له که رکوک

۱۴۳۳ کۆچی

چاپی يە كەم

له به رهه هی مالپه ری ئاشتى / کركوك

www.ashtyk.com

ناوى كتىب : پوخته‌ي خواستى ههندىك له فه رموده‌كانى

پىغه‌مبه رى خوا له بيروبا واهر و شوين كه وتندا

ناوى نوسه‌ر : شيخ (ربيع بن هادي عمير المدخلی)

ورگىر : يحيى ستار شيخانى

شوينى چاپ : سليمانى ، چاپخانه‌ي زانا.

نوره‌ي چاپ : ياهكم

تىراز : ۱۰۰۰ دانه

مافى چاپ‌كردن و له به رگرتنه‌وهى پارىزراوه

بنكه‌ي بلاوك‌ردنه‌وهى

كتىبخانه سيما / چه مچه مال (۰۷۷۰۱۲۳۶۰۸۹)

ديزاينى و كاري هونه‌رى

مالپه رى به ههشت

www.ba8.org

گهر ده‌ته وييت نوسينه‌كهت بكه‌يت به كتىب و چاپى

بkeh‌يت و به شىوه‌يه‌كى جوان ديزاين بكرىت

په‌يوه‌ندى بکه به (مالپه رى به ههشت) وه

۰۷۷۰ ۱۵۱۷۳۷۸

پیش‌ه‌کی و درگیر

الحمدللہ و الصلاة و السلام علی النبی و علی آلہ و صحابہ و من
تبعهم إلی يوم الدین:

خوشک و برای موسولمان، بیگومان پیش هاموو شتیک موسلمان
پیویستی بهوه ههیه، که بیروباوه‌ریکی پاک و بیگه‌ردی هه‌بیت، تاوه‌کو
کرده‌وه‌کانی لای خوای گهوره قهبوون بیت، چونکه ئه‌گهر هر موسولمانیک
بیروباوه‌ریکی راست و ته‌واوی نه‌بیت، ئه‌وه به‌پاستی ئه‌وه که‌سه سه‌رفراز
نابیت نه له دونیا و نه له قیامه‌تیشدا، چونکه خوای گهوره له چه‌نده‌ها
شوینی جیاجیادا باسی لهوه کردووه که ده‌بیت موسلمان بیروباوه‌ریکی واي
نه‌بیت دوربیت له هاویه‌ش دانان بۆ خوای گهوره، پیغه‌مبه‌ری (كَلِيلٌ) له
چه‌نده‌ها فه رموده‌دا باسی لهوه کردووه که موسلمان بیروباوه‌ری راست
بیت و دوربیت له هاویه‌ش دانان بۆ خوای گهوره، وهک له فه رموده‌یه‌کی
صه‌حیدا هاتووه، که ده‌فه‌رمویت: ((مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً دَخَلَ
الْجَنَّةَ ، وَمَنْ لَقِيَهُ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً دَخَلَ النَّارَ)).

واته: هر که سیک بگاته خزمه‌تی خوای گهوره و به هیچ شیوه‌یه ک
هاویه‌شی بۆ ئه‌نجام نه‌دابیت ئه‌وه ده‌چیتته به‌هشتله‌وه، هر که سیکیش
بگاته خزمه‌تی خوای گهوره و هاویه‌شی بۆ ئه‌نجام بدات به هر شیوازیک
بیت، ئه‌وه ده‌چیتته دوزه‌خه‌وه.

به لکو هه موو پیغەمبەران سەرەتاي دەستت پى كىرىنى بانگەوازىان بۆ يەكخواپەرسىتى خواى گەورە بۇوه، چونكە ھاوبەش دانان بۆ خواى گەورە تائىيىستاش بلاوه لە ناوخەلکىدا وەك خواى گەورە دەفەرمۇيىت: ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكَثُرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ ﴾ (يوسف: ٦٠).

واتە: زۆربەى خەلکى ھەر چەندە بپەيان ھەيە، كە خواى گەورە دروست كەرو بىزق و بۇزى دەرە، بەلام لەگەل ئەوهشدا ھاوبەش بپىار دەدەن بۆ خواى گەورە، لە ھەمان كاتدا خەلکىكى زۆريش ھەيە كە بىگا راستەكە نازانن لە كويىھى، چونكە ئەمەش ھاپېشىتە لەگەل يەكخواپەرسىتىدا، ئەم نامىلىكەيەش، كە زاناي پايى بەرز شىخ (ربيع بن هادى المدخلى) نۇوسىيوتى خواى گەورە پاداشتى بە خىرى بىاتە وە توھەن درىزى بىات بۆ دەزايەتى بىدۇھە و سەركەوتتى سوننەت، كە چەند فەرمۇودەيەكى صەھىھى ھىنناوهتەوە و راۋەيەكى كورت و پۇختەشى بۆ كردووه، كە باس لە بىرپەياوهر و بانگەوازى موسولمانان دەكتات، بۆيە بە پىيۆيىستى زانى كە وەرى بىگىرە سەر زمانى كوردى، تاوهكە موسولمانان بە گشتى سوودمەند بن لىپى بە تايىبەتتىش ئەوانەي كە زمانى عەرەبى قورس و گرانە بەلایانەوە، لە كاتى وەرگىرەنام بۆ ئەم كتىبە چەند جىڭايەك پىيۆيىستى بەوە ھەبۇو، كە دەستكارى بىكم، چونكە بە راستى ئەو كتىبانەي، كە بتەویت لە زمانى عەرەبىيەوە بىگۇرپىت بۆ زمانى كوردى پىيۆيىستە دەستكارى بىكەيت، ئەگەر وەرگىرەنەكى دەقا و دەق بىرىيەت واتايىكى تەواو نادات بە دەستەوە و پىستە و وشەكان تىك دەچىت و ئالۇز دەبىت، وە ھەلبىزادىنى

ئه‌م ناوه‌ی که لیم ناوه (پوخته‌ی خواستی ههندیک له فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا بَلِّه) له فه‌رهه‌نگی ددریا هه‌لمبژاردووه ^(۱).

له خوای گهوره داواکارم که لیمی قه‌بوقل بکات و ببیتە مايەی ئەوهى، كه موسولمانان دووربن له ھاوبەش دانان بۆ خوای گهوره، هه‌روه‌ها ئەو رېگا راسته‌ش بگرنە بەر که سەلەفی صالح له سەری بونه (رەزاو رەحمة‌تى خوايان لېبىت)

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين .

يحيى ستار شيخانى

۱۲ / جمادى دووه‌م / ۱۴۳۲

۲۰۱۱ ز ، يەك شەممە / كەركوك

(۱) بەرگى (دووه‌م / ل: ۱۲۲۶)

پیشہ کی ماموستا جمعہ علی خورشید

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ، ونعود بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا ، من يهدى الله فلا مضل له ، ومن يضل فلا هادي له ، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

له پاشان :

پروه ردگار ئینسانی دروست کردووه هەر ئاوه‌ها بەره لایانی نەکردوون بۇ ئەوهی کە بە ئارەزووی خۆیان ھەلس و كەوت بکەن، ئازاد بن لە بیرو باوه‌ردا، بەلکو پیغەمبەرانی رەوانە کردووه بۇ ئەوهی پینمايى خەلکى بکەن و پزگاريان بکەن لە تاريکايەكانه‌و پزگاريان بکەن بۇ پوناكى، كۆتا پیغەمبەران (درودى خوايان لە سەر) بە ھەمان شىۋە ئاگادارىكار و مزگىنى دەر و پېپيشاندەر لە تاريکايەكانى شىركەوە بۇ پوناكى يەخواپەرسىتى، لە تاريکايەكانى كوفره‌وە بۇ پوناكى ئىمان، لە تاريکايەكانى نيفاق و رىبابازىيەوە بۇ پوناكى ئىخلاص و نياز پاکى، لە تاريکايەكانى بىدۇھەوە بۇ پوناكى سوننەت، لە تاريکايەكانى تاوان و سەرپىچى بۇ پوناكى تاعەت و گوپىرايەلى، لە تاريکايەكانى بەدرەوشتىيەوە بۇ پوناكى پەوشته جوانەكان، پەيامى خۆى گەياند و بە هيچ شىۋە يەك درېغى نەكرد.

خويىنه‌رى بەریز :

ئەم كتىبە كە لە بەرده ستدايە چەپكىك لە گول، چەپكىك لە فەرمودەكانى پىشەواى مرۇقايەتىيە كە خواى گەورە لە حەقىدا

ئەفرمۆیت: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عِنْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّاجِحٌ﴾ [التوبه: ١٢٨]

ئەو پیغه مبهه ره (صلی الله علیه و آله و سلم) چەند دلسوز و خەم خورى ئەوه بۇوه كە هەموو
نەوه کانی ئادەم پیگای سەرفرازى و پېزگاربۇون بىگىنەبەر، پېیگى بەھەشت.

بەریزان: هەلبىزىرنى (بىسىت و يەك) فەرمۇودە كە باس لە گىرنگتىرىن
مەسەلە كان ئەكەن لە پاشان پاۋە كىرىنىان لە لايەن زانايىھە كى پايدەرز و
تىيکۈشەر كە ژيانى خۆى ترخان كىردووه بۇ بەرگى كىردىن لە پېبازى
پیغه مبهه ره (صلی الله علیه و آله و سلم) و پېبازى پېشىنى چاكان لە سەحابە و شوین کە توانىان، لە^٣
خواى بە توانا داواكارم بىپارىزى لە هەموو تەنگ و چەلەمەيەك لە دونيا و
دوا رۆزدا.

ھەروەها وەرگىرمانى ئەم پەرتۈوكە بە نرخە بۇ زمانى كوردى لە لايەن
مامۆستا: (يىحيى شىيخانى) يەوه - خواى گەورە جەزاى خىرى بىداتەوه -
بەشدارىيە كە لە خزمەتكىرىنى سوننەتى پیغه مبهه ره (صلی الله علیه و آله و سلم).

لە خواى گەورە داواكارم سووود وەرىگىرىت لەم وەرگىراوه چۆن سووود
وەرگىراوه لە ئەصلەكەى، نىيەتمان پاك بکاتەوه، پاداشتى نووسەر و
وەرگىر و خوينەر بىداتەوه، لە گوناھ و كەم و كوبى هەموو لايەك خۆش بىت.

إِنَّهُ سَمِيعٌ مَجِيبٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

جمعە علی خورشید

پیشەکی نووسەر

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ، ونعود بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا ، من يهدى الله فلا مضل له ، ومن يضل فلا هادي له ، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله صلى الله عليه وآلـه وصحبه وسلم.

لە پاشان :

ئەم فەرمۇودە پىرۇزانە چەند بابەتىكى گىنگن لە فەرمۇودە كانى ((مَنْ أُوتِي جَوَامِعُ الْكَلِم)) دا ھەلمبىزادووه ئەويش كە قىسە ناكات لە خۆيە وھ ئەگەر (وھى) نېبىت، فەرمۇودەمى واي تىدایە، كە باس لە تاك و تەنهايى خواى گەورە ئەكەت و بە تەنها زانىنى لە پەرسىندا و دىلسۆزى و نىيەت پاكى لە پەرسىنيدا و فەرمۇودەمى واش ھەيە، كە ھەرەشەيە لە ھاوبەش دانان و بىدۇھە و تاوانە گەورەكان ئەكەت و ھەشيانە باس لە خوشەويىsti خوا و پىيغەمبەرەكەى و ئىمامداران ئەكەت ، ھەروھا ھەشيانە باس لە دەستىگىتن بە قوئان و سونەت و دواكەوتى ئەو خەلیفە راپەرانە و پىشەۋايىنى پىيەمايىكراوان ئەكەت ، ھەلمبىزاد بۇ قوتا بىيانى خولى فيرەكىدى زمانى عەرەبى و ئايىنى بۇ ئاستى بەرز و زانكۆيى ، كە زانكۆي ئايىنى (الجامعة الإسلامية) ھەلدىستىت پىيى ، كە ھەستانە بە بىيادناني مەبەستى ئايىنى گەورە ، لەوانە ھەولۇدان بۇ چاكسازى و بارودۇخى موسولىمانان لە پۈرى ئايىنى و رەوشىت بەرزى و كۆمەلائىتىيە وھ و ھەولۇدان و گەپانە وھ بۇ دەستىگىتن بە قورئان و سونەتە وھ و ئەوهى لە توانا ياندا بۇو كۆيان

کرده‌وه بوق به دهستهینانی ئهه مه‌بست و پلهه و پایه به‌رزانه. و لهه ب برنامه چاکسازیانه: کردن‌وهی چهنده‌ها خولی فیرکردن له ولاته ئیسلامیه کان بوق مامؤستای زمانی عه‌ره‌بی و زانستی ئایینی له قوتا بخانه ئایینه کاندا، و ئهه فه رموده پیرۆزانه شیکرده‌وه که هیوم وایه شیکردن‌وهیه کی گونجاو بیت و لجه‌جی خویدا بیت و مه‌بست و ئامانجه کان پوون بکاته‌وه، هه رووه‌ها وشه کانم پاشه کرد به کورتی پوونم کرده‌وه و باسه گرنگه کانم هه لبژارد، پاشان پرسیارم له سه‌ری دانا و فیرکردنیکی په رووه‌ردنه‌یی که قوتا بیان را بهینن بوق به دهستهینانی بابه‌ته کان، هه رووه‌ها به دهستهینانی به‌هره‌ی نویسینی دارشتن و گهش‌دان به توانایی قوتا بی و دروستکردنی ووت و ویژه به زمانی عه‌ره‌بی پاراو، له هه مان کاتیشدا جیگیرکردنی بیرو باوه‌پی راست و خوش‌ویستی خوا و پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله و سلم و شوینکه وتنی قورئان و فه رموده وه داوم وایه له خواه گهوره که خه لکانیکی زور لیتی سوودمه‌ندبن له نه‌وهی ئهه موسلمانان، هه رووه‌ها دواکاریشم لیتی که ئهه ههول و کوشش که مهه لی وه ریگریت و ته‌نها بخواهی گهوره بیت . انه سمیع الدعاء.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

الفقیر إلى مغفرة الله ورضوانه

ربيع بن هادي عمیر المدخلی

کورته باسییک له ژیاننامه

زانای پایه به رز شیخ (ریبع بن هادی المدخلی)

ناوی: شیخ (ریبع بن هادی بن محمد عمیر المدخلی) یه، له هۆزى (مدالخله) یه که بە ناوبانگه له ناوجھەی (جازان)ی باشورى عەرەبستانى سعودىيە، ئەويش يەكىكە له هۆزى (بني شبيل) له گوندى (الجرادية) له دايىك بۇوه، ئەويش گوندىكى بچووكە، كە دەكە ويئە خۆرەھەلاتى شارى (صامطة) بە نزيكەي (۳ کم)، له كوتاى سالى (۱۳۵۱ك) له پاش له دايىك بونى بە سال و نيوىك باوکى وەفات ئەكەت، پاشان لای دايىكى ئەمېنېتەوە و بە خىۆى ئەكەت، خواى گەورە پەحم بەدايىكى بکات كە هەستا بە باشترين پەروەردەي، و فيرى پەوشىتكى جوان و پاستگۈي و ئەمانەتى كرد، هەروەها فيرى نويىزى كرد.

سەرەتاي دەستت پىكىردنى خويىندەوارى

كاتىك كە (شیخ) گەيشتە تەمەنى هەشت سالى خۆى گەياندە بازنهى فيرّبۇون (حلق التعلیم) لهو دىئىيە فيرى نوسىن و خويىندەوو.

لەو شىخانەى كە فيرى نوسىن بۇولە زىئر دەستتى شیخ: (شىبيان العريشى) هەروەها (القاضي احمد بن محمد جابر المدخلی)، هەروەها له زىئر دەستتى شىخى سىييەم (محمد بن حسين مكى) له شارى (صبياء)، هەروەها قورئانى خويىند لە سەر دەستتى شیخ: (محمد بن محمد جابر

المدخلی)، ههروهها (توحید و تجوید) یشی خویند لای، پاشان له
قوتابخانه‌ی (السلفی) و انهی خویند له شاری (صامطة)

له وانهی که وانهی لایان خویند (الشيخ العالم الفقيه : ناصر خلوفة
طیاش مبارکی) (ره حمه‌تی خوای لی بیت) زانای به ناویانگ و گهوره‌ی قوتاپی
شیخ: (الفرعاوی) ببوه (ره حمه‌تی خوای لی بیت) ههروهها وانهی (بلغ
المرام) و (نزهه النضر) ی (ابن حجر) ی لای خویند، پاشان خوی گهیاند به
پهیمانگای زانستی (المعهد العلمی) له (صامطة)، و وانهی لای چه ند
شیخیک خویند له وانه شیخ: (حافظ بن احمد الحکمی) زانای به ناویانگ
(ره حمه‌تی خوای لی بیت)، ههروهها وانهی خویند لای براکه‌ی شیخ:
(محمد بن احمد الحکمی)، ههروهها وانهی خویند له ثیر دهستی شیخ:
(العلامة المحدث أَحْمَدُ بْنُ يَحْيَى التَّجْمِي) (خوای گهوره بیپاریزیت)،
ههروهها وانهی عهقیده‌ی خویند لای الشیخ العلامه الدکتور: (محمد امان بن
علی الجامی) (ره حمه‌تی خوای لی بیت)، ههروهها وانهی (فقهی - زاد
المستنقع) ی خویند لای الشیخ الفقيه: (محمد صغیر خمیسی)، ههروهها
لای چهند شیخیکی تر وانهی (زمانی عربی و أدب و بلاغة و عروض) ی
خویند، وه له کوتایی سالی (۱۳۸۰) پهیمانگای زانستی (المعهد العلمی)
له شاری (صامطة) ته واو کرد و له سالی (۱۳۸۱) خوی گهیاند به کولیزی
شهريعه له (ریاض) و چهند مانگیک به رد هوا م بوو، پاشان زانکوی نیسلامی
کرایه‌وه له (مدینة) و خوی گهیاند پیئی و چوار سال خویندی و پاشان له
سالی (۱۳۸۴) ته واوی کرد به ریژه‌ی نایاب (بتقدیر ممتاز).

ئەو کەسانەی کە وانەی لایان خویند له زانکۆی ئیسلامی

- موفتی عەرەبستانی سعودیه زانای پایه بەرز (عبدالعزیز بن عبدالله بن باز) (رەحمەتی خوای لى بیت) وانەی (العقيدة الطحاوية) ی لای خویند.
- زانای پایه بەرز و فەرمودە ناس شیخ: (محمد ناصر الدین الألبانی) - رەحمەتی خوای لى بیت - له فەرمودە و سەنەد.
- زانای پایه بەرز شیخ (عبد المحسن العباد) وانەی فیقهی بۆ ماوهی (سی) سال لای خویند.
- زانای پایه بەرز (الشیخ العلامة الحافظ المفسر المحدث الأصوصی النحوی اللغوي الفقيه البارع محمد الأمین الشنقطی) خاوهنی کتیبی (أضواء البيان) هەروهە وانەی تەفسیر و (أصول الفقه)ی بۆ ماوهی چوار سال لای خویند.
- شیخ (صالح العراقي) وانەی عەقیدەی لای خویند.
- زانای پایه بەرز و فەرمودە ناس شیخ (عبد الغفار حسن المهندي) له (علم الحديث والمصطلح)، هەروهە چەندین زانای پایه بەرزی تریش.

پاش دەرچوونى بە مامۆستايى له پەيمانگاي زانکۆی ئیسلامی دەستى كرد بە كار كردن بۆ ماوهىيەك، پاشان خۆى گەياند بە (دراسات العليا)، و بىۋانامەي ماستەر (الماجستير)ى بە دەست ھېئنا له (حدیث) له زانکۆيى (الملك عبدالعزیز) سالى (١٣٩٧ك) بە نامە بەناوبانگەكەي لە نىوان (مسلم و بخاري و داره قطبي) دا ، هەروهە لە سالى (٤٠٠ك) بىۋانامەي (دكتوراي) بە دەست ھېئنا له زانکۆيى (الملك عبدالعزیز) بە پلهى ناياب بە

ته حقيقی کتیبی (النکت علی کتاب ابن الصلاح "للحافظ ابن حجر)، پاشان گهرايه وه بۆ زانکو و به مامؤستایی له کولیزی (الحدیث الشریف) وانهی و توتنه وه و وانهی فه رموده هی ئه و ته وه به هه موو جۆره کانی و چهند جاریکیش بۆته سه روکی به شی سوننه له (الدراسات العلیا)، و ئه و ئیستا پلهی (استاذ کرسی) هه یه خوای گهوره له ش ساغی پی بجه خشیت.

خوره وشتی

شیخ خوای گهوره بیپاریزیت ناسراوه به وهی که زور ساده یه متواضعه له گهله برا و قوتابی و میوانه کانی، هه رووهها له ماله وهش و له جل و به رگ و ئوتومبیله کهی، و کهس له قسه کانی بیزارو نابیت هه ر چهنده قسه بکات، هه رووهها قوتابی فیرخواری خوش ده ویت و پیزیان لى ده گریت، وه چاکه یان له گهله ده کات و که م و کورتیه کانیان بۆ پر ده کاته وه به گویره ی تونانی، وه به به رده و امی مالی کراوه یه بۆ قوتابیانی فیرخوار، هه تا ئه وهی روژیک نیه به ته نهان نانی به یانی یان نانی نیوہ پوچان نانی ئیواره بخوات ده بیت یه کیک له قوتابیه کانی له گهله دا بیت.

هه رووهها یه کیکه له بازگخوازان که زور پا بهنده و سووره له با یه خدا به قورئان و سوننه و عهقیده سه له ف و که م که سیش هه یه له م سه ده یه دا وه کو ئه و پا بهند بیت به به رنامه عهقیده سه له ف وه، و ئه و یه کیکه له وانهی که به رگری ده کات له به رنامه سه له ف صالح به شه و و به رفژ و به ئاشکرا و به نهیئنی به بی که ئه وهی له لومه لومه کاران بترسیت.

ههندیک له کتیبه کانی شیخ

دانراوه کانی زوره به تایبہ تی دهرباره وه لامدانه وهی بیدعه و
شوینکه وتوانی له م زهمانه دا کهوا خراپه کاران زور بونه وه و چاکه کاران
که م بونه، ئه مهش دانراوه کانیتى:

- ١ - بين الإمامين مسلم والدارقطني " مجلد كبير وهو رسالة الماجستير.
- ٢ - النكت على كتاب ابن الصلاح " مطبوع في جزئين وهو رسالة الدكتوراه
- ٣ - تحقيق كتاب المدخل إلى الصحيح " للحاكم طبع الجزء الأول منه.
- ٤ - تحقيق كتاب التوسل والوسيلة " للإمام ابن تيمية - مجلد.
- ٥ - منهاج الأنبياء في الدعوة إلى الله فيه الحكمة والعقل.
- ٦ - منهاج أهل السنة في نقد الرجال و الكتب و الطوائف.
- ٧ - تقسيم الحديث إلى صحيح وحسن و ضعيف بين واقع المحدثين و مغالطات المتعصبين " رد على عبد الفتاح أبو غدة ومحمد عوامه.
- ٨ - كشف موقف الغزالى من السنة وأهلها.
- ٩ - صد عدوان الملحدين و حكم الاستعانة بغير المسلمين.
- ١٠ - مكانة أهل الحديث.
- ١١ - منهاج الإمام مسلم في ترتيب صحيحه.
- ١٢ - أهل الحديث هم الطائفة المنصورة الناجية (حوار مع سلمان العودة)
- ١٣ - مذكرة في الحديث النبوى.
- ١٤ - أضواء إسلامية على عقيدة سيد قطب و فكره.
- ١٥ - مطاعن سيد قطب في أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم.
- ١٦ - العواصم مما في كتب سيد قطب من القواسم.

- ١٧ - الحد الفاصل بين الحق والباطل " حوار مع بكر أبو زيد.
- ١٨ - مجازفات الحداد.
- ١٩ - المحجة البيضاء في حماية السنة الغراء.
- ٢٠ - جماعة واحدة لا جماعات و صراط واحد لا عشرات " حوار مع عبد الرحمن عبد الخالق.
- ٢١ - النصر العزيز على الرد الوجيز.
- ٢٢ - التعصب الذميم وآثاره . عني به سالم العجمي.
- ٢٣ - بيان فساد المعيار ، حوار مع حزبي متستر.
- ٢٤ - التكيل بما في توضيح الملياري من الأباطيل.
- ٢٥ - دحض أباطيل موسى الدويس.
- ٢٦ - إزهاق أباطيل عبداللطيف باشميل.
- ٢٧ - انقضاض الشهب السلفية على أوّكار عدنان الخلدية.
- ٢٨ - النصيحة هي المسؤولية المشتركة في العمل الدعوي . (طبع ضمن مجلة التوعية الإسلامية).
- ٢٩ - الكتاب والسنة أثرهما ومكانتهما والضرورة إليهما في إقامة التعليم في مدارسنا . (ضمن مجلة الجامعة الإسلامية العدد السادس عشر).
- ٣٠ - حكم الإسلام في من سب رسول الله أو طعن في شمول رسالته .
 (مقال نشر في جريدة القبس الكويتية) العدد (٨٥٧٦) بتاريخ (١٩٩٧ / ٥ / ٩).
- داوا له خواى گهوره ده‌کهین کهوا به‌رده‌وام بیت له سه‌ر به‌دیهی‌ناني
 کاري چاكه، و خواى گهوره سه‌رکه و توی بکات بؤ کاري چاكه و ئوهی که
 پیّ خوشە. إنه ولی ذلك والقادر عليه.

فهرس مودودى يه كه م

بەرنامە و رېيىزى بانگەوازى كىردىن بۇ لای خواى گەورە

(منهج الدعوة إلى الله)

عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا
بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنَ قَالَ لَهُ :

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهادَة
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . وَفِي رِوَايَةِ إِلَى أَنَّ يُوحِدُوا اللَّهَ . إِنَّهُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ
فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَواتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةً إِنَّهُمْ
أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلَمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ فَتُرَدُّ
عَلَى فُقَرَائِهِمْ فَإِنَّهُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ إِبَاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دُعَوَةَ الْمُظْلُومِ
فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابَ».

(أخرج الحديث البخاري^(٢) ومسلم^(٣) والنسائي^(٤) وابن ماجه^(٥) والدارمي^(٦) وأحمد^(٧)).

(٢) كتاب الزكاة : حديث رقم (١٣٩٥) ، (١٤٥٨).

(٣) كتاب الإيمان : حديث رقم (٣١).

(٤) كتاب الزكاة : (٣/٥).

(٥) كتاب الزكاة : حديث رقم (١٧٨٣) ، (١/٥٦٨).

(٦) كتاب الزكاة : حديث رقم (١٦٦٢) ، (١/٣١٨).

(٧) (١/٢٢٣).

واته: عه بدوللای کورپی عه باس (ره زای خوا له خۆی و باوکی بیت) ده یگیریته وه له پیغه مبهه ری خواوه (لله) ئه و کاتهی که (معاذ) نارد بۆ (یه مهن) فه رمووی: تو ده چیت بۆ لای خه لکانیک که خاوهن کتیب، واته: ئه و که سانه ده گریته وه، که کتیبی ئاسمانیان بۆ هاتووه وه ک (گاورد و جوله که)، يه که م شتیش که بانگیان ده کهیت بۆی شایه تی دانه به وهی که هیچ خوایه ک نییه که به حق بیپه رسنی تنه نهانها (الله) نه بیت... وه له پیوایه تیکی تردا هاتووه: هه تا وه کو خوای گهوره به تاک داده نین ئه گه ر گوئی رایه لیتیان کرد، فیریان بکه که خوای گهوره (پینچ) نویشی فه رز کردووه له سه ریان له هه موو شه وو پوشیکدا، ئه گه ر گوئی رایه لیتیان کرد فیری ئه وهیان بکه که خوای گهوره زه کاتی فه رز کردووه له سه ریان له دهستی دهوله مهند کان ده سه نریت و ده دریت به هه زاره کان، ئه گه ر گوئی رایه لیتیان کرد وریا به ماله باشه کانیان لی و هرنه گریت، واته: ئه و مالهی بۆ زه کاتی ده ده که ن هه لی مه بژیره خوتیش بپاریزه له دوغا و پارانه وهی سته م لیکراو، چونکه له نیوان ئه وو خوای گهوره دا په رده نییه.

گیردهوهی فه رموده که:

ناوی عه بدوللای کورپی عه باسی کورپی (عبد المطلب) ی هاشمییه، ناموز زای پیغه مبهه ری خوایه (لله) ده ریا بووه له بلالو بوونه وهی زانستیدا، واته: زانایه کی زقد گهورهی صه حابه بسو، يه کیکه له و هاوه لانه که فه رموده بیان زور له پیغه مبهه ره وه (لله) گیراوه ته وه و يه کیکیشە لە شاره زایانی (العابدلة) مه بستیش لە (العابدلة) ئه م چوار هاوە لە يه:

عهبدوللای کوری عومه و عهبدوللای کوری عهباس و عهبدوللای کوری
مه سعود و عهبدوللای کوری (عهمر) (رهنای خوایان لبیت)، سالی ۶۸
وفاتی کردوه.

وشہکان:

بعث: ناردی

أهل الكتاب: واته: گاورو جووله که (اليهود و النصارى).

شهادة أن لا إله إلا الله: دان پیدان بهوهی که هیچ په رستراویک نییه که به
حق بپه رستی تهناها (الله) نه بیت په رستنیش بیچگه له خوا نارهوا یه و
هاوتا په یدا کردنے بخوا گهوره.

يوحدوا: به تاک دانانی خوای گهوره له په رستندا، واته: به تهناها هر ئه و
بپه رستریت.

إفترض: فه رزی کردوه

صدقۃ: واته: زهکات

أطاعوك: گویرایه لبیان کرد، به قسہ یان کردیت.

كرائهم: باشترين مال و سهروهت و بهنرختريينيان

بابه تی فه رمووده که: یرونکردن ووهی به رنامه و پیبازی با نگهوازی کردن بخ
لای خوای گهوره.

واتای فه‌رموده‌که به کورتی:

ئه م فه‌رموده‌دیه چهند ههندگاویک پوون ده‌کاتوه، که پیویسته
بانگخواز بیگریته بهر بق لای خوای گهوره، یه‌که م شت که دهست پی
دهکات بریتیه له بانگهواز کردنی خه‌لک بق یه‌کخواپه‌رسنی و به تاک دانا‌نی
خوای گهوره له په‌رستندا، هه‌روه‌ها دوور که‌وتنه‌وه له هاویه‌ش په‌یداکردنی
گهوره و بچووک (الشرك الاصغر والاکبر) ئه‌ویش به: شایه‌تی دان به‌وهی که
هیچ خوایه‌ک نییه به حق بیپه‌رسنی ته‌نها خوای گهوره نه‌بیت و محمدیش
(صلی الله علیہ وساله وعلی آله وآلہ وسالہ) نیرداروی خوایه.

هه‌روه‌ها مه‌بهست له م شایه‌تیه: په‌رستن‌هه کان به هه‌موو شیوه‌کانیه‌وه
شايس‌تنه و ته‌نها بق خوای گهوره‌یه که‌س بق نییه جگه له خوا شایس‌تنه
ئه‌و په‌رستن‌هه بیت، نه فریشت‌هه کی نزیک و نه پیغه‌مبه‌ریکی نیردارو، و نه
پیاویکی چاک و نه به‌ردیک و نه داریک و نه خور و نه مانگیش.

که‌واته پارانه‌وه و دووعا ته‌نها له خوای گهوره ده‌کریت و نابیت داواری
فریاکه‌وتن بکه‌یت ته‌نها له نه‌بیت، و نه داواری یارمه‌تی کردنت ته‌نها له خودا
بیت و پشت به‌ستنت ته‌نها به خوا بیت، و نه ترس و به هیوا بعونی
ره‌حمه‌تی خوا ته‌نها بق خودا بیت.

هه‌رکه‌سیکیش یه‌کیک له م په‌رستن‌هه پیش‌سوو یان بیت‌گه له‌وانه بق
غه‌یری خوای گهوره ئه‌نجام بدات ئه‌وه هاویه‌شی بق خوای گهوره ئه‌نجام

داوه خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا تَأْمُلُهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ﴾ (المائدۃ: ٧٢).

واته: هه رکه سینک هاویه ش بۆ خوای گهوره ئه نجام بدت ئه وه به هه شتی لى حه رامه و جیگه دۆزه خه و ستهم کاران سه رخه ریان نییه واته: (هاوبه ش بپیارده ران) پزگاریان نابیت.

وه مه بست له وشهی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ته نهایه ئه وه نییه به زمان بیلیت، به لکو پیویسته واتاکهی بزانیت و کرده وه شی پی بکهیت، هه روہ ها پیویسته مه رجه کانی ته واو بکهیت.

مه رجه کانی قبوول بونی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) حه وتن:

یه که م: العلم المنافي للجهل: زانیارییه ک، که نه زانی نه هیلیت.

دووهم: اليقين المنافي للشك: دلنجیارییه ک، که گومان نه هیلیت.

سییه م: القبول المنافي للرد: وه رگرتنیک، که ره تکردن وه نه هیلیت.

چواره م: الإنقياد المنافي للترك: ملکه چ بونیک، که واز لیهیان نه هیلیت.

پینجه م: الإخلاص المنافي للشرك: نییه ت پاکییه ک، که هاویه ش بۆ خوادانان نه هیلیت.

شەشم: الصدق المنافي للکذب: راستگوییه ک، که درق نه هیلیت.

حه وته م: المحبة المنافية لضدھا: خوش ویستییه ک، که پق و حه زلینه کردن نه هیلیت.

وه مه بهست له شایه تی دان، که (محمد) صلی الله علیه و آله و سلم نیز دراوی خایه: واتاکهی بزانیت و کرده و هشی پی بکهیت، هه رووه ها ته نهانه مه بهست ئه وه نییه به زمان بیلیت، به لکو ئه و پاگه یاندوینهی پیی هه واله به راستی بزانیت ئه وهی فه رمانی پی کردوین به گوئی بکهیت و ئه وهشی قه ده غه کردووه دور که ویته وه لیی، هه رووه ها عیباده تی خوای گه وره بکهیت به و شیوه یهی که پیغه مبهه صلی الله علیه و آله و سلم فه رموده یهی تی نهک به هه واو و ئاره زووی خومان لیی زیاد و که م کهین و بیدعه په یدا کهین.

بؤیه پیویسته له سهر هه موو موسلمانیک واتای (دوو) شایه تیکه بزانیت به ته واوی و کاریشی پی بکات، ئه ویش به راست زانینیتی و باوه پهینانهی پیی و کرده و پیکردنیشه له گه لیدا، که به و شیوه یه پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم هینا ویتی له قورئان و سوننه تدا، هه رووه ها ئه وهی پیووه سته به بیرو باوپ و په رستن و یاسادانان له هه موو بواره کانی زیاندا.

ئه و سوودانهی لهم فه رموده یهدا و هرده گیریت:

- به تاک دانانی خوای گه وره په رستنی به ته نهانه بنچینهی ئایینی پیرۆزی ئیسلامه.
- گرنگترین پایه له پاش به تاک دانانی خوای گه وره نویژ کردن.
- فه رزترین شتی پایه کانی ئیسلام له پاش نویژ: زه کاته ئه ویش حه قى ماله.
- پیشەوا (الإمام) خۆی هه لدھ سیت به و هرگرتنى زه کات و دانانی به خه لکى.

- ٥- ئەم فەرمودە بەلگەيە لە سەر ئەوهى، كە زەكەت لە يەك جۆر دەر دەكىيەت.
- ٦- بەلگەيە لە سەر ئەوهى، كە نابىيەت بە درىيەت بە دەولەمەند.
- ٧- بەلگەيە لە سەر ئەوهى كە نابىيەت مالى باشە كانىان ھەلبىزىدرىيەت.
- ٨- بەلگەيە بۇ ورىيا بۇونەوە لە ھەموو جۆرەكانى سىتەم.
- ٩- بەلگەيە بۇ وەرگىرنى يەك ھەوالى دادپەروھر (خبر الواحد العدل) لە بىرۇ باوھەدا و كاركىدىن پىيى.
- ١٠- ھەروھا بانگخواز لە شتى زۆر گۈنگۈترەوە بۇ گۈنگۈترە دەست پىـ دەكەت.

فه رموده دووهه

فه زنی بیرو باوهه بیه تاک دانانی خوای گهوره

فضل عقیدة التوحيد

عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
 «من شهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً عبد الله ورسوله، وأن
 عيسى عبد الله ورسوله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، والجنة حق، والنار
 حق، أدخله الله الجنة على ما كان من العمل»

(رواہ البخاری^(۸) و مسلم^(۹) وأحمد^(۱۰)).

واته: عوباده کوری صامت (رهزای خوای لی بیت) دهیگیر یتهوه له
 پیغه مبهه خواوه^(۱۱) فه رموده تی: هه رکه سیک شایه تی بدادات بهوهی، که
 هیچ په رستراویک نییه شایه نی په رستن بیت جگه له خودا و تنهایه و
 هاو بهشی نییه، مو حه ممدیش^(۱۲) به ندهی خوایه و نیر دراوی ئهوه و
 عیساش^(۱۳) به ندهی خوایه و نیر دراوی ئهوه، وه ئهوه و شاهیه که به
 (مه ریه م)ی و ت و پو حی خسته به ری، هه رو ها به هه شت حقه و ئاگری
 دوزه خیش حقه، خوای گهوره دهیخاته به هه شته وه به گویره هی ئهوه
 کرده و هیه که کرد وویه تی.

(۸) کتاب الأنبياء : حدیث رقم (۳۴۳۵).

(۹) کتاب الإيمان : حدیث رقم (۴۶)، (۴۷).

(۱۰) (۳۱۴/۵).

گیّردهوهی فه‌رموده‌که :

(عوباده‌ی کوری صامتی ئه نصاری) یه کتیک بwoo له وانه‌ی که به‌شداری به‌یعه‌ی یه‌که‌م و دووه‌می کردبوو (په‌یماندان) له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، هه‌روه‌ها به‌شداری جه‌منگه کانی تریشی کردوه و ماموستای فیرکاری قورئان بwoo له شاری مه‌دینه پاشان له (شام)، له سالی (۳۲ک) له (بیت المقدس) وه‌فاتی کردوه (رہزادی خوای گه‌وره لی بیت).

شیکردن‌هوهی وشه‌کان :

شهادة أن لا إله إلا الله: به زمانی بیلیت و دلیشی باوه‌ری پسی بهینیت و کردوه‌شی پسی بکات به ئه‌ندامه کانی.

وحدة: واته: تاک و تنهایه.

عیسی: کوری (مه‌ریه‌م) ی پاک و بیگه‌رده (سه‌لامی خوايان له سه‌ر بیت).

کلمته: واته: دروستبوونی به وشه‌یه که پیی و ترا.

کن: واته ببه، بؤیه عیسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) به توانا و حیکمه‌تی خوای گه‌وره دروست بwoo، بؤیه ناوی لیزرا (کلمة) واته: وشه به فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره (گن).

روح منه: واته عیسا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) روحیکه له و پوچانه‌ی که خوای گه‌وره دروستیانی کردوه.

الجنة حق والنار حق: واته هر دووکیان جیگین و به بیی ئه‌وهی گومانت هه‌بیت له بوونیان.

واتای فه‌رموده‌که به کورتی :

ئەم فه‌رموده‌یه (پینچ) شت له خۆ ده‌گریت جا هار که‌سیک باوه‌پی
پی پهینیت و کردوه‌هی پی بکات به ئاشکرا و به نهینی دلدا ئەوه ده‌چیتە
بە هەشتەوه.

یەکەمیان: وته‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و آله و سلم) (من شهد أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شريك له).

واته: باوه‌ر هینان به خوای گه‌وره به راستگویی و دلنيایه‌وه و دان
پی‌دان به تنهایی خوای گه‌وره، وه په‌رستن بۆ غەیرى خوانه‌بیت،
ھەروه‌ها کردوه‌هی پی بکات به شایه‌تى دان بەوه‌ی کە هیچ په‌رسلاویک
نییه شایه‌نی په‌رستن بیت بیچگە لە خودا لە دواکه‌وتنى فه‌رمانه‌کانی و
دوورکه‌وتنه‌وه لە قەدەغە‌کراوه‌کانی بە وته‌و کردوه.

دۇووه‌میان : (شهادة أَن مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)

واته: باوه‌ری بەتین و بیکومانت هەبیت، کە محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) نیزداروی
خوایه بۆ مرۆڤ و جنۆکه بە نامه‌یه کى تەواو گشت گیر و کۆتا پیغه‌مبه‌ر و
نامه‌کەشى کۆتا نامه‌یه، باوه‌رداربیت کە پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و آله و سلم) بەندیه‌یه کە لە
بەندەکانی خوای گه‌وره بۆ جیهان، هەوالکانی بە راست بزانیت فه‌رمانه‌کانی
بەرجه‌سته و جىبە جىبەیت و دوورکه‌وتنه‌وه لە قەدەغە‌کراوه‌کانی.

سیییه‌میان: باوه‌ریت هەبیت بەوه‌ی، کە عیسا (صلی الله علیه و آله و سلم) بەندیه‌یه کە لە
بەندەکانی خودا و نیزدارویکه لە نیزدارووه‌کانی و (کورپی زینا) نییه وەکو

جووله که کان ده لین، هه رووه‌ها خودا نییه و کوری خوداش نییه و نه خوای سیهه‌مینه له سی دانه خواکه، واته: دابه‌شکراوه له نیوان (خوا و عیسا و مهربیه‌مدا) وه کو گاوره کان گومانیان وایه، به لکو ئه و بهنده‌یه که له بهنده‌کانی خودا، وه خودای گهوره ناردوویه‌تی بۆ (بئی إسرائیل) و بانگه‌وازیان ده کات بۆ په رستنی خودای گهوره‌ی تاک و تنه‌ها.

خوای گهوره پوچی خسته بهر (عیسی) (اللَّهُ أَعْلَمُ) به و شاهی (گُنْ) واته: ببه، ئەمەش بله‌گیه له سه‌ر دروست بونی، وه روچیکه وه کو روچه‌کانی تر، که خوای گهوره دروستیانی کردووه ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (آل عمران: ۵۹)

واته: نموونه‌ی دروست‌بونی عیسا لای خوای گهوره وه کو نموونه‌ی ئاده‌م وایه، که خوای گهوره له گل دروستی کرد پاشان پیی فه‌رموو ببه ئەویش بیوو.

چواره‌میان: (أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ) واته: بیرو باوه‌پی وابیت، که ئەو بەهه‌شتەی خوای گهوره ئاماده‌ی کردووه بۆ ئه و بهندانه‌ی، که گویی‌ایه‌لیان کردووه ئیستا جیگیر و ئاماده‌یه و حه‌قیقه‌تیکه و گومانی تییدا نییه و جینشینی کوتاییه، ئیمانداران به هه‌تا هه‌تایی تییدا ده‌میننه‌وه و بۆ ئەوانه‌ی دواکه و تتووی پیغه‌مبه‌رانن (سەلامی خوایان له سه‌ربیت).

پینجه‌میان: (أَنَّ النَّارَ حَقٌّ) واته: بیرو باوه‌پی وابیت ئه و ئاگره‌ی، که خوای گهوره په‌یمانی داوه بۆ بیی باوه‌پان و دوورپوه کان حه‌ق و په‌وایه

وجیګیره و گومانیشی تیدا نییه خوای گهوره ئامادهی کردووه بټه وانه،
که له فه رمانی ده رچوونه و سه رپیچیان کردووه.

نه م پینج شته، که باس کرا هه رکه سیک به راستی بزانیت و باوهه ری
پی بهینیت و کرده وهی پی بکات، نه وه خوای گهوره ده یخاته به هه شته وه
هه رچه نده که م ته رخه می هه بیت له کرده وه کانی و تاوانیشی هه بیت ،
نه ویش به هوی نه وه وه، که خوای گهوره به تاک و تنهها داناوه و نییه
و کرده وه کانی تنهها بټ خوای گهوره بوروه.

نه و سوودانهی له م فه رموده دیدا و هرده گیریت:

- ۱- فه زلی به تاک دانا نی خوای گهوره، هه رو ها خوای گهوره ش له
تاوانه کانیشی خوش ده بیت.
- ۲- فراوانی فه زلی خوای گهوره و به زهی به به نده کانی.
- ۳- مافی پیغه مبهه رانی تیدایه به تایبې تی ماف پیغه مبهه (محمد) له
سه ر به نده کان بی زیادره و کورت ره وی.
- ۴- تاوانباری یه کتا په رست به هه تا هه تایی له دوزه خدا نامیښنه وه.
- ۵- فه رز بونی ئیمان و باوهه هینان به به هه شت و دوزه خ .

فَهُرْمُووْدَهِ سَيِّدِهِمْ

حَقَّ خَوَائِي گَهَورَه لَه سَهَرْ بَهْ نَدَهْ كَانِي

حق الله على العباد

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ - رضي الله عنه - قال كُنْتُ رَدِيفَ الَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى حَمَارٍ ، فَقَالَ لِي :

«أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ قُلْتُ : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ : « حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ ، وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذَّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ : لَا تُبَشِّرْهُمْ ، فَيَتَكَلُّوْا .»

(آخرجه البخاري^(۱۱) ومسلم^(۱۲) والترمذى^(۱۳) وابن ماجه^(۱۴) وأحمد^(۱۵)).

واته: موعازى كورپى جه بهل (رهزای خوای لی بیت) فَهُرْمُووْدَهِ: له دواى

پیغه مبهري خواوه^(۱۶) بوم له سه رگوي دريئثيك، پيسي فَهُرْمُووْدَهِ: ((ئايم دهزانيت ما ف خوای گهوره به سه ربه نده کانه وه چييه و ما ف به نده کانىش به سه ر خوای گهوره چييه؟ منيش له وه لامدا وتم: خوای گهوره و پیغه مبهره كه^(۱۷) باشت دهزانىن، پیغه مبهره ريش^(۱۸) فَهُرْمُووْدَهِ: ما ف خوای گهوره به سه ربه نده کانىه وه: ئوه يه كه بىپه رستن و هاو به شى بى

(۱۱) كتاب اللباس : حديث رقم (۵۹۶۷).

(۱۲) كتاب الإيمان : حديث رقم (۴۸-۵۱)، (۵۳).

(۱۳) كتاب الإيمان : حديث رقم (۲۶۴۳)، (۵/۲۶).

(۱۴) كتاب الرهد : حديث رقم (۴۲۶۹)، (۱۲/۴۳۵).

(۱۵) (۳/۲۶۰-۲۶۱).

ئەنجام نەدەن بە هیچ شیوه‌یەك، هەروه‌ها ماف بەندەكانیش لە سەر خوابی
گەورە ئەوهەيە كە سزاى ئەو كەسانە نەدات، كە هاویبه‌شى بۆ بپیار نادەن،
وتم ئەي پیغه‌مبه‌ری خوا لله ئایا موژدە بدهم بە خەلکى؟ پیغه‌مبه‌ری
خواش لله فه‌رمۇوى: موژدەيان مەدەرى، چونكە سىست دەبنەوه و
عىبادەت ئەنجام نادەن بە باشى.

گىئيرەوهى فه‌رمودەكە :

موعازى كورپى جەبەلى كورپى (عەمر)ى كورپى ئەوس (الانصارى الخزرجى)
يە باوکى (عبدالرحمن)ە، بە ناوبانگك و ناودار بۇوه لە ناو ھاوه لاندا،
بەشدارى جەنگى (بەدر) و دوای (بەدر) يېشى كردووه، يەكىك بۇوه لەوانەي،
كەزۇر شارەزا بۇوه لە زانست و ئەحکامى قورئان، سالى ھەژىدە لە ولاتى
شام نزىك (عمواس) بە نەخۆشى (تاعون) كۆچى دوای كردووه.
شىكىرنەوهى وشەكان:

ردىف: بريتىيە لە سواربۇونى پشتى ولاخ لە پشت كەسىكەوه.

حق الله على العباد: مافى خوابى گەورە لە بەندايەتى و ملکەچى و
گۈيپرايەللىدا.

حق العباد على الله: ماف پىزلىنان و خۆشگۈزەرى بەندەيە ب سەر خوابى
گەورەوه، خۆى ئەمەي پىيۆيسىت كردووه لە سەر خۆى بۆ پىزگىرن و چاكە
كارى لە گەل بەندە يەكتا پەرسىت و دىلسۇزەكانى، چونكە هىچ بەندەيەك
مافى نىيە بە سەر خواوه پىيۆيسىت بىت وەك موعىته زىلەكان دەلىن.

أفلا أبشر الناس: ئایا مژدەيان بەدەمى.

يتكلوا: پشت دەدەنهوه و سارد دەبنەوه .

واتای فهرووده که به کورتی:

پیغه‌مبهربی خوا لەم فهرووده یەدا دا پوونی ئەکاتەوە كەمەبەستى خواي گەورە لە دروست كردنى بەندەكانى ئەوهىيە: بەتاڭ دانانى خواي گەورە لە پەرسىن و بە دلسىزى و ئىخلاصى بۆ خواي گەورە، چونكە ئەم حەقە گەورە يە تەنها بۆ خواي دروست كارى گەورە يە كە فەزلۇ و نىعەمەتى ھەيە بە سەرمانەوە.

وەكو پیغه‌مبهربی خوا (الله) پوونى كردووە كە چ پاداشت و مافېڭ ھەيە بۆ بەندە يەكتاپەرسىت و ملکەچەكانى، كە پىزگار كردىيانە ئەكات لە سزاي ئاڭرى دۆزەخ شاد كردىيانبە بەھەشتە.

ئەمەش دلخوشىكەرە بۆ باوهەداران، بۆيە (معاذ) : وتنى – پوخسەت و مولەت لە پیغه‌مبهربى (الله) وەردەگرىيەت (افلا ابشرالناس) ئايا دلىان خوش كەم و موژىدەيان بىدەمى؟ بەلام پیغه‌مبهربى خوا (الله) پىگەي بە (معاذ) نەدا بۆ ئەو شتە لە بەر بەرژەوەندى و خوشەویستى بۆ ئۇممەتەكەي تاوهەكۈ زىياتر كارى چاكە بىكەن و بۆ ئەوهى لە خواي گەورە نزىك بىنەوە و پىشىپەركى بىكەن بۆي تاوهەكۈ بەم ھەولۇ و تىيكۈشان و پىشىپەركىيە پلەي بەرز بەدەست بەھىن لاي خواي گەورە، بە پىچەوانەوە، گەر سىتى و تەمبەل بىنۋىن لە كارەكەياندا بە پىشت بەستىن بە پوالەتى ئەم پەيمانەي، كە پىيىاندرا ئەو كاتە خىر و چاكەيەكى زۆر و پاداشتىكى زۆريان لە كىيس دەچىت.

نهه سوودانهه لهم فه رمودهه يهه دا وردہ گیریت:

- ۱ - حیکمهت و دانایی پیغه مبهه ری خوا لله له فیرکردندا ئه ویش ئه وه بمو
که فیرکردنکهی به پرسیار دهست پیکرد تاکو له ده رووندا زیاتر جیّی
بیتته وه و بچه سپیت و کاریگه ری زیاتر بیت له ده روونی فیرکاردا.
- ۲ - بی فیزی و خو بکه م زانین و په وشت جوانی پیغه مبهه ری خوا لله
ئه ویش ئه وه يه، که سواری گوئ دریز ده بیت و هاویتی هاوه لکهی ده کات.
- ۳ - گهوره ترین فه رمانی خوای گهوره له سهربنده کانی: ئه ویش به تاک
دانانی خوای گهوره وبه ته نهها زانینیتی له په رستندا.
- ۴ - فه زلی خوای گهوره به سهربنده کانی به جوانترین پاداشت له بھر
به جیهینانی ئه و فه رمانه.
- ۵ - تییدایه که سوننه ته خوش مژده يی بق موسلمانان.
- ۶ - ترس له پشت به ستن له سهربنده فراوانی به خشنده يی خوای گهوره، چونکه
ئه م پشت به ستنه نزد زه رمه نده بق نه زانه کان .

فهـ رمـوودـهـيـ چـوارـهـ

حـهـ رـامـ بـوـونـيـ بـهـ پـيـرـوـزـ دـانـاـنـيـ دـارـ وـ هـاـوـشـيـوـهـ كـانـيـ

تحـريمـ التـبـرـكـ بـالـأـشـجـارـ وـنـوـهـاـ

عَنْ أَبِي وَاقِدِ الْلَّيْثِيِّ رضي الله عنه ، قَالَ: حَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُنَيْنٍ - وَنَحْنُ حُدَّاثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ -، وَلِلْمُسْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ عِنْدَهَا، وَيَنْتُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يُقَالُ لَهَا: ذَاتٌ أَنْوَاطٌ، قَالَ: فَمَرَرْنَا بِالسِّدْرَةِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

«الله أَكْبَرُ، إِنَّهَا السُّنْنُ، قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالْتُ بِنُوْءِ إِسْرَائِيلَ: ﴿اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ إِلَهٌ﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ» [الأعراف: ١٣٨]،
لَتَرْكَبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ»

(آخر جهـ أـحمدـ^(١٦) والـترـمـذـيـ^(١٧) وـصـحـحـهـ ، وـعـبـدـ الرـزـاقـ^(١٨) وـابـنـ جـرـيرـ^(١٩) وـابـنـ المـنـدرـ^(٢٠) وـابـنـ أـبـيـ حـاتـمـ^(٢١) وـالـطـبـرـانـيـ^(٢٢) بـنـحـوهـ).

.(٢٤٨/٥) (١٦).

(١٧) كتاب الفتن : حديث رقم (٢١٨٠)، (٤/٤) (٤٧٥).

(١٨) (٣٦٩/١١) حديث رقم (٢٠٧٦٣).

(١٩) (٤٦-٤٥/٩).

(٢٠) انظر الدر المنشور (٥٣٣/٣).

(٢١) (٢٧٥/٣) حديث رقم (٣٢٩٤-٣٢٩٠).

واته : (أبي واقد الليثي) (په زای خوای لی بیت) فه رمومیه تی : (له گهان پیغه مبهه ری خوا دا (ﷺ) ده رچووین بۆ غه زای (حونهین) ئیمه تازه موسلمان ببويين و هاویه ش بیرارده کان داریکیان ههبوو تیرو شمشیره کانیان هه لدده واسی به قه دیا پیی ده و ترا ((ذات أنواط)) ئیمه ش به ته نیشت داره که دا تیپه رین، و تمان: ئهی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) توش داریکی و امان بۆ دابنی وه ک چون ئهوان (داریکی وايان) ههیه، پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) فه رمومی : الله أكبر، ئهمه پیبازه، شتیکتان وت سویند به وهی که نه فسی منی به دهسته وه کو چون (بنو ئیسرائیل) به (موسا) یان وت: بتیکمان بۆ دابنی وه کو چون ئهوان بتیان له شیوهی مانگا دروست کردوو دهیان په رست ، دوای فه رمومی به راستی ئیوه نه فام و نه زان و شوین پیبازی ئهوانهی پیش خوتان ده کهون.

گیردهوهی فه رموده که :

باوکی (واقیدی لیثی)، چونکه له خزمایه تیدا ده گه ریته وه بۆ (لیث) ی کورپی (عبد مناف)، و تراوه: ناوی (حارث) ی کورپی (مالك) ـ. وه و تراوه: کورپی (عوف) ـ. وه له (بخاری) و (مسلم) دا دوو فه رمودهی ههیه، هه رووهها و تراوه: به شداری جهنگی (بدر) ی کردووه، وه و تراوه له موسلمانی (فتح) ی مه ککه یه، سالی (٦٨) ک کوچی دوایی کردووه دوای ئهوهی که ته منه نی (٨٥) سال بوروه (په زای خوای لی بیت).

شیکردنەوەی وشەكان:

حُنین : جىگا يەكە لە نزىك مەككە.

حُدَشَاءُ عَهْدَ بَكْفَرِ : واتەكە يان نزىك بۇو لە بى باوهەپى، واتە تازە ببۇونە موسىلمان.

سَلَدَرَةُ : جۆرىكە لە دار.

يَعْكَفُونَ عَنْهَا : مانەوە: لە سەر شتىك لەو جىگا يە.

يَنْوَطُونَ : شمشىر و كەوانە كانىيان پياھەلدىۋاسى بۇ پىرۇزى و بەرهەكت.

السُّنَنُ : پىڭا و پېباز.

وَاتَّا يَفْرَمُو وَدَكَهْ بَهْ كُورْتى :

لە سوپاي پىغەمبەرى خودا (ص) لە غەزاي (حنين) دا چەند كەسانىكى تازە موسىلمانىكى تىيدابۇو بە تەواوى بىرۇ باوهەپى ئىسلام دانەمهزرا بۇو لە ناخياندا نەزان بۇون بە بىرۇ باوهەكەى، چونكە نەفامى لە ناخياندا هيىشتا نەسراپابۇوه و نزىك بۇون لە نەفامى و هاوهەلدانانەوه، ئەوانىش بە لاي خەلکانىكى بى باوهەپدا تىپەپىن كە لە دەور و پاشى دارىك بۇون بە پىرۇز و گەورەيان ئەزانى هەر ئەندەيان زانى بەو كارەى كەبى باوهەپان ئەنجامى ئەدەن داوايان لە پىغەمبەرى خوا كرد(ص) كە دارپىكىيان بۇ ئامادە بىكەت تاوهەكى شمشىر و تىرە كانىيان بە قەديما ھەلۋاسىن لە پىرۇزىدا نەك بۇ عىيادەت و خوا پەرسىتى، وا گومانيان بىلدۈر، كە ئايىنى ئىسلام پازىيە بەم جۆرە كارە و بەم شىۋاۋەش سەر دەكەون بە سەر دوژمنە كانىاندا.

پیغه مبهه ری خواش (بَلِّه) سه ری سورپما لهم داوا کاریه سهیر و سهمه رهیه بؤییه و شهیه کی گهورهی فه رموو پیویسته بیتته ده رس و ئامۆژگاری بؤ ئوممه ته کهی تاكو بۇزى قیامهت.

چەند جوانه که موسـلـمانان تیبـگـهن لهـم دـهـرس و ئامـۆـژـگـارـیـیـهـ، بهـتاـیـبـهـتـیـ زـانـایـانـ بـانـگـهـواـزـ بـکـهـنـ بـؤـئـمـ وـشـهـ بـهـهـیـزـهـ، بهـسـهـرـ خـلـکـانـیـ گـشـتـیدـاـ ئـوـانـهـیـ، کـهـ (تـبـهـپـوـكـ) دـهـکـهـنـ بـهـ زـينـدوـ وـ مـرـدـوـ وـ دـارـ وـ بـهـرـدـهـوـهـ وـاتـیـ دـهـگـهـنـ، کـهـ ئـمـمـهـ لـهـ ئـايـینـیـ ئـيـسـلاـمـهـ، بـؤـ ئـوـانـهـیـ جـوـانـ دـهـکـهـنـ، کـهـ لـهـ خـواـیـ گـهـورـهـ نـاتـرـسـنـ وـ نـایـانـوـیـتـ بـهـ هـیـوـایـ رـهـحـمـهـتـیـ خـواـیـ گـهـورـهـ وـ بـۇـزـىـ دـوـایـیـ بـنـ لـهـ پـهـرـسـتـراـوـیـ مـالـ، وـ سـۆـزـیـ خـلـکـانـیـ نـهـزانـ وـ خـۆـشـ بـرـپـواـ رـائـهـکـیـشـنـ تـاوـهـکـوـ دـایـانـمـهـزـرـیـنـ لـهـسـهـرـ نـاـپـهـوـایـیـ، وـ پـالـیـانـ ئـنـهـنـ بـقـ دـرـایـهـتـیـ حـقـ وـ بـهـتاـکـ دـانـانـیـ خـواـیـ گـهـورـهـ.

ئـهـ وـ سـوـوـدـانـهـیـ لـهـمـ فـهـ رـمـوـودـهـیـدـاـ وـهـرـدـهـگـیـرـیـتـ :

- ۱- قـهـدـغـهـ کـرـدنـیـ خـۆـشـوبـهـانـدـنـ بـهـ کـهـسـانـیـ نـهـزانـ وـ جـاهـیـلـ.
- ۲- پـیـغـهـ مـبـهـ رـیـ خـواـ (بَلِّهـ) دـاـواـکـارـیـهـکـهـیـ ئـهـوانـیـ شـوـبـهـانـدـ بـهـ دـاـواـکـارـیـهـکـهـیـ (بـنـیـ إـسـرـائـیـلـ) .
- ۳- ئـهـ وـ کـرـدارـهـیـ کـهـ (بـنـیـ اـسـرـائـیـلـ) زـهـمـ پـیـ ئـهـکـرـیـتـ بـهـ هـهـمانـ شـیـوـهـ زـهـمـ ئـهـمـ ئـومـمـهـتـهـیـشـیـ لـهـ سـهـرـ ئـهـکـرـیـتـ ئـهـگـهـرـ ئـهـنـجـامـیـ بـدهـنـ.
- ۴- لـهـ فـهـ رـمـوـودـهـیـدـاـ باـسـ لـهـ وـرـیـاـکـرـدـنـهـوـهـ ئـهـکـاتـ کـهـ لـهـسـهـرـ بـنـچـینـهـ دـاخـسـتـنـیـ ئـهـ وـ پـیـگـایـانـهـیـ کـهـ بـهـلـایـ خـرابـهـدـاـ رـائـهـکـیـشـیـتـ .

- ٥- وە نىشانە يەك لە نىشانە كانى پىغەمبەرى تىدایە ، چونكە روویداوه
وە كو پىغەمبەرى خوا(ﷺ) هەوالى پىداوه .
- ٦- ترس بۇون لە ھاوېشدانانى خواى گەورە ، وە مروق-كارى وا
ئەنجام ئەدات كە خۆى بەباش ئەزانتىت وَا گومان ئەبات كە لە خواى گەورە
نزيكى ئەكتەوە بەلام نازانىت كە زۆر خرالپ دوور ئەخريتەوە لە پەحمەتى
خوا، وە نزيكى ئەكتەوە لەسزاي خواى گەورە .

فه رموده‌ی پینجه‌م و شه‌شده

ترسناکی پارانه‌وه له غه‌یری خوای گهوره

خطورة دعاء غير الله تعالى

عن ابن مسعود - رضي الله عنه - أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : « مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَادًا دَخَلَ النَّارَ ». (رواية البخاري ^(۲۲)).

وعن جابر - رضي الله عنه - : « مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ لَقِيَهُ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ ». (رواية مسلم ^(۲۳)).

واته : (عه بدوللای کوری مه سعود) ده یگیریته وه له پیغه‌مبه‌ری خواوه
فه رمومیه‌تی : (هر که سیک بمیریت و به هر شیواریک بپاریته وه له
غه‌یری خوای گهوره، ئه وه ده چیته دوزه خه وه .

هه روه‌ها جابر (رہزای خوای لی بیت) ده یگیریته وه که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم
فه رمومیه‌تی : (هر که سیک بگاته لای خوای گهوره و به هیچ شیوه‌یه ک
هاوبه‌شی بۆ ئه نجام نه دابیت ئه وه ده چیته به هه شته وه، وه هه رکه سیکیش
بگاته لای خوای گهوره و هاوبه‌شی بۆ ئه نجام برات ئه وه ده چیته دوزه خه .

(۲۲) کتاب التفسیر : حدیث رقم (۴۴۹۷).

(۲۳) کتاب الإيمان : حدیث رقم (۱۵۲-۱۵۱).

هاوه‌لانی فه رمووده‌گیّر :

- ١- عه بدوللای کورپی مه سعوودی کورپی غافیلی کورپی (حه بیب) ی هوزه‌یلییه، باوکی (عبد الرحمن) له یه که مه کان و پیشتوی هاوه‌لان و گهوره‌ی زانایان بووه له صه‌حابه، چاکه‌ی نوره، ئیمامی (عومه) (بزای خوای لی بیت) کردی به ئه میری شاری کوفه، له سالی (٣٢ك) له شاری مه‌دینه کوچی دوایی کردووه.
- ٢- جابری کورپی عه بدوللای کورپی (عه مر)ی کورپی (حرام)ی ئه نصاری، پاشان (السلیمی) یه صه‌حابه‌ی کورپی صه‌حابه‌یه، له گه ل پیغه‌مبه‌ری خوادا (١٩) غهزای ئه نجام داوه، له شاری مه‌دینه کوچی دوایی کردووه پاش ئه وهی ته‌مه‌نی له (٧٠) سال تیپه‌پری .

شیکردن‌وهی وشه‌کان :

الدعاء: داوا کردن و پارانه‌وه.

الندا: هاووشیوه و هاووینه.

الشرك: ئه وهیه، که شتیک بشوبه‌یتیت به خوای گهوره‌وه و داوای یارمه‌تی لی بکه‌یت وه کو چون داوای یارمه‌تی له خوای گهوره ده‌کات یان لیی ئه ترسیت یان به ھیوای ده‌بیت یان خوشی ده‌ویت وه کو چون خوای گهوره‌ی خوش ده‌ویت یان جوئیک له جوئه‌کانی په‌رسن سه‌رف کات بۆ غه‌یری خوای گهوره، ئه و که سه‌ی ئه و کارانه‌ی پیشتو بکات هاوه‌لی بۆ خوای گهوره داناوه و له یه کتابه‌رسنی ده‌رچووه و پیوه‌ی نه‌ماوه .

واتای فه رموده کهی (ابن مسعود) به کورتی :

ئه م فه رموده دیه ئه و همان بۆ روون ده کاته وه، که پارانه وه پله یه کی بلندی هه یه و گه وره ترین په رستنه و گه وره ترین حه قی خوای گه وره یه، هه رکه سیکیش بۆ غه ییری خوا ئه نجامی بادات ئه وه ده بیت به هاویه ش دانه ر، هه روه ها هاویه شیوه و هاوینه هی بۆ خوای گه وره ئه نجام داوه له خوا یه تید و له حه قی په رستندا .

ئه وهی باسمان کرد یاخی بونه له خوای گه وره و رکه به رایه تیه و به ر په رچدانه وه و به درقزانینی پیغه مبهه ره کانی، چونکه ئه وان بانگه شه و نامه کانیان به گشتی کوکن له سه راجیب و پیویست بونی تایبہت کردنی هه موو جۆره بهندیه تیه ک بۆ خوای گه وره له پارانه وه چونکه پیغه مبهه ری خوا (صلی الله علیه و آله و سلم) فه رمووی: ((الدعااء هو العبادة)) واته: پارانه وه په رستنه، خوای گه وره ش ده فه رمویت: ﴿أَدْعُوكُمْ تَضْرُعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ﴾

الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ (الأعراف: ٥٥).

واته: له په روه ردگارتان بلا لینه وه به سه رکزی و به په نامه کی به پاستی خوای گه وره ده سدریزکاران و له سنور ده رچوانی خوش ناویت.

هه روه ها خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَحِبَ لَكُمْ﴾ واته: په روه ردگارتان فه رمووی: داوا له من بکه ن وله من غافر: (٦٠) بپارینه وه، منیش وه لامتان ده ده ممه وه، به پاستی خودا له سنور ده رچوانی خوش ناویت

هه رووه‌ها خوای گهوره پارانه‌وهی قهده‌غه کردوه له غهیری خوی و

دنه‌رمویت: ﴿ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ إِنَّ فَعْلَتَ فَإِنَّكَ إِذَا

مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ (یونس: ١٠٦)

واته: مه پارپرده‌وه جگه له خوای گهوره لهوانه‌ی که نه سوود و نه

زیانیان بوت هه‌یه، ئه‌گه رئه‌نجامتدا و پارایته‌وه ئه‌وه ئه‌بیت به یه‌کیک له
هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران سته‌مکارانه.

هه رووه‌ها خوای گهوره دنه‌رمویت: ﴿ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَيْهَا إِلَّا حَرَ فَتَكُونُ

مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾ (الشعراء: ٢١٣)

واته: هیچ که‌سیکی تر بانگ مه‌که و لیی مه پارپرده‌وه له گه‌ل خودادا، دهنا
له پیزی سزاداران ده‌بیت.

وه پارانه‌وه له غهیری خوای گهوره به خودانانی ئه‌وه که‌سه‌یه....

هه رووه‌ها خوای گهوره لومه‌ی ئهوانه ده‌کات، که هاوبه‌ش بق خوای

گهوره بپیار دهدن ﴿ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ

يُشْرِكُ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَيَّتِهِ

وَيُنَزِّلُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ

مُحْسِنِكُمْ لَهُ الْمَيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكُفَّارُونَ ﴿١٤﴾ (غافر: ١٢ - ١٤).

واته: کاتیک بانگ بکرايهن بۆ بپوا هینان و په رستنی خوای تاک و تنهها، کافر دهبوون و باوه‌رتان نه‌ده‌هینا، خۆئەگه‌ر هاوبه‌شی بۆ بپیار بدرایه ئەوه برواتان ده‌هینا، جا بپیار و دادوه‌ری کردن تنهها بۆ خوای بالا ده‌ستی گه‌وره‌یه. ئەو خوایه‌یه نیشانه‌کانی گه‌وره‌بی و تاک و ته‌نیایی خۆی نیشانتان ئەدات، هه‌روه‌ها له ئاسمانه‌وه پنق و پقزی و بارانتان بۆ ده‌بارینی، هه‌موو که‌سیک په‌ند و هرناگری، تنهها ئەو که‌سه نه‌بیت بگه‌ریت‌وه له شیرک و گوییرایه‌ل بیت بۆ خودا.

جا ئیوه‌ش تنهها هاوار له خودا بکهن و به پوختى بیپه‌رستن، ئەگه‌ر چى خوا نه‌ناسان و بى بروایان پییان ناخوش بیت.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره به گومرا و ره‌نجه‌پق ناوی ئەو که‌سه ده‌بات له سه‌ر ئەو که‌سه‌ی که له غه‌یری خوای گه‌وره ئەپاریت‌وه. ﴿٧﴾ وَمَنْ أَضَلُّ
مِنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَحِيْبُ لَهُ إِلَيْهِ يَوْمُ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ
غَفِلُونَ ﴿٨﴾ وَإِذَا حُسْرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا يُبَيَّدُهُمْ كُفَّارِنَ
(الأحقاف: ٥ - ٦).

واته: کى له و که‌سه گومرا‌تره، که له غه‌یری خوای گه‌وره ده‌پاریت‌وه له کاتیکدا، که تا پوژی قیامه‌ت به ده‌نگیوه نایه و وه‌لامی دوغا و پارانه‌وه کانیشی ناداته‌وه، چونکه ئەوانه له په رستن و هاواره‌که‌ش بى ئاگا و غافلن.

کاتیک که خەلکی کۆکرانە و بۆ حیساب بته کان دەبن بە دوژمنى بتپەرسنە کان، جگە لهوەش حاشا له بتپەرسنە کە یان دەکەن.

وە خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿ذَلِكُمْ أَلَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمَيْرٍ﴾ (۱۲) ﴿إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشَرِّكُمْ وَلَا يُنِيبُونَكَ مِثْلُ حَيْرٍ﴾ (۱۳) (فاطر: ۱۳ - ۱۴).

واتە: ئەوھ پەروەردگارى ئىيە دەسەلات و پادشايش ھەر بۆ ئەوھ و ھەر لهویش ئەو کارانە دەوەشىتە وە ئەو شتانەش بىچگە لە (خوا) ئىيە (ئەی کافرانى قورپەيش!) ئەيانپەرسن ، تەنانەت بە ئەندازەی قلىشى نىۋ دەنکە خورمايەكىش، ياخود بە ئەندازەی توپىشىكى سېپى ناسك، كە لە دەورى ناوكەكەدایە، شىك نابەن و دەسەلاتيان نىيە، ئەگەر بانگىشيانلى بکەن گوئىبىستان نابن، وە ئەگەر بېبىستان وەلامتان نادەنھەوھ، وە پۇزى قىامەتىش نكولى شىرك و پەرسنەكەتان ئەكەن بۆ خۆيان، وە ھىچ كەسىكىش وەك خودا، كە ئاگادارى ھەموو شتىكە ناتوانىت لەو کارانە ئاگادارت بکات.

لەم دەقى قورئان و فەرمۇدانە دەردەكەۋىت گۈنگى و شوينەوارى پارپانە وە لە خواي گەورە و ترسناكى خراپى لە غەيرى ئەو بۆ ئەو كەسانە چاوكراوه و دل روناكن بە پەيامە پاكە كە، نەك دل بۆگەن و سەرلى شىۋاوهكان و گورپەرسنە كان.

وه هه له بهر گرنگی پارانه وه یه له بیرو باوهه پیسلاهمیدا خواي
گهوره ههرهشه له و که سانه ده کات، که پارانه وه یان له غهیری خودایه یان
خوبه زل زانن و له خوا ناپارینه وه به شادبونیان به دوزه خ و سه
شۆربونیان تىيدا.

خواي گهوره ده فه رمويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدِ الْحُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر: ٦٠).

واته: بیگومان ئهوانهی خۆ به گهوره ده زانن له په رستندا به سه
شۆپی و به بچوکی ده چنه ناو دوزه خ وه.

هه روەها په يمانيشى داوه به چوونه ناو ئاگرى دوزه خ بو هه رکه سېيك
جگه له خواي گهوره بپارىتەوە وھ كولەم فه رموده یهدا هاتووه: ((من
مات وھو يدعۇ من دۇن اللە نىدأ دخال النار)). واته: هه رکه سېيك بمرىت و
بەھەر شىۋازىك بپارىتەوە لە غهيرى خواي گهوره ئەوە ده چىتە دوزه خ وه.

ئەو سوودانەي لهم فه رموده یهدا وەردە گىرىت:

- شوین و پايەي پارانه وه که ئەويش گهوره ترین په رستنە لاي خواي
گهوره.
- پارانه وه بىچگە لە خواي گهوره هاوبەش پريار دانه و سىتە مىڭى
گهوره یه.
- هه رکه سېيك لە غهيرى خواي گهوره بپارىتەوە، ئەوە پاداشتى نىيە
تهنها دوزه خ نەبىت، ئەگەر لە سه ئەو شىۋازە بمرىت و تەوبە نەكەت.

فهـ رموودهـ حهـ وتهـ مـ و هـ شـ تـ هـ

فـ هـ رـ مـ اـ نـ كـ دـ نـ هـ مـ مـ وـ وـ بـ بـ خـ وـ اـ وـ دـ يـ بـ هـ تـ اـ كـ وـ تـ هـ نـ هـ اـ هـ بـ يـ جـ شـ تـ يـ كـ بـ هـ شـ دـ اـ رـ

نـ اـ كـ اـ تـ لـ هـ گـ هـ لـ نـ هـ پـ يـ گـ هـ مـ بـ دـ يـ کـ وـ نـ هـ فـ رـ يـ شـ تـ يـ هـ کـ وـ نـ هـ غـ هـ يـ رـ لـ هـ وـ اـ نـ يـ شـ

اـ الـ اـ مـ رـ کـ لـ هـ لـ لـ وـ وـ دـ هـ لـ اـ يـ شـ اـ کـ هـ فـ يـ هـ نـ بـ نـ يـ وـ لـ اـ مـ لـ وـ لـ اـ غـ يـ هـ مـ اـ

عـ نـ آـ نـ سـ بـ نـ مـ اـ لـ لـ رـ ضـ يـ اللـ هـ عـ نـ هـ قـ اـ لـ : شـ حـ اـ لـ بـ صـ لـ اـ اللـ هـ عـ لـ يـ هـ وـ سـ لـ مـ يـ وـ مـ

أـ حـ دـ وـ كـ سـ رـ تـ رـ بـ اـ عـ يـ تـ هـ ، فـ قـ اـ لـ :

«كـ يـ فـ لـ لـ حـ قـ وـ مـ شـ جـ وـ اـ قـ نـ بـ يـ هـ مـ ، فـ نـ زـ لـتـ الـ آـ يـ هـ لـ يـ سـ لـ کـ مـ نـ اـ الـ اـ مـ رـ شـ يـ ءـ هـ لـ

(رواه البخاري^(٢٤) ومسلم^(٢٥) والترمذى^(٢٦) وابن ماجه^(٢٧) وأحمد^(٢٨)).

وعن ابن عمر - رضي الله عنهما أنَّه سمعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقولَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ فِي الرُّكُعَةِ الْآخِرَةِ مِنَ الْفَجْرِ : "اللَّهُمَّ أَعْنُ فُلَانًا وَفُلَانًا ، بَعْدَ مَا يَقُولُ : سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ ، رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ" الآية

وفي رواية يَدْعُو عَلَى صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ وَسُهْلَ بْنِ عَمْرِو وَالْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ . فـ نـ زـ لـتـ الـ آـ يـ هـ لـ يـ سـ لـ کـ مـ نـ اـ الـ اـ مـ رـ شـ يـ ءـ هـ لـ سـ وـ رـ سـ اـ لـ آـ يـ هـ ١٢٨ .

(رواه البخاري^(٢٩) والنسائي^(٣٠) وأحمد^(٣١) والترمذى^(٣٢)).

(٢٤) كتاب المغازي : باب (٢١).

(٢٥) كتاب الجهاد والسير : حديث رقم (١٠١-١٠٤).

(٢٦) كتاب التفسير : حديث رقم (٣٠٠٢-٣٠٠٣). (٢٢٦-٢٢٧).

(٢٧) كتاب الفتن : حديث رقم (٤٠٢٧)، (١٣٣٦/٢).

(٢٨) .(٣/٩٩،١٧٩).

واته: ئنه س (رەزای خوا لى بىت) دەفه‌رمویت: سەرى پیغه‌مبەر (ﷺ) شکىندراله شەرى (اُحد)دا، ھەروه‌ها ددانىكى پېشەوەيان شكاند، پاشان پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمۇسى: چۆن خەلکىك سەركەوتتوو ئەبن كە سەرى پیغه‌مبەرە كەيان شكاند؟ پاشان ئەم ئايىته دابەزى: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (آل عمران: ١٢٨). **واته:** تو ھېچ كارىكت بە كارى ئەوانەو نىيە.

ھەروه‌ها عەبدوللائى كورپى عومەر (رەزای خوا گەورە لە خۆى و باوكى بىت) دەيگىريتەوە، كە گوئى لە پیغه‌مبەری خوا بۇوه (ﷺ) كاتىك كە سەرى بەرز بىردايىته و لە چەمانەوە (الركوع) بۇ پەكتى كۆتايدا لە نويىزى بەيانى: دەيفەرمۇو: خوايە نەفرىن كەيت لە فلان كەس و فلان كەس پاش ئەوهى كە ئەيفەرمۇو: (سمع الله لمن حمد ربنا ولد الحمد).

واته: خوا گەورە گویبىستى ئە و كەسە بۇو كە حەمد و سوپاسى كرد، خوايە سوپاس و ستايىش بۇ تۆ. پاشان خوا گەورە ئەم ئايىتهى دابەزاند: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ الآية

ھەروه‌ها لە ریوايەتىكى تردا ھاتووه، كە دەفه‌رمویت: ((دۇعای لە صەفواني كورپى ئۆمەيە و سەھلى كورپى عەمرى (حارثي) كورپى هيشام دەكىد، ئەم ئايىته پىرۆزە دابەزى: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾)).

(٢٩) كتاب المغازي : (٤٠٧٠، ٤٠٦٩).

(٣٠) كتاب التطبيق : (١٦٠ / ٢).

(٣١) (١٤٧، ٩٣ / ٢).

(٣٢) كتاب التفسير : حدیث رقم (٣٠٤).

هاوه‌لآنی فه‌رموده گیر:

- ۱- (ئنه‌س) ای کورپی مالکی ئەنصاری (خەزره جى)، ھاوبى و خزمەت کارى پىيغەمبەرى (خوا، دە) سال خزمەتى پىيغەمبەرى خواى كردۇوھ (۱۲۸۶) فه‌رموده گىراوه‌تەوه لەشارى (بەسرە) كۆچى دوايى كردۇوھ و پاش ئەوهى تەمەنلىكى (سەد) سال تىپەپى .
- ۲- عەبدىللايى كورپى عومەرى قورپەيشى (عەدەوى) لەكۆنەوه لەگەن باوکيدا موسىلمان بۇوه لە مەككە ھېجرەتى كرد كاتىك، كە تەمەنلىكى (۱۰) سال بۇوه، ئامادەتى جەنگى (خەندەق) و دوايى ئەوهش بۇوه، يەكىك بۇوه لە گەورە و بەرپىزانى صەحابە، يەكىك بۇوه لە وانەي كە دەستى گرتۇوھ بە سونەتەوه و ھەلھاتۇوھ لە بىدۇھ و ئامۇرڭار بۇوه بۇ ئۆمەتەكەتى (۷۴) سالى كۆچى دوايى كردۇوھ .

شىكردنەوهى وشەكان :

الشج: لە بىنەرەتدا بۇ شىكاندى سەر بەكاردىت، ئەوهىيە، كە بەشتىك لىيى دەيت و بىرىندارى كەيت پاشان بۇ ئەندامەكانى تر بەكارەت .

الرباعية: ئەو چوار ددانەيە، كە بە تەنيشتى دوو ددانەكەتى پىيشهوھن.

الفلاح: بە دەستەھىنانى رەزامەندى خواى گەورە .

اللعن: دەركىردىن و دوور خستنەوه لە پەھمەتى خواى گەورە و لە ناو خەلکىشدا بە واتاي: جوین و پاپانەوهش دىت.

واتای فه رموده که به کورتی :

پیغه مبهه ری خوا (كَلِيلٌ) له شهپری (احد) دا جه نگی ئه نجامدا به رامبهه
دوزمنانی خوای گهوره له هاویهش بپیارده ران، ئه وه بwoo له سرهه تای
جه نگه که دا بی باوهه پان تیکشکیندران، پاشان به هۆی ئه وهی موسلمانان
بپیاری پیغه مبهه ریان (كَلِيلٌ) شکاند به هۆی حیکمه تیکه وه بwoo، که خوای
گهوره ویستی لی بwoo، موسلمانان ئه ملا و ئه ولايان لیگیرا ئه وه بwoo ههندیک
له هاویه لان کوژران و پیغه مبهه ری خواش (كَلِيلٌ) بپیندار کرا، پاشان
پیغه مبهه ری (كَلِيلٌ) خوا فه رمووی به دوور خستنه وهی سه رکه وتنی ئه و
هاویهش بپیارده رانه وه هاتنه ژووره وهیان بـ ناو ئایینی ئیسلام تاوه کو
گه یشته ئه و پاده یه، که له سه رئه و بـ عهقلى و بهرهه لستی و یاخی
بوونه یان، تاوه کو ئه م سنوره :

چون خه لکیک سه رکه و توو ده بن که پیغه مبهه ره که یان (كَلِيلٌ) بپیندار کرد،
پاشان دوعای کرد له کومه لیک له سه رکرده کانیان، پاشان چ پوویدا ؟

خوای گهوره زانا و خاوهن ته صه روفه، که دروستکردن و فه رمانکردن و
کوکم له دونیا و دوا رپژدا بـ ئه وه ئایه تی نارده خواره وه له سه رئه
پوداوه، خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿لَيْسَ لَكُمْ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾

آل عمران: ۱۲۸.

واته: تو هیچ کاریکت به کاری ئه وانه وه نییه، چونکه یا توبه یان لی
وه رده گریت و موسلمان ده بن، یاخود ئازار و سزا یان ده دات، ئه گهر

بهردہ وام بن له سهربی باوه‌ریی، چونکه به‌پاستی ئهوانه ستھمکارن و شاینه‌نى سزان.

پاشان ويستى خواي گهوره وا بwoo، كه هيديايه‌تیان بداد، ئهوه بwoo خواي گهوره هيديايه‌تیانى دا بوئیسلام و ئهوان لە باشترين و دلسوزترین سهربازى بعون و خواي گهوره لە ژيردەستى ئهواندا چەند ئوممه‌تىكى هيديايه‌ت دا، ئايا لە كەسانىكى ژيرئەشىتەوە كه باوه‌ریكى واي ھەبىت لە پىغەمبەرى خوا (ع) و غەيرى ئەويش، كه غەيب دەزانىت يان بە ئارەزۇوى خۆى دەستكارى ئەم گەردوونە دەكات؟

ئايا ئەو كەسە ژير و دانايە، كه بگەپىتەوە بو لاي غەيرى خواي گهوره لە ناخوشىيە‌كاندا و چاوه‌روانى فرياكەوتن و لاپىدى ماتەمېنى و خەمەكان بىت؟

به‌پاستى چاوه‌كان كويىر نابن، بهلام دلەكان كويىر دەبن، كه لە ناو سينگە‌كان.

ئەو سوودانەي لەم (دۇو) فەرمۇودەيەوە وەردەگىرىت :

۱- بهلگەيە لە سهرتەوهى، كه پىغەمبەران (پزاي خوايانلىبىت) توشى ناخوشى و بهلاۋە خوشى دەبن، چونكە ئهوان مرۇقۇن و توشى ناخوشى دونيا دەبن و لاشەشيان وەك لاشەي مرۇقە‌كانى تروايە بو ئەوهى دلنىيا بىن، كه ئەوانىش بەندە و دروست كراوى خواي گهورەن.

ھەروەها بو ئەوهى موسىلمانان توشى سەرلىشىوان و فيتنە نەبن بە هۆى ئەو موعجيزانەي، كه لە سەر دەستيان دەردەكەويت و شەيتان

هه لیان نه خه له تینیت وه چون گاوره کانی هه لخه له تان و گومرای کردن،
ئه مهش و وتهی ئیمامی (قرطی) یه (رپه حمه تی خوای لیبیت).

- ۲- لم فه رمووده یهدا جائیز و پیگه پیدراوه، که (قنوت) بکریت له
کاتی شه پ و ناخوشیدا (النوازل).

- ۳- هه رووهها جائیزه دوغا بکهی له (هاوبهش بپیاردهران) و ناوی ئه و
بی باوه پهش دیاری کهیت له ناو نویژدا و کاریگه ریش ناکات له نویژه که.

- ۴- هه موو فه رمان و گشت مولکیک بق خوای گهوره یه، به دلنيایه وه
پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم دواعی کرد له هاوبهش بپیاردهره کان و گهوره و
به پیزانی هاوه لان له دوای پیغه مبهه ری خواوه صلی الله علیه و آله و سلم (آمین) یان ده کرد، وه
خوای گهوره ش وه لامیانی نه دایه وه، پاشان خوای گهوره هیدایه تیانی دا بق
باوه رهینان بهم دینه.

فهـرمـوـودـهـي نـوـيـهـم

رـاستـ گـوـيـيـ باـوـدـرـ

صـدقـ الإـيمـانـ

عن أنس - رضي الله عنه - أن رسول الله ﷺ قال :

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ »

(أخرجـهـ الـبـخـارـيـ (٣٣ـ)ـ وـمـسـلـمـ (٣٤ـ)).

واتـهـ ئـنهـ سـ (رـهـزـاـیـ خـواـیـ لـیـ بـیـتـ)ـ دـهـ یـگـیـرـیـتـهـ وـهـ،ـ کـهـ پـیـغـهـ مـبـهـرـیـ خـواـ

(عـلـیـهـ الـسـلـمـ)ـ فـهـرمـوـودـهـیـتـیـ:ـ کـهـسـتـانـ باـوـهـرـدـارـیـ تـهـواـوـ نـیـینـ هـتـاـ وـهـکـوـ منـ لـهـ لـایـ

خـوـشـهـوـیـسـتـ تـرـ نـهـیـمـ لـهـ مـنـدـالـهـکـهـیـ وـ باـوـکـیـ وـ هـمـوـ خـهـلـکـیـشـ.

گـیـرـهـرـهـوـهـیـ فـهـرمـوـودـهـکـهـ :

لهـ فـهـرمـوـودـهـیـ حـهـوـتـهـمـداـ باـسـ لـهـ ژـیـانـیـ کـراـ.

واتـایـ فـهـرمـوـودـهـکـهـ بـهـ کـورـتـیـ :

ئـگـهـرـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـ (عـلـیـهـ الـسـلـمـ)ـ زـیـاتـرـ بـوـوـ لـهـ وـ کـهـسـهـیـ،ـ کـهـ هـوـکـارـیـ

دـرـوـسـتـ بـوـونـ وـ پـهـرـوـهـرـدـهـکـرـدـنـیـ ئـمـهـ لـهـ دـایـکـ وـ بـاـوـکـ وـ بـاـپـیـرـ وـ نـهـنـکـ،ـ وـهـ

زـیـاتـرـ بـوـوـ لـهـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـ مـنـدـالـ وـ جـگـهـرـ گـوـشـهـیـ خـوـیـ وـ خـیـزـانـ وـ

عـهـشـیرـهـتـ وـ غـهـیرـیـ ئـهـوـانـیـ تـرـیـشـ،ـ کـهـ پـهـیـوـهـنـدـیـ کـوـمـهـلـایـهـتـیـ وـ رـامـیـارـیـ

(٣٣) كتاب الإيمان: حديث رقم (١٥).

(٣٤) كتاب الإيمان: حديث رقم (٤٤).

(سیاسی) و بازرگانی ده یانبه ستیته وه، یان هر په یوهندی و به رژه وهندیه ک
بیت، ئه گهر حالی بهم جوره بیت، ئه وکاته ده بیتته برواداریکی راسته قینه.

نیشانهی ئه ووش: ئه وهی، که گویرایه لی خوا و پیغه مبهه ری (لله) بخه یته
پیش گویرایه لی غهیری ئه وانه وه، ئه وهی خوا و پیغه مبهه ری خوا (لله)
خوشیان ده ویت له سه روی خوشه ویستی گشت خه لکیه وه بیت، نزیک و
دورویان، ئه گهر هه موو خه لکانیش توروه ببن و پییان ناخوش بیت.

ئه و که سه خوشی باوهه ناچیزیت تا و هکو ئه م سی په وشت و
ره فتارهی تیدا کوده بیتته وه و هکو له فه رموده دا هاتووه (ئه نه س)
ده یگیریتته وه، که ئیمامی (بخاری و مسلم) پیوایه تیان کرد ووه، که
پیغه مبهه ری خوا (لله) فه رموده تی: (ثَلَاثٌ مِّنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَ حَلَاوةَ
الإِيمَانِ : أَنْ يَكُونَ اللَّهُ، وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَأَنْ يُحِبَ الْمَرءُ لَا
يُحِبُّ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنْ يَكُرِهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفُرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكُرِهُ أَنْ
يَقْذِفَ فِي النَّارِ).

واته: هر که سیک ئه م (سی) شته تیدا بیت ئه وه تام و چیزی باوهه
ده کات و خوشه ویستی خوا و پیغه مبهه ره کهی (لله) له هه موو شتیک
خوشه ویست تر بیت لای، هر که سیکی خوش ویست ته نه لاه به
ره زامهندی خوای گه وره بیت، وه پیی ناخوش بیت بگه ریتته وه بؤ بی
باوهه پیش ئه وهی، که خوای گه وره پزگاری کرد لیی، هر روه ک چون پیی
ناخوشه، که فری بدریتته وه ناو ئاگره وه.

ئهگەر ئەم (سی) شتەت بە كردار بىنى لە خۆتا ئەوه تام و چىشى باوهەر دەكەيت و ناترسىت لە لۆمەى لۆمەى كاران و نەفس و مالى خۆى بە كەم ئەزانىت لە پىي پەزامەندى خواى گەورەدا.

خاوهەنى كتىبى (القول السديد) لە لايپەرەي (۱۱۲) دا فەرمۇويەتى: بىزانە خۆشەويسىتى (سی) جۆره:

يەكەم: خۆشەويسىتى خواى گەورە كەوا بىنچىنەى باوهەر و بە تاك دانانى خواى گەورە يە.

دووھەم: خۆشەويسىتى لە پىنناو خواى گەورەدا: ئەوיש خۆشەويسىتى پىغەمبەرانى خواى گەورە و نىردرابان و دواكەوتوانىتى، ھەروھا خۆشەويسىتى بۇ ئەو شتانەى، كە خواى گەورە خۆشى دەۋىت و لە كرددەوھ و كات و شوين و غەيرى ئەوانەش، وە ئەمانە پەيوەستن بە خۆشەويسىتى خواى گەورە و تەواوکەرى خۆشەويسىتنە بۇ خواى گەورە.

سېلىھەم: خۆشەويسىتى لە گەل خواى گەورەدا ئەوיש خۆشەويسىتى هاوېھش پەيدا كەرانە بۆبىت و خواكانيان و ئەوانەى هاواريان تىدەكەن لە دار و بەرد و مرۆق و مەلائىكە و بىيڭگە لە مانەش، كە ئەمانەش بىنچىنە و بناغەى بى بىرۇاى و هاوېھش دانانە.

ئەو سوودانەى لەم فەرمۇودەيەدا وەردەگىرىت :

- ئىماندارى تەواو ئەوه يە كە خۆشەويسىتى پىغەمبەر (ص) دەخاتە پىش خۆشەويسىتى خەلکىيەوھ.

- ۲- پیغه مبهه ری خوا (للله) لهم فه رموده يهدا مندال و باوکی تایبه تمند
کرد ، چونکه مرؤف زیاتر په یوهسته پییانه وه له خه لکانی تر له
خوشه ویستی و غهیری خوشه ویستی شدا .
- ۳- لهم فه رموده يهدا ئاماژه کردنی پیغه مبهه ری خوا (للله) ئی تیدایه ، که
یه که م شت ئه وه يه پابهندبین به ریبازه که يه وه و فه رمانه کانی به رجهسته
بکهین و دورکه وینه وه له قهدەغە کراوه کانی و هه موو هه وال و وانه کانی به
راست بزانیین و پیش هه موو که سیکی تر ، ئه مه يه که پیویسته له سه
هه موو باوه رداریک .

فهرس مودودى دهیم

دھستگرتن به قورئان و سوننهٗ و رہفتاری خہ لیفہ را بہ رہکان

التمسك بالكتاب والسنّة وسنة الخلفاء الراشدين

عَنْ أَبِي نَحِيحِ الْعَرِبِيِّ أَبْنَى سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَعَظَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَوْعِظَةً وَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعَيْوُنُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَانَهَا مَوْعِظَةً مُوْدَعٌ فَأَوْصِنَا. قَالَ :

((أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأْمَرُ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسَيَرِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنْتِي وَسُنْتَةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِنَّكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالٌ لَّهُ)).

(رواه أبو داود^(٣٥) والترمذى^(٣٦) وقال : حديث حسن صحيح ورواه أحمد^(٣٧) وابن ماجه^(٣٨) والدارمى^(٣٩)).

(٣٥) كتاب السنّة : حديث رقم (٤٦٠٧) ، (١٣/٥).

(٣٦) كتاب العلم : باب (١٦). حديث رقم (٢٦٧٦) ، (٤٤/٥).

(٣٧) (١٢٧، ١٢٦/٤).

(٣٨) المقدمة ٦ : باب اتباع سنّة الخلفاء الراشدين المهديين ، حديث رقم (٤٣، ٤٢).

(٣٩) مقدمة : حديث رقم (٩٦) ، (٤٣/١).

واته : له (ابی نجیح) عیربازی کورپی ساریه‌وه (په‌زای خوای لئی بیت)
 فه رموویه‌تی : پیغه مبهه‌ری خوا لله نامؤژگاریه کی رهوانبیژتی کردین، که
 دله‌کان هاتنه لهرزین و چاوه‌کان هاتنه گریان ، وتمان : ئهی پیغه مبهه‌ری
 خوا لله ئمه وه کو نامؤژگاری مالئاوایی وایه وه سیستان بۆ بکه ،
 پیغه مبهه‌ری خوا لله فه رمووی : ((وه سیستان بۆ ده که م به ته قوا و
 عیباده‌تی خوای گهوره ، واته : (جیبیه جی کردنی فه رمانه کان و دورکه وتنه وه
 له قه‌ده غه‌کراوه کان) و به گوییگرن و ملکه چ بیون ، ئه‌گه رهاتوو
 پیشەواکه شتان به نده‌یه کبوو به دلنجیاوه وه ، ئه‌گه رهه ره سیک له ئیوه
 بزیت ئهوا جیاوازی و ناکوکیه کی زور ده بینیت ، فه رماندان پی ده که م ، که
 پابهند بن به سونن‌تی من و خله لیفه را به ره رینموموی کره کانی دوای من ،
 به کاکیله کانتان قه‌پی پیا بگرن واته : (به توندی جیبیه جی بکه‌ن) ، وه
 ده تان ترسیئم له بیدعه و داهیزراوه کان ، به دلنجیاوه هه موو بیدعه‌یه ک
 گومراییه .

گیّرده‌هه و فه رمووده که :

عیربازی کورپی ساریه‌ی سوله‌می ، باوکی نه جیح .

شیکردن‌هه وهی و شه کان :

الموعظة : نامؤژگاری کردن بۆ خوای گهوره و ترساندن له تووه‌یی و سزاکه‌ی .

بلیغة : واته : کاریگه ری بیت له سه‌ر دل و گوییکان به باشترين وشه و به چیزترینی .

وجلت القلوب : ترسا .

ذرفت العيون : چاوه کان فرمیسکی پیدا هاته خواره ووه .

فاؤصلنا : وەسىت، فەرمانىيەك بە دلنىايە وە دەكرىت.

التقوى : واتە: بەر بەستىك لە نىوان خوت و ئەو شتەي، كە ليى

دەترسىت بە شىوه يەك بىتپارىزىت لە زيانى.

السنة : پىگاۋ پىباز ئەويش بريتىيە لە پابەندبۇون بەوهى، كە پېغەمبەرى

خوا و خەليفە راپەرەكانى لە سەرى بۇونە لە بىرۇ باوهەر و وته و كىداردا.

البدعة : داهىنراوى كىدارىيەك لە دىندا، نە لە سەر دەمى پېغەمبەرى

خوادا (عليه السلام)، هەروەها نە لە سەردەمى صەحابەدا كرابىت.

الراشدون : لە (الرشد) ھۆه ھاتووه واتە: پىچەوانەي گىلى و گوجىيە.

المهديون : ئەو سەركەوانى گەيشتون بە راستى واتە: ئىسلام و

شوينىكەوتوى بە كىدار.

الضلال : دووركەوتنه وە لە راستى ئەويش پىچەوانەي هيدايەتە .

واتاي فەرمۇودەكە بە كورتى :

ئەم فەرمۇودەيە بىنچىنەيەكى گەورەيە و چەند رىنمايەكى كشتى و

گەورەي تىدىايە، بە دلنىايە وە پېغەمبەرى خوا (عليه السلام) ئەم ئامۇزىگارىيە

گەورە و وەسىتە جوانەي گەياندە ئۇممەتكەي، هەروەها رىنمايان دەكتات

بۇ چەند شتىكى گىنگ، كە بونى دين و دونىيايان پەيوەستە بە بەرجەستە

کردنی و شوینکه وتنیانه وه و کیشہ کانیان چاره سه ر نابیت ئیلا به جیبیه جی
کردنی به وردی نه بیت.

- دین و ئاین نییه، ئه گه ر به ته قوای خوای گه وره نه بیت، ئه ویش به
ملکه چ بونی خوای گه وره و به به رجه سته کردنی فه رمانه کانی و دوور
که وتنه وه له قه ده غه کراوه کانی ده بیت.

- دین و دونیا که يان به ته واوی نابیت ته نهها به پیشە وايە کى
داد په روه ری چاکه کار نه بیت، که سه رکردا يه تیان بکات به قورئان و
سوننە تی پیغه مبهه ر (ع)، ئاینی خوایان پی ئه نجام ده دات و ریزه کانیان
پیک بخات و و ئالای تیکوشانیان بو به رز ده کاته وه بو به رز بونه وه و
پاگرتنى (لا الله إله الله)، به رام به ره مهش پیویسته له سه ر موسلمانان
ملکه چی فه رمانه کانی بن بو ئه وهی پی خوش و پی خوش، تا ئه و
کاته، که به رده وام ده بیت له جیبیه جیکردنی فه رمانه کانی خوای گه وردا.

بو به رژه وهندی ئایینی ئیسلام و موسلمانان و پاراستنی يه کیتیان و
دوورکه وتنه وه له خوینرشن، ئایینی ئیسلام گویندیه لى به پرسانی
پیویست کردووه له سه ر موسلمانان، ئه گه ر گوناه باریش بن به مه رجیک
تاوانه کهی نه چیتە سه ر بی باوه ری.

- وەسىتە کەی پیغه مبهه ری خوا (ع) باس له بارودقى خى ئوممهت
ده کات له دوو به ره کى و سه ر پیچکه رانى له سه ر حەق، رېنمايان ده کات بو
ده ستگرن بە حەق و گەرانه وه بو رېبارى راست: رېبارى پیغه مبهه ری خوا
(ع) و رېبارى خەلیفه پابه ره کان (رەزاي خوایان لى بیت) سونتەت و

به‌رنامه و ریبازه‌که یان ته‌نها بـ قورئانه‌که‌ی خواى گه‌ورده‌یه که ﴿لَا يَأْنِيهُ﴾

الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ﴿٤٢﴾ (فصلت: ٤٢).

واته: هرگیز ره‌فتار و گوفتاری هیچ و پوچی تی نایه‌ت، نه له پیش خوی و نه له پاش خوی.

سوننه‌ت پاکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خواش ﴿ع﴾، ئالله م دووانه‌دا (قورئان و سوننه‌ت) بـ زگاری و سـه‌رفرازی تیدایه، هـروه‌ها شیکردن‌وه و یـه‌کلا که‌ره‌وه‌یه‌کی راسته بـ ئـه و دووبه‌ره‌کـیهـی، کـه پـوـیدـاوـهـ لـهـ نـیـوانـ گـروـپـهـ ئـیـسـلـامـیـکـانـدـاـ وـ کـوتـایـیـ هـیـنـهـرـهـ لـهـ سـهـرـئـوـهـیـ، کـهـ رـهـزـامـهـنـدـیـ خـواـیـ گـهـوـهـیـ تـیدـاـ بـیـتـ وـ قـسـهـیـ مـوـسـلـمـانـانـ یـهـکـ بـگـرـیـتـ لـهـ سـهـرـ حـقـ وـ هـهـمـوـ ئـهـوـ شـیـکـرـدـنـوـانـهـیـ باـسـکـرـاـ، کـهـ لـهـ سـهـرـ ئـهـمـ شـیـواـزـهـ نـهـبـوـهـ هـهـلـهـیـ وـ کـوـ تـایـهـکـهـیـ پـوـخـاوـ وـ سـهـرـ نـهـکـهـوـ توـوـهـ .

٤- هـروـهـاـ ئـامـوـژـگـارـیـهـکـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ ﴿ع﴾ـ باـسـ لـهـ وـرـیـاـ بـوـونـهـوـهـ لـهـ بـیدـعـهـ وـ فـهـرـمـانـهـ تـازـهـ دـاهـیـنـرـاـوـهـکـانـ وـ چـهـنـدـینـ جـارـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ ﴿ع﴾ـ ئـوـمـمـهـتـهـکـهـیـ وـرـیـاـ دـهـکـرـدـهـوـهـ لـهـ زـیـانـیـ بـیدـعـهـ وـ خـرـاـپـهـکـانـیـ لـهـ گـهـلـ پـوـونـکـرـدـنـهـوـهـیـهـکـیـ پـوـونـاـکـ وـ پـوـشـنـ کـهـ گـوـمـپـایـیـهـ وـ بـوـ نـاـوـ ئـاـگـرـهـ، چـ شـتـیـکـ هـهـیـهـ کـهـواـ لـهـ مـوـسـلـمـانـانـ بـکـاتـ وـ تـیـیـ بـکـهـونـ وـ دـهـستـهـ بـهـرـدارـیـ نـهـبنـ.

خـواـیـ گـهـوـهـ قـورـئـانـیـکـیـ پـیـیـانـ بـهـخـشـیـوـهـ کـهـ لـهـ هـیـجـ لـایـهـکـهـوـهـ پـیـوـ پـوـچـیـ بـوـ نـایـهـتـ نـهـ لـهـ پـیـشـ خـوـیـ وـ نـهـ لـهـ پـاشـ خـوـیـ، ئـایـنـیـکـیـ ئـهـوـپـهـپـیـ تـهـواـکـهـرـهـ وـ کـهـمـ وـ کـوـپـیـ تـیدـاـ نـیـیـهـ، ﴿إِلَيْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمْ إِلَّا إِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ٣).

واته : ئەمپۇق دىنەكەم بۆتان تەواو كرد و نىعىمەتم پژاندە سەرتانا و لە راستىدا زۇر جىئگەي داخەكە زۇربەى خەلکى دەبىيىت لە ئۇمىمەي ئىسلامى كەپشت نابەستن نە بە قورئان و نە بە سونتە كەندا ، وە بىدۇھە زال بۆتە سەر سونتە كەندا لە پەرسىن و شوينكەوتىنە كەندا، پىيغەمبەرى خواش راستى فەرمۇوه: (لَتَسْتَعِنَ سَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شِبْرًا بِشِبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ صَبَّ لَدَخْلَتُمُوهُ).

واته : دەكەونە شوين پىيبارى ئەوانەي پىيش خۆتان، بىست بە بىست، گەز بە گەزەتا ئەگەر ئەوان بچنە كۈنى بىن مژەكەوە ئىۋەش بە دواياندا دەچنە ژۇورەوە .

ئەو سوودانەي لەم فەرمۇودەيىدە وەردەگىرىت :

- ١- پىيگە پىدانى ئامۇزگارى بۆ موسىلمانان وەكولە فەرمۇودەكەى (ابن مسعود) دا ھاتووە.
- ٢- فەرمان بە تەقوای خواي گەورە لە ئامۇزگارىدا.
- ٣- لەم فەرمۇودەدا نىشانە يەك لە نىشانە كانى پىيغەمبەرى (بِسْلَامُ اللَّهِ) تىيدا يە كە ئەويش كە دووبەرهەكى كەوتۇتە ناو ئۇممەتەوە، وەكولۇ چۆن پىيغەمبەرى خوا (بِسْلَامُ اللَّهِ) ھەوالى پىيداواه.
- ٤- ھەروەها لەم فەرمۇودەيىدە ئاماڭە بە قەدەغە كەردى دووبەرهەكى دەدات لە بناغەي ئايىن و بەشە كەنيدا.
- ٥- گەپانەوە بۆ پىيبارى پىيغەمبەرى خوا (بِسْلَامُ اللَّهِ) و خەلەيفە راشىدىيەكان .
- ٦- قەدەغە كەردى لە بىدۇھە و وریا بۇونەوە لىيى.
- ٧- ھەموو بىدۇھە يەك گومرايىيە و بىدۇھەش چاكەي تىيدا نىيە.

فهـ رموودهـ يـازدهـ يـهـ

رـذاـمهـندـى خـواـگـهـ وـرـهـ لـهـ سـىـ شـتـدـاـيـهـ وـ يـاـخـيـبـوـونـيـشـىـ لـهـ سـىـ شـتـدـاـيـهـ

رـضاـ اللـهـ فـيـ ثـلـاثـ وـسـخـطـهـ فـيـ ثـلـاثـ

عـنـ أـبـيـ هـرـيـزـةـ أـنـ رـسـوـلـ اللـهـ صـلـىـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ قـالـ :

«إـنـ اللـهـ يـرـضـىـ لـكـمـ ثـلـاثـاـ وـيـسـخـطـ لـكـمـ ثـلـاثـاـ : يـرـضـىـ لـكـمـ أـنـ تـعـبـدـوـهـ ، وـلـاـ تـشـرـكـوـ بـهـ شـيـئـاـ ، وـأـنـ تـعـصـمـوـاـ بـحـبـلـ اللـهـ جـمـيعـاـ وـلـاـ تـفـرـقـوـاـ ، وـأـنـ تـنـاصـحـوـ مـنـ وـلـاـهـ اللـهـ أـمـرـكـمـ ، - وـيـسـخـطـ لـكـمـ ثـلـاثـاـ - : قـيـلـ وـقـالـ ، وـكـثـرـةـ السـؤـالـ ، وـإـضـاعـةـ الـمـالـ » (رواه مسلم^(٤٠) ومالك^(٤١) وأحمد^(٤٢)).

واتـهـ ئـهـ بـوـ هـورـهـ يـرـهـ دـهـ يـكـيـرـيـتـهـ وـهـ لـهـ پـيـغـهـ مـبـهـرـىـ خـواـهـ (عليه السلام)

فـهـ رـموـوـيـهـتـىـ : بـهـ دـلـلـيـاـيـهـ وـهـ خـواـىـ گـهـ وـرـهـ لـهـ سـىـ شـتـدـاـ لـيـتـاـنـ پـازـىـ دـهـ بـيـتـ، هـرـوـهـاـ لـهـ سـىـ شـتـيـشـداـ لـيـتـاـنـ نـاـپـازـىـ دـهـ بـيـتـ، لـيـتـاـنـ پـازـىـ دـهـ بـيـتـ: بـهـ وـهـىـ کـهـ بـيـپـهـ رـسـتـنـ وـبـهـ هـيـچـ شـيـوهـيـهـ کـهـ شـهـريـکـيـ بـوـ بـرـيـارـ نـهـ دـهـنـ، هـرـوـهـاـ دـهـ سـتـ بـگـرـنـ بـهـ دـيـنـهـ کـهـىـ خـواـىـ گـهـ وـرـهـ وـ دـوـوبـهـ رـهـ کـىـ درـوـسـتـ مـهـکـهـنـ وـ ئـهـ گـهـرـ خـواـىـ گـهـ وـرـهـ پـيـشـهـ وـايـهـ کـىـ بـوـتـانـ نـارـدـ ئـهـ وـاـ ئـامـوـرـگـارـيـ بـكـهـنـ، بـهـ لـامـ لـهـ سـىـ شـتـدـاـ لـيـتـاـنـ نـاـپـازـيـيـهـ: وـتـ وـاتـ، رـقـرـ پـرـسـيـارـ كـرـدـنـ ، مـالـ بـهـ فـيـپـوـدـانـ .

(٤٠) -كتاب الأقضية : ٥ - باب النهي عن كثرة المسائل. حديث (١٧١٥) ، (١٣٤٠/٣).

(٤١) -كتاب الكلام ، ٨ - باب ما جاء في إضاعة المال ، حديث (٢٠) ، (٩٩٠/٢).

(٤٢) .(٣٦٧/٢)

گیئردهوهی فه رموده‌که :

(أبو هريرة) (دهوسی) هاوه‌لیکیز قربه‌ریز و له هه‌موو هاوه‌لان زیاتر
فه رموده‌ی گیراوه‌تهوه له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ع) چهند جیاوازییه که هه‌یه
له ناوه‌که‌یدا، وتراوه: (عبد الرحمن بن صخر)، هه‌روه‌ها تراوه: (ابن غنم)
و هه‌ندیک ناوی تریش وتراوه له باره‌یه‌وه، زوربه‌یان ناوی یه‌که‌میان
هه‌لبزاردووه، له سالی (۵۹ک) کوچی دوایی کردوه .

واتای وشه‌کان :

الرضا والخط: دوو سیفه‌تی خوای گه‌وره‌ن و ناشوبهیت به‌سیفاتی
خه‌لکییه‌وه .

العبادة: له زمانه‌وانیدا: ملکه‌چی و زه‌لیلی له‌گه‌ل خوش‌ویستیدا ئه‌ویش
فه رمانیکی گشتی و کوکه‌ره‌وه‌یه بق هه‌ر شتیک، که خوای گه‌وره پیی
خوش‌ه و پیی‌پازییه له قسه و کردوه‌ی ئاشکرا و شاراوه، هه‌ر فه رمانیک
که خوای گه‌وره داویتی فه رمانیکی فه‌رزه یان موسسه‌حه‌به ئه‌وه په‌رستنه،
گه‌ر بق غه‌یری خوای گه‌وره ئه‌نجامی بدهیت هاوبه‌ش بپیارданه.

الشرك: ئه‌وه‌یه، که شتیک بکه‌یت به هاو وینه‌ی خوای گه‌وره‌وه له
په‌رستندا، که ئه‌وه جوریکه له جوره‌کانی په‌رستن وئه‌نجامدان بق غه‌یری
خوای گه‌وره، وه هه‌موو بیرو باوه‌ریک یان وته‌یه ک یان کردوه‌یه ک، که
جیگیر بوبه که فه رمانیکه له خوای گه‌وره وه ئه‌نجامدانی ته‌نها بق خوای
تاك و تنهایه: به یه ک دانانی خوای گه‌وره و باوه‌ر و نییه‌ت و سه‌رفکردنی
بق غه‌یری خوای گه‌وره هاوبه‌ش بپیاردانه.

الاعتصام بحبل الله: دهستگرن بهوهی، که پیغامبری خواهیناویتی
ئهویش قورئان و سوننه ته.

فیل و قال: پوچوون له نارهوایی و نهوهی، که پهیوهندی بهتوروه نییه.
کثرة السؤال: نور پرسیار کردن له خەلکی.

اضاعة المال: گوئی پی نهدان و زیده رپویی تیدا و به فیروز دانی.

واتای فەرمودە کە بە كورتى :

لەم فەرمودە يەدا چەند نیشانە يەکى گەورە پیغامبری ﷺ (تیدا يە):

يەكەمیان: هاندان بۆ به تاك دانانی خوای گەورە به پوختى و هەستان
بە گەورە ترین حەقى خوای گەورە و گەورە ترین واجیباتی ئىسلام، کە
ئهويش به تاك دانانی خوای گەورە يە و به تاك و تەنها لە پەرسىندا، کە لە
بەرئەوه جنۇكە و مرۆڤى دروست كردووه، خوای گەورە دەفرمۇیت:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ ﴾ (الذاريات: ٥٦).

واتە: من جنۇكە و مرۆڤى دروست نەكردووه تەنها بۆ پەرسىن نەبىت ،
واتە به تاك دانانی خوای گەورە .

دۇور كەوتنهوه لە ھاوېش بېپارىدان لە پەرسىنیدا و بەندە ھاوېش
بېپار نادات بە هيچ جۆرىك بۆ خوای گەورە هيچ كەسىك لە بەندە كانى
تاوه كە بىكاتە ھاوشىوه خوای گەورە نە لە پاپانهوه و نە لە فرياكەوتن و
نە لە سەربىرين و نە لە نەزرونە لە تکا كردن و نە لە ترس و نە لە پشت

به ستنيشدا، چونکه ئه مانه تاييه تن به خواي گهوره وه پازى نابييٽ كه به شدارى بكرىت له گه ليدا نه فريشته يه كى نزىك و نه پيغه مبهه رىكى نيردراو.

دووه ميان: ده ستگرتن به دينى خواي گهوره وه بريتىيٽ له وهى، كه پيغه مبهه رى خوا لله هيئنا ويٽى له قورئان و سوننه تدا و بلا بونه وهى فيركردنى پيغه مبهه رى خوا لله له بیرو باوه‌ر و په رستن و په وشت و مامه لـه كردندا ، هيج موسـلمانىك ههولـ نادات نه تاكـك لـه موسـلمانان و نه تاييفه يـك لـه تاييفه كـان و نـه كـومـه لـگـايـهـك لـه كـومـه لـگـا ئـيـسـلاـمـيـكـانـ (الجمعـاتـ الـاسـلامـيـةـ) و نـه پـيـشـهـواـيـهـك و نـه هـاوـوـلـاتـيـيـهـك بـؤـيـانـ نـيـيـهـ دـهـرـچـنـ لـه بنـچـينـهـ كـانـيـ ئـيـسـلاـمـ يـانـ لـه لـقـهـ كـانـيـ ، بـهـلـكـوـ پـيـوـيـسـتـهـ لـهـ سـهـرـ هـمـوانـ باوهـرـ وـ پـاـبـهـنـدـبـوـونـيـيـكـيـ تـهـواـيـانـ هـهـبـيـتـ بـهـ هـهـمـوـوـ ئـهـ وـ شـتـانـهـيـ ، كـهـ كـوـتاـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ وـ گـهـورـهـيـ پـيـغـهـ مـبـهـرـانـ لله هيـئـناـ ويـٽـىـ وـ بـيـخـهـيـتـهـ پـيـشـهـ هـهـمـوـوـ قـسـهـ وـ رـيـنـماـيـيـهـ كـهـ وـهـ .

فـهـ رـمـانـ بـرـدـنـ بـهـ وـهـىـ ، كـهـ پـيـغـهـ مـبـهـرـىـ خـواـ لله هيـئـناـ ويـٽـىـ لـهـ هـهـمـوـوـ شـتـيـكـداـ وـ پـاـكـرـدـنـ وـ تـاـكـرـدـنـهـ وـ وـ گـوـيـرـايـهـلـىـ وـ دـوـاـكـهـ وـ تـنـىـ پـيـغـهـ مـبـهـرـىـ خـواـ لله لـهـ شـتـىـ گـهـورـهـ وـ بـچـوـوـكـىـ دـيـنـداـ وـ دـوـورـكـهـ وـ تـنـهـ وـهـ لـهـ هـهـمـوـوـ بـيـدـعـهـ وـ بـوـچـونـيـيـكـىـ خـوتـ وـ تـاـوـانـيـكـ ، چـونـكـهـ بـهـ غـهـيرـىـ ئـهـ مـانـهـ مـوـسـلـمـانـانـ نـابـنـهـ يـهـكـ دـهـنـگـ وـ كـوـ نـابـنـهـ وـهـ ، ئـهـ يـهـ كـگـرـتـنـهـ وـهـىـ ، كـهـ ئـاـوـاتـهـ دـهـسـتـهـ بـهـ رـئـهـ بـىـ ، هـهـرـوـهـاـ بـهـ رـاـسـتـيـانـ ئـهـ زـانـنـ كـهـ هـهـمـوـوـيـانـ دـهـسـتـيـانـ گـرـتـوـوـهـ بـهـ دـيـنـهـ كـهـىـ خـواـيـ گـهـورـهـ وـهـ ئـهـمـهـ وـاقـعـيـيـكـ ، كـهـ خـواـيـ گـهـورـهـ ئـهـ يـهـ وـيـتـ وـ ئـوـمـهـ تـىـ ئـيـسـلاـمـيـ رـاـسـپـارـدـوـوـهـ نـهـكـ رـاـمـيـارـىـ يـهـ كـگـرـتـنـ لـهـ گـهـلـ جـيـاـواـزـيـ بـيـروـ باـوهـرـ وـ

ریگایهی و سه‌رچاوه و ئاراسته گه‌ری (الاتجاهات) چونکه، ئه‌گه‌ریه کیش بگن بهم شیوازه-ئه‌وه دووره- و ئه م ئایه‌ته لە سه‌ری ده‌چه‌سپیت:

﴿ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّى ﴾^{۱۴} (الحشر: ۱۴).

واته: ئه‌وکاته‌ی که ده‌یانبینی واده‌زانیت کۆبونه‌ته‌وه، بەلام دله‌کانیان جیاوانز و يەك ناگرن.

سییه‌میان: ئامۇرڭارى پىشەواى موسىلمانان ئه‌ویش بە يارمه‌تى دانیان لە سەر حەق و گوپرايەلى كردىيان و ئاگاداركىدنه‌وه و يادكىدنه‌وه يان بە نەرم و نیانى و ئاگاداركىدنه‌وه يان بە ئه‌وهى كە لىيى بى ئاگا بۇونه بە وەى كە حەقى موسىلمانانىان نەداوه و واژه‌تىنان لە دەرچۈون لە دېشىان و نویزى كردن لە پېشىانه‌وه و تىكۈشان لە گەلیاندا، خىر و سەددەقەيان پى بدرىت و دەرنەچىت بە شمشىر لە دېشىان ئه‌گەر سەتمىكىيان لى بىنرا يان مامەلە كردىنىكى خراب و دۇعایيان بۇ بکەيت كە باش بن و بە درق پىياندا هەلنىدەيت.

چواره‌میان: قەددەغە كردن لە وەت و وات: ئه‌ویش رۆچۈونه لە ناره‌واىي و بىلاًوبونه‌وهى خراپەكارى و واته وات و هەوالى دەرق و بەسە مرۆڤ دەرۋىز بىت كە هەر هەوالىك بېسىتىت و بېكىرېتىت و بېش ئه‌وهى بىزانىت راسته يان درۇيە، هەروه‌ها كارى و نەكەيت كە زۇر پرسىيار بکەيت و پەيوەندى بە تۆوه نەبىت، هەروه‌ها وەلەمدانه‌وهشى پىش ئه‌وهى كە بىكىت چونكە ئەمە موسىلمانان لە خويىندنە‌وهى قورئان و سوننەت دوور ئەخاته‌وه و سەرقالىيان ئەكەت لە لە بەركىدنى و تىگە يىشتىنى.

پینجه میان: قهده غهه کردن له زور پرسیار کردن: ئه ویش سوال کردن ده گریته وه ئه وهی که له ناو ده ستیانه له مال و پاره و پول و غهه یه ویت ئه وانه ش و ئه م کاره جوان نییه بټ موسلمان که خوای گهوره ده یه ویت به هیز و خوشه ویست و مهندیان کات و سوال کردن له ئه سلدا هرامه و نابیت ته نهلا کاتی پیویستدا نه بیت.

سوال کردنی خه لکیش به بی پیویست (سی) خراپهی لی ده بیت وه:

۱- خراپی هزاری بټ لای غهه یه خوای گهوره ئه مهش جو یکه له شیرک.

۲- خراپی ئازاردانی خه لکی به سوال کردن، ئه مهش جو یکی سته مه له خه لکی.

۳- خراپی زه لیلی بټ غهه یه خوای گهوره ئه مهش سته مه بټ دروون.

ئه مه ئه گهه پرسیار لیکراو زیندوو بیت توانای هه بیت بټ جیبه جی کردنی کاره که، ئه بیت پرسیار کردنی مردوو و نادیار چون بیت، که که س توانای نییه ته نهلا خوای گهوره نه بیت؟

ئه وه به پاستی شیرکیکی بیون و ئاشکرایه.

هه رووه ها ئه مه قهده غهه کردنی زور پرسیار کردنی زانستیش ده گریته وه به تایبه تی ئه گهه مه بهستی سه رلیتیکدان و خرڅاندن و ناکوکی و مشت و مړ و ناپه ولایی بیت، هه رووه ها زور کردن و فه رزکردنی پرسیار، که پووی نه داوه و داوای وه لام کردنی.

شەشەمیان: قەدەغەکردن له بە فیروزدانی پاره و پوول، چونکە بە راستى مال و پاره و پوول نیعەتىکە له خواى گەورەوە وە يارمەتىکە بۆ گویپایەللى خواى گەورە و تىكۈشان له پېتىاۋى دا ، وە بۆ يارمەتى ئەوانەى كە شياوۇن له موسىلمانانى ھەزار و خزم و غەيرى ئەوانىش، بۇيە پىّويسىتە موسىلمان شوکر و سوپاسى خواى گەورە بکات، كە ئەم نیعەتە پىّ بهخشىوھ و پارىزگارى لى بکات لەوهى، كە بە فیرق و بىزى نەكەت و وارى لى بەھىتەت و خىرى لى نەكەت تەنها بۆ ئەو پىگايە نەبىت، كە خواى گەورە شەرعى داناوه و پىرى پىداوه و بۆئى نىيە لە پىگەى شەيتان و تاوان كردىدا سەرفى بکات ، ھەرودەها بۆئى نىيە ئەم نیعەتە پىشتگۈز بخات و بە فیرقى بىدات.

ئەو سوودانەى لەم فەرمۇودەيدا وەردەگىرىت :

- ١- پىّويسىتە عىبادەتى خواى گەورە بکرىت بەو شىۋەتى كە داوا كراوه .
- ٢- پىّويسىتە دوور كەويتەوە لە ھەموو جۆرە شىركىيەتى گەورە و بچووك .
- ٣- پىّويسىتى دەستگرتەن بە دينى خواى گەورەوە ئەويش ئايىنى ئىسلامە، كە پىغەمبەرى خوا موحەممەد (صلوات الله علیه و آله و سلّم) ھىنناۋىتى (قورئان و سوننەت) لە ھەموو بوارىيەكدا .
- ٤- حەرامىتى دووبەرەكى و پىّويسىتى يەكگرتى موسىلمانان لە سەر حەق و راستى .

- پیویستی ئامۆژگاری كردنی پیشە وايانى موسىمانتان و يارمەتىدانيان
- له سەر حەق و كارى چاکە.
- حەرامىتى وەت و وات.
- حەرامىتى سوال كردن له خەلکى تەنها له كارى پیویستدا نەبىت و باشتريش وايه كە پشت به خواي گەورە ببەستىت و ئارام بىگرىت.
- حەرامىتى به فيرۇدانى مال و پارە و پۇول.

فهرم ووده دوانزدهيهم

تیکوشان له گهله نه وانه که لایانداوه له ریگای پیغه مبهه ران

جهاد المنحرفين عن هدي الأنبياء

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

« مَا مِنْ نَبِيٍّ بَعَثَهُ اللَّهُ فِي أُمَّةٍ قَبْلِيٍّ إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُّونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُتُّتِهِ وَيَقْسِطُونَ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِنَّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمِنُونَ فَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِيَدِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِلِسَانِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمَنْ جَاهَدَهُمْ بِقُلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةً خَرَدِيلٍ ». (آخرجه مسلم^(٤٣) وأحمد^(٤٤)).

واتهه : عه بدوللای کورپی مه سعود(رهزادی خوای لی بیت) ده یگیریته وه،
که پیغه مبهه ری خوا (عليه السلام) فهرم ووده تیکی : خوای گهوره هیچ نوممه تیکی نه
ناردووه له پیش منه وه ئیلا له قهومه کهی خۆی کومه لیک پشتیوانان و
یاریده دهه رو هاوبی هه بیوه دهستیان گرتیوه به سوننه ته کهی و
گوییرایه لیان کرد وووه، پاشان له دوای ئه وان کومه لیک جیماون که قسهه یان
ده کرد به لام کرده وه یان پی نه ده کرد ، وه کرده وه یه کیان ده کرد که
فه رمانیان پی نه کراوه جا هه رکه سیکیش به دهستی تیکوشانیان له گه لدا
بکات ئه وه ئیمانداره و هه رکه سیکیش به زمان تیکوشانیان له گه لدا بکات
ئه وه ئیمانداره و هه رکه سیکیش به دلیشی پی ناخوش بیت ئه وه

(٤٣) كتاب الإيمان : حديث رقم (٨٠) ، (٦٩، ٧٠).

(٤٤) (١، ٤٥٨، ٤٦١).

ئیمانداره، پاشان ئه گهر به دلیشی پیی ناخوش نه بیت و به رگریان لى نه کات ئه وه به قەد تۈۋى گولە زەردە يېك ئیمانى نېيە.

گىرەرەوهى فەرمۇودەكە :

عەبدوللائى كورپى مەسعود له راھەي فەرمۇودەي پېشىوو {ژمارە (٥)} باس له ژياننامەي كرا.

وشەكان :

الحواريون: هاوهەلە هەلبازاردە و دلسۆزە كانى پیغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام).

تخلف : نه وھيک به دواياندا دىت.

الخُلُوف : كۆي خَلْف – ئه وھى لە دوادا دىت به خراپەكارى.

واتاي فەرمۇودە كە بە كورتى :

ئەم فەرمۇودەيە باس له گوزەرانى پیغەمبەران و ئۆممەتە كانيان دەكەت و باس له هاوهەل و پشتىوانيان دەكەت ئەوانى كە گەش بۇونەتە وھ بە نورى پیغەمبەرە كانيان، هەروەها (وحى) يان بىنى كە دابەزى لە سەريان و بە وەفادارىيەكى پاك و بىگەرد دەمىننە وھ بۆ خواكانيان و دەست دەگرن بە رېنمۇوبي پیغەمبەرە كانيانە وھ بە ئاشكرا و نەھىنى و وته كانيان وھ كەرده وھ كانيان، پاشان نه وھيک دىت لە دوايانە وھ شەيتان لاياد دەبات لە بەرنامەي پیغەمبەران بە قىسە كانيان واى دەسەلمىن كە لە سەر بەرنامەي پیغەمبەران (عليهم السلام) جا بىدۇھە و بەرنامەي ناپەوا

داده هیین و تاوان و خراپه ئەنجام دەدەن وايان لىّ دەکات كە دوورترین لە خەلکى لە ئايىنى پېغەمبەرەكانىان، ھەروھا لە ۋىيەتكەدا دەژىن كە قسە كانىان لە گەل كردى وە كانىان جىاوازن.

لە ھەموو ئوممه تىيىكدا زانايانى دلسۇز ئەمېىن بە وەفان بۆ دينە كە يان تىّ دەكۈشىن و بەرگرى دەكەن لە سەر پىنمايى پېغەمبەرەكانىان، ھەروھا ھەموو كەسىك بە گوئىرە توانا و پلەكە يەتى لە ئىمامىدا، تىكۈشان بە زمان و تىكۈشان بە دەست و تىكۈشان بە دل دەكەن - بۆيە ئەمە لاۋازلىرىن ئىمامە و بە نەمانى ئەمەش بىّ بىرۇ دەبىت.

ئوممه تى پېغەمبەرى خواش (عليه السلام) ئە و بە سەرەتاتانە بە سەردا ھات وەكى چۆن بە سەر ئوممه تانى پېشىوودا ھات و پاش ئە و سەدە پىرۇزانە پابردوو كە جىيما پىيگە كانىان دوبىبەرەكى تىكەوت و كەوتىنە دواي ئارەزوە كانىان و پېغەمبەرى خوا (عليه السلام) راستى فەرمۇوه: ((لىتىعىن سەن من كان قىبلەم حذوة القذة بالقذة حتى لو دخلوا جحر ضب لدخلتموه)) . واتە: دەكەونە شويىن پىيازى ئەوانە بىش خوتان، بىست بەبىست، گەز بە گەز، هەتا وەكى ئەگەر ئەوان بچنە كونى بىن مژەگەوە ئىۋەش بەدوايدا دەچنە ثۈورەوە . ((سەفترق ھەذە الأمة إلى ثلاث و سبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة)) .

واتە: ئومەتكەم دەبىتە حەفتا و سى بەشەوە ھەمووى بۆ ناو ئاگرە تەنها بەشىكى نەبىت.

لەم ئۆممەتە كۆمەلىك سەركەوتتو ماوەتەوە كە پىغەمبەرى خوا (لله)
ھەوالى پىداوين ((لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ
خَذَلَهُمْ وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّىٰ تَقُومَ السَّاعَةُ))^(٤٥)

واتە : بەردەوام تايەفە و ھۆزىك لە ئۆممەتەكەم سەركەوتتونن لە سەر
ھەقى زيانىيان پى ناگەيەنىت ئەوانەي ئەيانەۋىت ھاوكارىيان نەكەن ، وە
ئەوانەش كەوا پىچەوانەيان دەكەن تاوهەكى قىامەت ھەلدىستىت.

ئەم تايەفەيە ماوە و ئەمېننېتىش - وەكى چۈن پىغەمبەرى خوا (لله)
ھەوالى پىداوە-بانگەوازى دەكەن بۇ حق و فەرمانىش بە چاكە دەكەن و
قەدەغە دەكەن لە خراپە و بىدۇھە و شوبەھە گومرايەكان بە درق دەخاتەوە
بە بەلگە و سەلمانىن و تىكۈشانى نارەوايى دەكەت - بە گویرەي توانى
خۆى- بە دەست و زمان و دل و لە سەر ئىمامدار ئەوهىي، كە جىڭىر بىت لە
سەر ئەوهى، كە لە پىغەمبەر و (لله) ھاتبىت لە بىر بياوەر و پەرسىن و
پەوشتەكەي و پىيوىستە دەست بگىدرىت بە سوننەتى پىغەمبەر و (لله)
و دواكەوتى فەرمانەكانى بىرىت و دوور كەوتتەوە و خۇ پاراستن لە
ئارەزوو و تاوان و بىدۇھە، پاشان بانگەواز كردن بۇ حق وە ھەولدىان بە
گویرەي توانا بۇ سەر خستنى دىنەكەي .

(٤٥) أخرجه مسلم - كتاب الإمارة حديث (١٧٠-١٧٦). من حديث ثوبان والمغيرة بن شعبة وجابر بن سمرة وجابر بن عبد الله ومعاوية وعقبة بن عامر وهو حديث متواتر رواه ستة عشر من أصحاب رسول الله (لله).

ئەو سوودانەی لەم فەرمۇودەيدا وەردەگىریت :

- ١- باس لهو دەکات، كە پىغەمبەران دەستوھەر و ياساو سوننەتىيان
ھىناوه بۆ رېنماووي خەلکى.
- ٢- باس له فەزلى و تايىەتمەندى ھاوه لانى پىغەمبەران دەکات و بە دواكەوتنى سوننەتى پىغەمبەرانىان (سەلامى خوايان لى بىت).
- ٣- باس له لۆمەكردىنى ئەوانەي سەرپىچى پىبازەكەيان دەكەن، كە بە خراپە له دواي باوكە كانيانوھ بەجى ماؤن، ئەوانىش خراپەن تەنها لەبەر ئەوهىيە، كە سەرپىچى پىغەمبەرانىان كردووه.
- ٤- زەم و لۆمەكردىنى ئەو كەسە دەکات كە و تەكانيان پىچەوانەي
كردەوەكانيانە ﴿كَبُرَ مَقْتَأً عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾
(الصف: ٣) .
واتە: خوالە لای سەختە، كە شتى بلىن و كارى پى نەكەن.
- ٥- زەمى بىدۇھى تىدايىە، كە كردەوەيەكە خواي گەورە فەرمانى پى نەكەن
دەكەن، كە سەر زمانى پىغەمبەرانى (سەلامى خوايان لى بىت).
- ٦- مەدح و ستايىش كەنلىكە شوينكە وتوانى تىدايىە بۆ پىغەمبەرانى لە سەر سوننەت و دەستىگەن و شوينكەوتنيان.
- ٧- مەدح و ستايىش كەنلىكە ئەوانەي تىدايىە كە دوايان كەوتۈونە بە ئارام گرتنيان و تىكۈشانيان لە سەر ئەوانەي كە سەرپىچى بەرنامەي
پىغەمبەرانىان كردووه.

- ٨- باس له رونکردن وهی قوئناغه کانی تیکوشان و فرمان به چاکه و قدهه گردن له خراپه ئه کات و به گویرهی توئانای جوره کانی تیکوشه رانه : ئه گهر ئه و که سه ئه توئانیت تیکوشیت و به دهستی خراپه که لابه ریت ئه وه با ههستیت بهم کاره و ئه و که سهی توئانای ئه م پله یهی نییه و توئانی به قسه کردن ههستیت ئه وه قسهی حق بلیت و ئه و که سه توئانای نه بورو ئه وه به گویرهی توئانای ههستیت به و کاره ئه ویش تیکوشانه به دل وه ناره واکهی پی ناخوش بیت له دل وه و ئه گهر ئه مهی له دهست چوو ئه وه ئیماندار نییه و دلی مردووه .
- ٩- ههروهها ئیمان زیاد و که م ئه کات له پاش ئه وه به قهد توروی گوله زه ردہ یه ک ئیمانی نییه .

فهرس مودهـي سـيـانـزـدـهـيـهـم

دـيـنـ ئـامـؤـرـگـارـيـهـ

الـدـيـنـ النـصـيـحـهـ

عـنـ تـمـيمـ الدـارـيـ (رضـيـ اللـهـ عـنـهـ) : أـنـ النـيـيـ (صـلـىـ اللـهـ عـلـيـهـ وـسـلـمـ) قـالـ :

« (الـدـيـنـ النـصـيـحـهـ) . قـلـنـاـ : لـمـنـ ؟ قـالـ : (لـلـهـ، وـلـكـتـابـهـ، وـلـرـسـوـلـهـ، وـلـأـئـمـةـ)
الـمـسـلـمـيـنـ وـعـامـمـتـهـمـ) »

(رواه مسلم^(٤٦) وأبو داود^(٤٧) وأحمد^(٤٨) والنسائي^(٤٩)).

واتـهـ : (تمـيمـ الدـارـيـ) { پـيـغـهـمـبـهـرـيـ خـواـ (ﷺ) (سـيـ)}
جارـ دـوـوبـارـهـ كـرـدـهـوـهـ وـ فـهـرـمـوـوـيـ : ئـايـيـنـ ئـامـؤـرـگـارـيـهـ هـاـوـهـلـهـ كـانـ
فـهـرـمـوـوـيـانـ بـوـ كـيـ ئـامـؤـرـگـارـيـهـ ؟ پـيـغـهـمـبـهـرـ (ﷺ) فـهـرـمـوـوـيـ : بـوـ خـواـيـ گـهـوـرـهـ
وـ بـوـ قـورـئـانـهـكـهـيـ وـ بـوـ پـيـغـهـمـبـهـرـهـكـهـيـ وـ بـوـ پـيـشـهـوـايـانـيـ مـوـسـلـمـانـانـ وـ گـشتـ
موـسـلـمـانـانـ.

هـاـوـهـلـيـ فـهـرـمـوـوـدـهـ گـيـرـ:

(تمـيمـ)ـيـ كـوـرـيـ(أـوـسـ)ـيـ كـوـرـيـ (خـارـجـةـ الدـارـيـ)ـيـهـ ، (أـبـوـ رـقـيـةـ)ـيـهـ ، صـهـحـابـهـيـ
بـهـ نـاوـبـانـگـ سـالـيـ (٤٤ـكـ) كـوـچـيـ دـوـايـيـ كـرـدـوـوـهـ (پـهـزـايـ خـواـيـ لـيـ بـيـتـ).

(٤٦) كتاب الإعـانـ ، ٣٣ - بـابـ بـيـانـ أـنـ الدـيـنـ النـصـيـحـهـ . حـدـيـثـ (٥٥) ، (١/٧٤).

(٤٧) أدـبـ ، حـدـيـثـ (٤٩٤٤) ، (٥/٢٣٣).

(٤٨) (٤٠٢-١٠٣) .

(٤٩) (٤٠/٧) بـابـ النـصـيـحـهـ لـلـإـمـامـ.

وشه کان:

الدین: ئایینى ئىسلام بە گشتى، خۆلگەئى ئىسلام لە سەرئەم فه رموده يە يە.

النصيحة : وشە يە كى كۆكە رەوه يە و بە دەستهينانى بە خت بۆ ئامۆزگارى كار، واتە: وەرگىپراوه لە (پياوېكە) وە كە جله كەئى دوورى ئەگەر بىبەستىت بە يەكەوه) كارى ئامۆزگارى كار.

أئمة المسلمين: سەركىدە كانيان: وە كو خەليفە و سولتان و زاناييان.

عامتهم : گشت خەلکى بىچگە لە پىشە وايان.

واتاي فه رموده كە بە كورتى :

ئەم فه رموده يە كارىكى گەورە لە خۆ گرتۇوه و لە قسە كۆكە رەوه كانى پیغە مبهه رى خوايە (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ) و باس و خولگەئى ئىسلام لە سەر ئەم فه رموده يە يە، ئەگەر خەلکانى موسىلمان بە گشتى كارى پى بکەن بە وەي كە واتاي ئامۆزگارى دەگرىتىه خۆى ئەو كاتە خوشى دونيا و قيامەت بە دەست دىيىن، هەروەها وە كو برايەكى خۆشە ويست ئەزىز يەك بىرۇ باوھر و ئالا و بەرنامە كۆيان دەكاتە وە بۆ زيانيان.

ئامۆزگارى بۆ خودا: واتە: باوھرەت هەبىت بە خواي گەورە و ئەو وەي لە ناو قورئان و سوننە تدا هاتۇوه لە ناوە جوانە كانى و سىفەتە بەرزە كانى باوھرېكى راستگۆى حەقى پى بىت بە بى ھاوشىتىوھ و لارى بۇون و گۆرپىن و

لیکچواندن له سه رنچینه‌ی ^{لیس کمثیله} شوء و هو السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ (الشورى: ١١).

واته: هیچ شتیک نیه له وینه‌ی ئهو (خوا)یه نه له زاتیا، نه له سیفاتیا،
نه له کرداریا بۆ خۆی تەنیایه و بیسەر و بینه‌ره.

به تاک دانانی خوای گهوره له په‌رستندا و نکولی کردن له هاوبه‌ش
دانان بۆی و هەستان به گویپایه‌لی کردنی و دوورکه‌وتنه‌وه له قەدەغە
کراوه‌کانی و خۆشەویستی بۆی و پق و کینه‌ش له به‌رئه و بیت و
خۆشەویستی ئه و کەسانه‌ی که گویپایه‌لی ئه‌کەن و پق لى بۇونى ئه و
کەسانه‌ی که سەرپیچی ئه‌کەن و تیکوشانی ئه‌وانه بکریت که بى باوه‌بن و
دان پیتنان به نیعمة‌تەکانی و سوپاس و ستایشی له سەر بکریت و دللسۆز
بیت و نییه‌تیکی پاکت هەبیت له هەموو کردەوه و فەرمانه‌کاندا.

هەروه‌ها ئامۆژگاری بۆ قورئانه‌کەی: باوه‌پر هیتنان کەوا کەلامی خوای
گهوره‌یه خۆی داییه‌زاندوه و دروست کرا و نییه.

پاشان به گهوره‌ی بزانیت و بیخوینیتەوه، خویندنه‌وه‌یه که حەقى
بدهیتى و جوانى کەیتەوه، هەروه‌ها کرپنوش و پیزى لى بگریت و حەقى
پیتەکانی بدهیت له کاتى خویندنه‌وه‌دا و پاریزى لى بکەیت و به‌ر په‌رچى
ئه‌وانه بدهیتەوه که کەلامی خوای گهوره (تأویل) نەکریت له لایه‌ن ئه‌وانه‌ی
که دەیگۆرن و نواندنی حائل ناره‌واکان، هەروه‌ها به پاستگوی بزانیت
ئه‌وه‌ی تییدایه و راوه‌ستى له سەر حوكمه‌کانی و تیبگەیت له زانست و
حوكم و نمونه‌کانی و سنوره‌کانی، هەروه‌ها عىبرەت وەربکریت له

ئامۆژگارییه کانی و بیرکردنوه له سه رسور ھینه ره کان و کارکردن له حومه کانی و ملکه چ بون بۆ له یەکچوون (متشابه) و به دوا گه ران له (الناسخ والمنسوخ) و بلاوکردنوه زانسته کهی و پارانه وه بۆی .

ئامۆژگاری بۆ پیغه مبهه ری خوا (صلی الله علیه و آله و سلم) ئه وه یه، که په یامه کهی به پاست بزانیت و باوه و بھینیت به هه موو ئه وه که لایه وه هاتووه و گوییرایه لى فه رمانه کانی بکهیت و له قهده گه کراوه کانی خوت بپاریزیت و پیغه مبهه ره کهت (صلی الله علیه و آله و سلم) سه ر بخهیت له ژیانی و دوای مردینیدا و مردویتیدا و دژایه تی ئه و که سانه بکهیت که دژایه تی ده که ن و ئه وانه ت خوش بویت و به رگریان لى بکهیت که وا به رگری ده که ن و خوشیان ده ویت و حه قه کانی به گه وره بزانیت و ریزی لى بگریت و ریگا و سونننه ته کهی زیندوو بکهیت وه و بانگه واز بۆ سونننه ته کهی بکهیت و بلاوی بکهیت وه و نکولیش لاهو بکهیت که بوختانی بۆ ده که ن و خزمه تی زانسته کهی بکهیت و له واتا کانی تی بگهیت و دواعی بۆ بکهیت و به گه وره بزانیت و به ره وشت و ئه ده ب بیت له کاتی خویندنه وه بیدا و بیده نگ بیت له قسە کردن لیی به بی زانست و ره وشتی ئه م پیغه مبهه ره به خشنده یه بگریتھ به ر، هه رووه ها و ده ئه و به ئه ده ب بیت و خوشە ویست بیت به رامبهر (أهل بیت) و هاوە لانی و به رگری بکهیت لاهو یه، که بیدعه داده ھینیت له سونننه ته کهیدا یان ده ست دریزی ده کات له به رامبهر یەکیک له هاوە لانیدا.

ئامۆژگاری بۆ پیشە وای موسلمانان: له فه رموده هی را بردودا باسمان کرد. هه رووه ها ئامۆژگاری بۆ موسلمانان به گشتی - خەلکان ده گریتھ وه جگه له کاربە دهستان - رینما بیان بکهیت بۆ بەرژه وه ندییه کانیان له دونیا و

قیامه‌تیان و دوور خستنه‌وهی ئەو شستانه‌ی که ئازاریان ده‌دات و ئەو شستانه‌ی لە دینه کە یاندا نایزانن فیریان بکریت و به کردوه و وته ئەنجامی بدەن و فەرمانیان پى بکەيت به چاکه و نکولیان لى بکەيت لە خراپه به نەرم و نیانى و دلسوزیه و داوینیان بپوشى و پرکردنەوهی کەم و کورپیان و دوور خستنه‌وهی زەرەر و زیان لە سەریان و هینانى شتى باش بۆیان و به بەزەیی بیت بۆیان، وە ریز لە گەورە کانیان بگریت و بە بەزەیی بیت بۆ بچوکە کانیان و ناویه‌ناو ئامۆژگارى چاکیان بکات و وازیان لى بیتیت لە فیل و حەسروودى و چۆن پیت خوش بیت لە خیر و چاکه بە هەمان شیوه بۆ ئەوانیش پیت خوش بیت، هەروهە پیت ناخوش بیت تووشى خراپه بن وەکو چۆن بۆ خوت پیت ناخوشە و بەرگیان بکەيت لە مال و ناموسیان و هانیان بدەيت بۆ رەوشت بەرزى لە هەموو ئەوانەی کە باس کرا لە ئامۆژگارى و گورجیان بکەيتە و بۆ گویپایەللى كردن.

ئەو سوودانەی لەم فەرمۇودەيەدا وەردەگىریت :

- ١- ئامۆژگارى پىي ئەوترىت دين يان ئىسلام.
- ٢- دين ئەكەويتە سەر کردەوە وەکو چۆن ئەكەويتە سەر وته .
- ٣- ئەرکەسە دىنى نىيە گەر ئامۆژگارى نەکات بۆ خواى گەورە و قورئانەكەي و پىغەمبەرەكەي (ص) و پىشەوايانى موسىمانان و خەلکە گشتىيە کە وەركەسىيک فيللى تىدا بکات ئەوە لهوان نىيە.
- ٤- واجيب و پىيوىستە ئامۆژگارى لە هەموو ئەوانەي، کە باس کرا لە هەموو جۆرە کانى و لە سەر هەموو موسىمانان، هەموويان بە گویرە توانا و زانست و جىڭايىان لە كۆمەلگادا.

فه‌رموده‌ی چوارده‌یهم

خوشه‌ویست ترین کرده‌وه لای خوای گه‌وره

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ لِوقْتِهَا). قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: (بِرُّ الْوَالِدِينِ). قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

(رواه البخاري^(٥٠) و مسلم^(٥١) وأحمد^(٥٢)).

واتهه: عه بدوللای کورپی مه سعود(رهزادی خوای لی بیت) دهیگیریته وه:
((پرسیارم کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم: خوشه‌ویست ترین کرده‌وه لای خوای گه‌وره چیه؟ فه‌رموموی: نویژ کردن له کاتی خویدا. وتم: پاشان چی تر؟ فه‌رموموی: چاکه کردن له گه‌ل دایک و باوکدا. وتم پاشان چی تر؟ فه‌رموموی: تیکوشان له پینناو خوای گه‌وره دا)).

هاوه‌لی فه‌رموده گیّر:

له فه‌رموده‌ی ژماره (٥)دا باس له ژیاننامه‌ی کرا.

(٥٠) - ۷۸ - ادب ، حدیث (٥٩٧٠).

(٥١) - ۱ - الإعجاز (١٣٩-١٣٧).

(٥٢) - ٤١٨/١).

وشهکان:

أحب إلى الله : زور خوشەویست تره لای خوای گهوره و چاکتريانه.

بر الوالدين : گویرایه‌لی کردنیان و حهقیان بدھی و باش بیت له گهلیاندا.

الجهاد في سبيل الله : بهخشینی نهفس و مال بۆ خوای گهوره له دژی بى باوه‌پاندا، وه دژایه‌تی کردنیان بۆ بهرز کردنه‌وهی کهلامی خوای گهوره.

واتای فهرومووده که به کورتی :

هاوه‌لی فهرومووده‌گیّر عه بدوللای کورپی مه سعود (رەزای خوای لى بیت) قورئان خوین و شاره‌زا و زنانای صەحابه بwoo، وه پرسیاره‌کانی له پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەربارە فیقه و تیگەیشتان بسوو، وه چۆن لیرەدا پرسیار له باشترين کرده‌وه کرا لای خوای گهوره ئیمەش پرسیاره‌کەمان دەربارە گهوره‌ترين و توندترین تاوان دەکەين؟

پیغەمبەری خوا (ﷺ) وەلام دەداتەوه: شتیک بشوبھینیت به خوای گهوره‌وه، که ئەو دروستی کردووه، دەیفەرمۇو: پاشان چى تر؟ پیغەمبەری خواش (ﷺ) پىیى دەفەرمۇو: مندالله‌کەت بکوژیت له ترسى ئەوهی، کە خواردن له گەلتا بخوات. دەیفەرمۇو: پاشان چى تر؟ پیغەمبەری خواش (ﷺ) پىیى دەفەرمۇو: داوىن پىیسى و زینا بکەيت له گەل دراوسىكەتدا، ئەو چۆن حەزدەکات خوشەویست ترین کرده‌وه بزانیت چيیه لای خواي

گهوره، له ههمان کاتدا حهز ده کات بزانیت، که بزانیت قیزه و هترین و
خرابترین کرددهوه چیه لای خوای گهوره.

لهم فه رموده یه ماندا سی شتمان بو روون ده کاتهوه، که خوشه ویست ترین
کردهوه یه لای خوای گهوره:

یه که میان: نویزکردن له کاتی خویدا، نویز وه کو خوی بنچینه‌ی دووه‌مه
له بنچینه کانی ئیسلام و پیغه مبهه ری خوا لله وه کو په رستنه کانی تر
نه یگه یاندووه له پیگه‌ی جبرائیله‌وه، به لکو خوای گهوره بهنده‌ی خو
ی (محمد) لله له مه ککه‌وه گه یاندی بو (قدس) پاشان به رزی کرددهوه بو
ئاسمان و لهوی له سهره‌وهی ئاسمان له گه ل خوای گهوره گفتون گوی کرد و
پیزی گرت لیئی و قسهی له گه ل کرد راسته و خو له سه رفه رز بیونی نویز،
وه ئه مه به لگه‌یه که له سه رگه‌یی نویز، چونکه ئه گه ر بهنده نویزی کرد
ئه وه له خوای گهوره دا ده پاریتیه وه و باشترين کات بو ئه وهی که بهنده
نزيک بیته وه له خوای گهوره ئه ویش ئه وهیه نویزه که ت له کاتی خویدا
ئه نجام بدھیت، وه کو پیغه مبهه ری خوا لله زو نویزه کانی ئه نجام ده داو
بهم شیوه‌یه پیغه مبهه ری خواش لله ویستی لی بووه، وه کو چون له
فه رموده که دا ده فه رمویت.

دووه میان: چاکه کردن له گه ل دایک و باوکدا، وه حهقی دایک و باوک
گهوره‌یه، خوای گهوره له گه ل یه کخواپه رستیدا باسی کرددهوه له چهند
ئایه تیکدا خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا نُشَرِّكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِأَنَّا لِوَالَّدَيْنِ لَهُ حَسَنَةٌ كُلُّهُ (النساء: ۳۶).

واته: خواى گهوره بپه رستن و به هیچ شیوه‌یه که او به شی مهدهن و له گهل دایک و باوکیشتاندا باش بن.

خواى گهوره ده فه رمویت: ﴿ قُلْ تَعَاكُلُوا أَتَلُ مَا حَرَمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنَا ﴾ (الأنعام: ١٥١).

واته: بهو کافرو بسى باوه پانه بلی و هرن با ئه شتانه تان بى خويىنمەوه، كه په روهر دگارتان حەرامى كردووه له سەرتان، نابىت هىچ شتىك بکەنە شەريک و هاوېشى خواى گهوره، واته شىرك قەدەغە و حەرامە و له گهل دایک و باوكتاندا ھەميشە باشبن.

خواى گهوره ئە فه رمویت: ﴿ وَقَضَى رَبُّكَ أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنَا ﴾ (الإسراء: ٢٣).

واته: په روهر دگارت بپيارى داوه و وەسىتى كردووه بهوهى، كه دەبىت ھەر خۆى بپه رستن و فەرمانيشى داوه، كه له گهل دایک و باوکدا چاكە بکەن و غەيرى ئەم ئايە تانەش.

له سوننەته پاکە كەھى پىيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمۇودەى زۆر ھە يە باس له حەقى دایك و باوک دەكەت.

لەوانە: ئەم فەرمۇودە يە: ((أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ : الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ ...)) (٥٣).

(٥٣) البخاري - ٦ - باب عقوق الوالدين. حديث (٥٩٧٦). ومسلم - ١ - إيمان - ٣٨ - باب بيان الكبائر وأكبیرها، حديث (١٤٣) من حديث أبي بكر.

واته: پیتان راگه یه نم، که گهوره ترین تاوان چییه؟ فه رمومیان به لئی ئهی پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم، فه رمومی: هاویه ش بو خوای گهوره پهیدا کردن و ئازار دانی دایک و باوک.

یه کیکی تر له و فه رمودانه: ((لَعْنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَاللَّدِيْهِ))^(۵۴).

واته: نه فرینی خوای گهوره له و که سه بیت که نه فرین ده کات له دایک و باوکی.

هه روهها ده فه رمویت: ((من أَحَقُ النَّاسِ بِبُرْيٍ قَالَ: أُمْكٌ. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمْكٌ. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمْكٌ. قَالَ: ثُمَّ أُمْكٌ. قَالَ: أُبُوكٌ)).

واته: کی نزیکترین که سه بوم که چاکهی له گه لدا بکه م؟ فه رمومی: دایکت. و تی: پاشان کی؟ فه رمومی: دایکت. و تی: پاشان کی؟ فه رمومی: باوکت. دایکت. و تی: پاشان کی؟ فه رمومی: باوکت.

پیویسته له سه ر موسلمان هه ستیت بهم حهقه گهوره یه ئه گه ر دایک و باوکیشی بی باوه و بن چونکه حه قیان ناکه ویت له سه ر منداله کانیان (فان حقهم لا يسقط عن الولد) ﴿ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَيْكَ أَنْ تُشْرِكَ بِـِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِـِيْ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ فَأَتَيْعُ سَيِّلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ﴾ (لقمان: ۱۵).

واته: ئه گه رهولیان له گه لدت دا بوئه وهی شتیک بکهی به هاویه ش و شه ریکی خوا که هیچ به لگه و زایناریه کت پی نییه ئه و کاته گوییرایه لیان

(۵۴) مسلم -الأصحابي حدیث (۴۵-۴۶). والمسائی (۷/۲۰۵). وأحمد (۱/۱۸، ۱۱۸).

مهکه و له دونيا له گەل ھەر دوکيان به شىّوه يەكى چاك و پەسەند ھاوهلى بکە و بەردەوام ھەر پىگەي ئەوه بگە كە بەرھو من رىگەي گرتۇتە بەر و گەپاوه تەوه بولام .

سېيىھ مىيان : تىكۈشان لە پىنناو خواي گەورەدا چونكە كۆلەگەي ئىسلامە وە بەوه ناوى خواي گەورە بەرز ئەكرىيەتەوه، ھەروھا بەوهش خواي گەورە ئىسلام دەرئەخات و سەرى ئەخات بە سەر ئايىنه کانى تر وەك چۈن پۇویدا بە تىكۈشانى پېيغەمبەر ﷺ و ھاوهلە بەرىزە کانى لە دواي خۆى كە بە پاستى نەفس و مالى خۆيان فرۇشت لە پىنناوی پىگەي خواي گەورەدا تىكۈشانىكى چاك خواي گەورە بە ھۆى ئەوانە وە ئىسلامى بەرز كرده وە و سەرى خست بە سەر ھەموو ئايىنه کانى تر لە سەر دەستى ئەوان، ھەروھا بەرزىيانى كرده وە عىزەتى پېيان بەخشى و كردىيانى بە گەورە و مامۆستا و زانا و سەركىدەي دونيا، بە راستى ئەوان راستيان كرد لە گەل خواي گەورەدا لە پەيمانداناندا (البيعة) كە كۆتايى هات لە نىوانيان ئەوان و خواي

گەورەدا وەك خواي گەورە ئەفرەرمۇيت: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشَرَّى مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمَوَالَهُمْ يَا أَبْلَغُ الْجَنَّةَ يُقْتَلُونَ فِي سِيَلِ اللَّهِ
فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي الْتَّورَةِ وَأَلِإِنجِيلِ وَالْقُرْءَانِ
وَمَنْ أَوْفَ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَأَسْتَبِرُوا بِيَعِكُمُ الَّذِي بَأَيَّعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبه: ١١١).

واته: بیگومان خوای گهوره نهفس و سامانی موسلمانانی کریوه له جیاتیان بهه شتیان بداتی شه پئه کهن له پئی خوای گهوره دا جا ده کوژن و ده شکوژرین ئه و کپین و فروشته به لینیکی راسته خوای گهوره داویتی له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا، ئه وه کی له خودا پابهند تره به پهیمان و به لینی خویه وه؟ دهسا موژده و مزگینی به یه کتر بدنهن و هه مووتان دلخوش بن ئهی موسلمانان! بهو کپین و فروشته کرد ووتانه دیاره هه ئه و مامه له یه ده سکه وته مه زن و سه رفرازی گهوره یه.

ئایهت و فه رموده زوره له باس و فه زلی جیهاد ده توانيت بگه ریته وه بوی.

موسلمانان بزانن کهوا سهربه زی و خوشیان نییه نه له دونیا و نه له قیامه تدا ئیلا ده بیت دهست بگرن به دینی خوای گهوره وه و تیکوشن له پینا خوادا، وه ئه وانه کهوا تووشی سه رشپری و زه لیلی بعون و بی باوه ران زال بعون به سه ریاندا و داگیریانیان کرد ته نهابه هه وی که م ته رخه می دینه که یان و واژه هنایان له تیکوشان بوله پینا خوای گهوره دا، بویه پیویسته دوباره دهست بکهن به زیانیکی نوی به گه رانه وه بو لای خوای گهوره و تیکوشان له پیناوی ئه دا وه کو پیغه مبهه ری خوا (۱) دهه رمویت: (إِذَا تَبَأَيْتُمْ بِالْعِيْنَةِ ، وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ ، وَأَحَدْنَمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلِلًا لَا يَنْزَعُهُ عَنْكُمْ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ) (۲).

(۱) أخرجه أبو داود ۱۷ - كتاب البيوع ۵۶ - باب في النهي عن العينة حدث (۳۴۶۲) وأحمد (۸۴/۲) والبيهقي في الكبير (۳۱۶/۵).

واته: ئەگەر دەستان دابە جۆرە كېرىن و فرۇشتىنىكەوە كە (پىبايە) وە بارى بۇون بە كشتوکالۇ خەرىكى بۇون و دواى مەپو مالات كەوتىن و دەستان گرت بە كلکى مانگاوه و وازتان لە تىكۈشان هيىنا لە پىى خوادا، ئىنجا خواى گەورە زەللىيەك ئەخاتە سەرتان لاي نابات تاوهەكى نەگەرىتەوە بۇ دىنەكەتان.

ئەو سوودانەي لەم فەرمۇودەيەدا وەردەگىرىت :

- سەلماندن و جىڭىر كىردىن سىفەتى خۆشەويسىتى بۇ خواى گەورە بەو شىيۆھىيى، كە شىاواھ بە خۆيەوە.
- نويىزىرىدىن لە كاتى خۆيدا باشتىرين و خۆشەويسىتىرين كردەوەيە لاي خواى گەورە.
- بە راستى حەقى دايىك و باوك گەورەيە و چاكە كردىن و جىبىھەجى كىردىن ماھەكانىيان خۆشەويسىتىرين كردەوەيە لاي خواى گەورە.
- فەزلى جىھاد لە پىئناو خواى گەورەدا و ھەستان بەم كارە سەربەرزى موسىلمانانە و چەندەها ئايىت و فەرمۇودە ھەيە لەم دەربارەيەوە.

فه رمووده‌ی پازده‌یه

نایه جیهاد له پیناو خوای گهورهدا باشترين کرددهوه نبیه؟

أليس الجهاد في سبيل الله أفضل الأعمال؟

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رضي الله عنه - قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :

« إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتُشْهِدَ ، فَأَتَى بِهِ ، فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ ، فَعَرَفَهَا ، قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ؟ قَالَ : قَاتَلْتُ فِيلَكَ حَتَّى اسْتُشْهِدْتُ : قَالَ كَذَبْتَ ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لَأَنَّ يُقَالَ جَرِيءٌ ، فَقَدْ قِيلَ ، ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ .

وَرَجُلٌ تَعْلَمُ الْعِلْمَ وَعَلَمَهُ ، وَقَرَا الْقُرْآنَ ، فَأَتَى بِهِ ، فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ فَعَرَفَهَا . قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ؟ قَالَ : تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَمْتُهُ ، وَقَرَأْتُ فِيلَكَ الْقُرْآنَ ، قَالَ : كَذَبْتَ ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَمْتُهُ ، وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ : هُوَ قَارِئٌ ، فَقَدْ قِيلَ ، ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ .

وَرَجُلٌ وَسَعَ اللَّهَ عَلَيْهِ ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلَّهُ ، فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ ، فَعَرَفَهَا . قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ؟ قَالَ : مَا تَرَكْتُ مِنْ سَيِّلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ . قَالَ : كَذَبْتَ ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ : هُوَ جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ ، ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ ».»

(آخرجه مسلم^(۵۶) وأحمد^(۵۷) والنمسائي^(۵۸)).

واته: (أبو هريرة) (رهزای خوای لی بیت) دهیگیریته و ده فه رمویت: گویم له پیغه مبه ری خوا بورو (علیه السلام) که دهیفه رموو: به دلنيا يبيه و یه که م که س له خه لکي، که ليپرسينه و هى لی ده كريت: پياويكه، که شه هيد بووه و ده يهين و دان به و نيعمه تانه ده نيت، که خوداي گهوره پيى به خشيوه، خواي گهوره پيى ده فه رمویت: ئيشى چيت پى کرد؟ ئه ويش له وه لامدا ده لیت: له پيئناوی تودا شه پرم کرد تا شه هيد بoom، خواي گهوره ده فه رمویت: دروت کرد به لکو شه پرت کرد تاكو پیت بو تريت ئازا و به جه رگه، ئه وهى مه به ستت بوو و ترا، پاشان فه رمانى پى ده کهن و به ده م و چاودا ده يكنه کييش تاوه کو فريتى ده دهنه ناو دوزه خه وه.

هه رووه ها پياويك فيرى زانست بووه و خه لکيши فير کردووه و قورئانى خوييندووه، پاشان ده يهين بۆ لاي په روهردگار نيعمه و پاداشته کهى پى ده لين و ده زانيت، پاشان پيى ده لين ئيشى چيت پى کرد....؟ ئه ويش له وه لامدا ده لیت: له پيئناوی تودا فيرى زانست بoom و خه لکيشم فير کرد له به ر خاترى تو، وه قورئانى شم خوييندوه له به ر تو، خواي گهوره ش له وه لامدا پيى ده فه رمویت: نه خير دروت کرد، به لکو ئهمه کرد تاوه کو پیت بو تريت: کابرايه کي قورئان خويينى و ئه ويش و ترا، پاشان فه رمانى پى ده کهن به ده م و چاودا ده يكنه کييش تاوه کو فريتى ده دهنه ناو دوزه خه وه.

وه پياويك خواي گهوره مال و سه روہ تىكى نقرى پى به خشيوه ده يهين و دان به و نيعمه تانه ده نيت، که خوداي گهوره پيى به خشيوه، خواي

گه ورهش پیی دهه رمویت: ئیشی چیت پی کرد؟ ئه ویش له وه لاما ده لیت:
 هه رشتیک خیر و چاکه بوایه له پیتناوی تؤدا ئیلا ئه نجام دهدا، خوای
 گه وره دهه رمویت: دروت کرد تا به لکو پیت بوتریت سه خی و دهس بلاوی
 و ئه وه مه به ستت ببو، پاشان فه رمانی پی ده کهن به ده م و چاودا ده یکنه
 کیش، تاوه کو فریی ده دهنه ناو دۆزه خه وه.

گیئرده وهی فه رموده که :

له فه رموده دی زماره (۱۱) دا باس له ژياننامه ي کرا.

وشەكان:

يقضى عليه : دادوه ری و لیپرسینه وه ده کریت.

استشھد : له بەرچاو خەلکى وا دياره كه شەھادەي بە دەسته ئىناوه و
 كۈزراوه له پیتناو خواي گه ورهدا.

جريء : ئازا و بە جەرگ.

سحاب : راکیشان له سەرسك و ده م و چاو بە توند و تىزى تاوه کو
 سوكايەتى پى بکریت.

القى : كراوه ته ناو ئاگر و فريیدراوه ته ناوي.

أصناف المآل : جۆرە كانى.

جواه : بە خشندە و مىھە بان.

واتای فەرمۇودە كە بە كورتى :

چارەنۇوسى ئەوسى بەد بەختە بۆ پەند و يادكىرىنەوە يە بۆ كەسىتىك، كە دلى زىندۇو بىت ياخود گوپىراڭ بىت.

ھەستىيان چىيە و چ شىتىك توشى بەلايانى كرد ؟ ئايا جىهاد لە پىيضاو خواى گەورە باشتىن كرده دەنە ؟ ئايا كۆلەگە ئىسلام نىيە ؟ ئايە تىككۈشەر لە پىيضاو خواى گەورەدا (سەد) پلە نىيە كە لە نىيوان پلە يە كە دە بۆ پلە يە كى تر نىيوان ئاسمان و زەویيە ؟ ئايا كۆزراوه كان (الشهداء) زىندۇو نىيىن لاي خواى گەورە و پىزق و پۇزىيان دەدات ؟ وە لە بەھەشت دا سور ئەخۇن چ كاتىك بىيانە ويىت ؟ ئايە زاناييان میراتگىرى پىيغەمبەران نىيىن ؟ ئايَا خواى گەورە نافەرمۇيت ﴿يَرْفَعَ اللَّهُ الَّذِينَ أَمْنَأْمَنُوكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾

درەجىت (المجادلة: ١١)

واتە: خواى گەورە ئەوكەسانە بەرز ئەكتە وە كە باوهپىان ھىنزاوه و ئەوانەش زانستىيان پىيدراوه.

ھەرودەها ئەم خىركەره چاكەخوازە، كە هيچ رېكەيەك نابىنىت ئىلا ئەبىت خىرى تىدا بىات ئايَا خواى گەورە چاكە ناكاتە دەقات ھەتا (٧٠٠) چاكە ؟ بەتايىبەتى ئەگەر بەخشىنە كە لە پىيضاو خواى گەورەدا بىت، ئايَا خواكەمان ھانى نەداوين بۆ بەخشىنە يى و بەخشىن لەپىگا كەيدا ؟

ئايَا چى واى لى كردن كە يەكەم كەس بىرىنە ناو دۆزەخە وە - خوا پەناماندات لەو چارەنۇسە - بەدىنلەيە وە پىيغەمبەرى خوا (عليه السلام) ئەم چارە نۇوسە يانى بۆ رۇونكىرىدىنە وە: ئەوە يە كە نىيەتىيان پاك نەكىرىۋەتە وە لە

کرده وه کانیاندا و دلسوزی ئەنجام دهن بۆ خواي گهوره که له بەر چاوی خەلکی زور گهوره و دیاره، وە نیهتیان بۆ خواي گهوره نەبووه، بەلکو مەبەسته کانیان خrap بوبو و ئامانجە کانیان بۆگەنە ئەویش ئەوەیان پى خوش بوبو، کە خەلکی بە باشى باسیان کەن و پییانا ھەلدن و لە سنورى خۆیان دەریان کەن، ئەو تىكۈشەرە نە نیهتى خواي گهوره و، وە نە مەبەستى بەرزىزىدەنە وەوى ناوى خواي گهوره بوبو، بەلکو مەبەستى خۆى بوبو، پى خوشبۇوە بەرز بېتىۋە و بەناوبانگ بېت لەناوخەلکىدا بە ئازا و قارەمان و چۈونە پىش و ئەوەش رويدا کە پاداشتەکەى لە دونيا بوبو، بەلام لە قیامەتدا پاداشتەکەى ئەوەيە، کە ئابپروي بچىت و كاروبارە نەتىنە کانى ئاشكرا بېت، پاشان فرى بدرىتە ناو ئاگرەوە.

زاناش بۆ خواي گهوره زانسىتى بە دەست نەھىناوه تاوه کولە دينەکەى تى بگات و شارەزا بېت، ھەرۇھا چى پىويىستە بۆ خواي گهوره و قورئانەکەى و پیغەمبەرەکەى و خەلکى تاوه کو بە جىيى بەھىنېت و ئەنجامى بىدات و خەلکى فيئر نەكىدووھ بۆ خواي گهوره و بە هيواتى پاداشت و بلاوكىرىدە وە زانست و بانگە وازىرىن بۆ دينەکەى خواي گهوره، بەلکو بوتريت فلان کەس زانا و شارەزاى سەردەمە (علامة الزمان) و (حافظ الوقت) و قورئان خويىنى ئوممەتە، سزاکەى ئەو بوبو نيازەکەى پسوابكىرىت و پەرەدە لە سەر راستىكەى لابېرىت لە بۇزى قیامەتدا پاداشتى ئەو كرده و خراپانەى، کە بە ئەنقەست كردىويەتى، پاشان ئەكرىتە ناو دۆزەخەوە، ھەرۇھا خاوهن مال و سامان سوپاسى خواي گهورە ئەكىد بۆ ئەو نىعەمەتەى، کە خواي گهوره پى خشىيوه و لەوانە نەبوبو، کە خواي

گهوره له قیامه تدا ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ﴾ لِلسَّائِلِ ﴿٤﴾

وَالْمَحْرُومِ ﴿٥﴾ {المعارج، (٢٤-٢٥)}. وَاتَّهُ: ئهوانهی که مافیکی

دیاریکراو له سامانیاندا ههیه بۆ داواکار و بۆ بی بە شکراوی داوانه که،

چونکه بۆ خۆی پووی نییه داوا بکا و خەلکیش وا ئه زانن ههیه تی.

ههستی نه کردووه، که ئه و مالهی بە جیی هیشتتوه مالی خوای گهوره یه

ته ماشای کات چۆن کاری پى بکریت، بۆیه ئه و نایه ویت له پی خوای

گهوره دا بیکات بە خییر و پیگەیه ک نا ناسیت بۆئه وهی نیه تی بۆ خوای گهوره

بیت به لکو ئه یه ویت لای خەلکی بە باشی باسی بکەن و ناوداربیت و شەیدای

شاعیره کانه که پیا هەلدن و خەلکی بیفریتن بە هە والی ئه وهی که چاك و

سەغیه ئه وهی که ویستی لى بwoo له دونیا بە دهستی هینا و له قیامه تدا که

نایه ویت بە دهستی بھینیت، بە دلّنیایه وه پاداشتە کەی لیکولینه وهیه کی ورد

و پاداشتیکی داد پە روه ری بۆ ھە یه و فریشتهی توند و تیز که سەرپیچی

خودای گهوره ناکەن کاتیک، که فە رمانیان پى دەکات و هەر فە رمانیکیان

پى بکریت جىبە جىی دەکەن چاوه پوانی دەکەن بۆئه وهی بە دەم و چاودا راپ

کیشن و پاشان فریتی دە دریتە ناو دۆزە خەوه.

بە دلّنیایه وه ئا لەمە پەندیکی گهوره و ئامۆژگاریه کی رەوانبىزىيە بۆ

تىكۆشەران و زانايان و ئه و دەولە مەندانەی، که لە پىناوی خوای گهوره دا

ئە بە خشن، کە میان ھە یه کەوا پەندو ئامۆژگارى وە رگرن و نیه تیان پاک

کەنە وە لە كرده وە كانیاندا بۆ خوای گهوره بە پەيمانى خوای گهوره رىزگاريان

دە بیت لەو سزاي خواي گهوره داده بە زیت بە سەر ریا باززوو دوو پووه کاندا.

فرموده‌ی شازده‌یه

شوینه‌واری نه و زانیاری و رینمونیانه که پیغه‌مبه‌ری خوا
محمد صلی الله علیه و آله و سلم هیناویتی له جوئی خه لکی

أثر العلم والهدى الذي جاء به الرسول محمد صلى الله عليه وسلم في أصناف الناس

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ - رضي الله عنه - عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ:

«مَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ، كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا؛
فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةً قَبِيلَتِ الْمَاءَ فَأَنْبَتَتِ الْكَلَأَ وَالْعَشْبَ الْكَثِيرَ.
وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِيبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَنَفَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا
وَزَرَعُوا.

وَأَصَابَ مِنْهَا طَائِفَةً أُخْرَى إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ لَا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلَأً؛
فَذَلِكَ مَثَلٌ مَنْ فَقُهَ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفَعَهُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعَلِمَ وَعَلَمَ، وَمَثَلٌ مَنْ
لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ»

(رواہ البخاری ^(۵۹) مسلم ^(۶۰) وأحمد ^(۶۱)).

٣-كتاب العلم : ٢٠ باب فضل من علم وعلم حديث (٧٩).

٤٣-كتاب الفضائل : حديث رقم (١٥) ، (٢٢٨٢).

(٦١) . (٣٩٩/٤)

وأته: ئه بو (موسما) ئه شعهري (ره زاي خواي لى بيت) ده يگيرتەوه،
كە پىيغەمبەرى خوا (الله) فەرمۇيەتى: وينەئه وەي منى پى رەوانە كراوم
لە پىنەمونى و زانستدا وەك نموونەى:

- بارانىكى تر لە زەھۆرە كە پارچە زەھۆرە كى گرتەوه ھەندىك لەو
زەھۆرە پاكلە بە پىت و بەرەكەت بۇو و سوودەند بۇو لىيى، ھەروھا لەوھەر
و گژوگىيايەكى تر لە زەھۆرە كە سەوز بۇو.

ھەندىكى تر لە زەھۆرە چۆپ بۇو وەك بەردى ھەستان، ئاوه كەي
گرت و تىيىدا مايەوه و خواي گەورە خەلکى لى سوودەند كرد و خواردىيانە و
ئازەلە كانيان پى ئاودا و كشتوكالىيان لى كرد.

- ۲ ھەندىكى تر لە بارانە دايىبەسەر زەھۆرە كى تەخت و لوسىدا، نە
سەۋازىي پۇاند و نە ئاوه كەشى گلدايەوه.

هاوشىيەتى يەكەم: وەك نموونەى ئەو كەسەيە، كە لە دىنە كەي
خواي گەورە شارەزا بۇوە و سوودەند بۇوە لەوھى، كە خواي گەورە بۇ
منى ناردۇوھ، ھەروھا ئەو كەسەش فىرىزى زانست بۇوە و خەلکىشى فىرىز
كەرسە.

هاوشىيەتى دووھم: وەك نموونەى ئەو كەسەيە، كە پىز و سەر
بەرز نەبۇوە و سوودى لەو زانست و هيدىايەتە وەرنە گرتۇوھ، كە خواي
گەورە بە پىيغەمبەرەدا ناردۇيەتى پەدى كەرسە.

گىرەرەوەي فەرمۇودەكە

(ئه بو موسما) ئه شعهري: عەبدوللائى كورى قەيسى كورى سەلەيم
كورپى (حضار) هاوهلىكى بەناوبانگ ھىجرەتى كرد بۇ مەككە پاشان بۇ

حه‌به‌شه پاشان بـو مه‌دینه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم دائمه‌زراند له سه‌ر ناوجه‌ی
یه‌مه‌ن، پیاویکی ئازا و زانا و پیشه‌ساز بـو.

(ئیمامی عومه‌ر) کردی به کاربـه‌دهست له سه‌ر (کوفه و به‌سره) و (ئه‌هواز و
ئه‌سفه‌هان) و چهند شاریکی ترى پزگارکرد، سالئی (٥٠) کۆچیدا وه فاتی کرد
(بره‌زای خوای لـی بـیت)

وشـهـکـان

المـثـل : لـیـرـه وـاتـای سـیـفـهـتـیـکـی سـهـرسـوـرـمـانـه نـهـکـ وـتـهـیـهـکـی گـشـتـیـ

الـهـدـی : نـیـشـانـهـیـهـکـی گـهـیـانـدـنـه بـوـ ئـهـ وـمـهـبـهـسـتـهـیـ ئـهـتـهـوـیـتـ

الـغـیـثـ الـكـثـیر : بـارـانـیـکـیـ نـقـرـ

نقـیـة : پـاـکـه وـهـکـوـ لـهـ رـیـوـایـهـتـهـکـهـیـ تـرـداـ هـاـتـوـوـهـ

الـکـلـأـ : بـوـ گـیـایـ تـهـپـ وـوـشـکـ پـیـکـهـوـ دـهـوـتـرـیـتـ

الـعـشـبـ : گـیـایـ تـهـپـ

أـجـادـبـ : کـوـیـ (جـدـبـ)ـهـ وـاتـهـ: زـهـوـیـهـکـیـ رـهـقـ وـهـکـ هـهـسـتـانـ کـهـواـ ئـاوـ بـهـ
کـهـمـیـ هـهـلـهـمـزـیـتـ، ئـاوـکـهـمـ پـیـیـ دـهـگـاتـ

قـیـعـانـ : کـوـیـ (قـاعـ)ـهـ وـاتـهـ: زـهـوـیـهـکـیـ رـاـسـتـ وـلـوـسـ، کـهـ شـتـیـ تـیـداـ سـهـوـزـ
نـابـیـتـ

رـوـونـکـرـدـنـهـوـهـیـ ئـهـمـ نـمـوـنـهـ (چـیـرـوـکـهـ) يـهـ

پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ صلی الله علیه و آله و سلم ئـهـمـ نـمـوـنـهـیـهـ شـوـبـهـانـدـهـ بـهـ بـارـانـیـکـیـ گـشـتـیـیـهـ وـ
کـهـواـ خـهـلـکـیـ دـیـنـ بـوـیـ لـهـکـاتـیـ پـیـوـیـسـتـیـهـ کـانـیـانـدـاـ هـهـرـ وـهـکـوـ چـوـنـ حـالـیـ
خـهـلـکـیـ وـاـ بـوـوـ لـهـ پـیـشـ هـاـنـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ صلی الله علیه و آله و سلم هـهـرـ وـهـکـوـ چـوـنـ بـارـانـ بـهـ

فه‌رمانی خوای گهوره زه‌وییه کی مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه به‌هه‌مان شیوه
(وه‌حی) له‌لایه‌ن خوای گهوره‌وه

دله مردووه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوْمَنْ كَانَ
مَيْتًا فَأَحْيَنَهُ وَجَعَلَنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي الْنَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ (الانعام : ١٢٢).

واته: ئاخو كه‌سیک مردوو بیت و ئىنجا زيندووی كه‌ينه‌وه، واته:
کافرو بی بپروا بی، پاشان ئیمان و باوه‌پ بخه‌ينه دلیه‌وه و باوه‌پ بیئنی و
پووناکی و نوریشی بده‌ینی و پیئی خۆی پیددەركا و به سەر بەستى له ناو
مه‌ردوومدا هاتوو چو بکات وەکو كه‌سى وایه، كه له ناو تاریکییه‌کانی شيرك
و سەرلىشیو اویدا بیت که هەرگیزیش نەتوانیت خۆی لى پزگار بکاو بیتە
دەرى.

مه‌بەست بە پووناکی لىرەدا: پووناکی (وه‌حی) يه، وە تاریکیکان:
تاریکی نەزانی و بی باوه‌پ و گومپاییه، لە پاشان پیغەمبەر ﷺ ئە و
خەلکەی شوبهاند بەو زه‌وییه هەمەجۆرهی که بارانی بە سەردا دەباریت.

۱- هەندیک لەوانه زانا و کردار و فیرکەرن، ئەوهش لە جىگاي زه‌وییه
پاکەیه، که ئاوه‌کەی خواردەوه و سوودى لى وەرگرت بۆ خۆی و سەوزبۇو،
پاشان سوودى گەياند بۆ غەيرى خۆشى.

۲- هەندیکى تر لەوانه: كۆكەره‌وهی زانست و هەولىدان بۆ بە
دەستهینانى، بەلام کارى نەکرد بە سونه‌تە‌کانى يان تى نەگەيشت لەوهی،
کە كۆئى كرده‌وه، بەلام ئامراز و ئامىرە بۆ غەيرى خۆی ئەمەش لە شىوه

ئه و زه ووییه يه، كه ئاوه كه له ناوی ئه وه ستیت كه وا خه لکی ليّی سوودمه ند
ئه بن ئه وه يه كه، پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم ئامازه ه بۆ ئه كات ((نَصْرَ اللَّهُ أَمْرًا
سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَاعَاهَا فَأَدَّاهَا كَمَا سَمِعَهَا)).

واته: پووگه ش و جوان بیت ئه و كه سهی كه ووتهی من ئه بیستى و
ليّی تیئه گا له پاشان ده يگه يه نی هروه ك چون بیستویه تى.

- ۳ - ههندیکی تریان: گویی له زانست ئه بیت و له بهري ناکات و
كرده وه شى پى ناکات و نايگه يه نیت به غه يرى خوى، ئه مەش له
هاوشیوه ئه و زه ووییه شوره لووسه يه كه وا ئاوه راگیر ناکات يان غه يرى
خوى پیس ده كات.

بۆيیه ئه و دوو به شه چاكه يه كه مى كۆ كرده وه له نموونه كه دا له بهر
يه كگرتنيان له سودلى و هرگرتندان.

ههروهها به شه زهم كراوه كه سیيە ميانى تاك كرده وه، چونكه سوودى
نېيە، بۆيیه پیويسته له سهرت ئه براى موسىمان: به و زانسته، كه له
پیغه مبهه ره وه صلی الله علیه و آله و سلم هاتووه و كرده وه شى پى بکهيت خواي گهوره به رزت
ده كاته وه پىيى، خواي گهوره ده فه رمويت: ﴿يَرْفَعَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ (المجادلة: ۱۱)

واته: خواي گهوره ههندیک له وانه ئيمانيان هيئناوه به رز ده كاته وه،
وه ئه وانه ئى كه وا زانستيان پى به خشراوه، چهند پله يه ك به سه
باوه رداره كاندا به رز ده كاته وه.

هەروهە دەفەرمویت: ﴿ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

(الزمر: ٩)

واته: بلى ئايە ئەوانەى كەوا ئەزانن و شارەزان لەگەل ئەوانەى كەوا نازانن و نەشارەزان يەكسانن ديارە ھەرگىز يەكسان نىن، وە پىويستە لە سەرت كرده وەرى پى بکەيت و بانگەوازىشى بۆ بکەيت.

خواى گەورە دەفەرمویت: ﴿ وَمَنْ أَحَسَنْ فَوْلًا مِّمَّنْ دَعَ إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ ﴾

صَلِحًا وَقَالَ إِنَّى مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿ (فصلت: ٣٣)

واته: كى لەو كەسە قسەى جوانترە خەلک بەرەو يەخواناسى و ئىسلام كردن بە پەيرەو و بانگ دەكات و كرده وەرى چاكىش دەكا و بە شانا زىشەوە ئەللى: من يەكىكم لە موسىلمان.

ھەولىدە لە جۇرى يەكەم بىت كەوا ئەو پۇونا كىھ وەرگىت كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھىنناۋىتى كە خواى گەورە دلەكەتى پى پۇونا ك و زىندىوو دەكاتەوە بۆيە ژيانى پاستەقىنەى خۆش تەنها بەوە دەبىت.

ھەروهە زور ئاگادار و وريما بە: كەوا لە جۇرى سىيەم نە بىت كەوا پىئىمونى خواى گەورە وەرناكىرىت و سەرى بۆ بەرز نەكەيتەوە (لم يرفع بە راسە).

ئەو سوودانە لەم فەرمۇودەيەدا وەردەگىرىت :

۱- گەورە ئەوهى كە پىغەمبەر (ﷺ) ھىنناۋىتى لە پىئىمونى و زانست، ئەوهش قورئان و سوننەت و شوئىنەوارەكانىيان لە ژيانى خەلکىدا.

- ۲- خه لکی جورا و جوره (تفاوت) له خوئاماده کردندا بۆ وەرگرتنى

ئەوهى، كە له پیغه مبهه ری خواوه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هاتووه و ئەوهى نەهاتووه (عدمه) بۆيە خه لکی (كانزان) مەعدهنن (الناس
معادن).

- ۳- فەزلى زانست و فيرکردنى و بلاوكىردنەوهى خىر لە ناو خه لکيدا.

- ۴- ترسناكى پشت هەلکردن لە وەى، كە پیغه مبهه ری بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هیناۋىتى لە
قورئان و سوننەتدا لە لايەكە وە،
نيشانەي ئەو پشت لى هەلکردنە لە سەر پىسى و بۇنى ئەو مەعدهنە يە
ئەوانەي كەوا پشتىيان لى هەلکردووه
بىرىزىن لای خواي گەورە.

فهرس مودودي حمد لله

داستگوئی و دروکردن و نجامه کانیان

الصدق والكذب ونتائجهما

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْعُودٍ - رضي الله عنه - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«عَلَيْكُمْ بِالصَّدْقِ، فَإِنَّ الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَرَأُ الرَّجُلُ يَصُدُّقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْيقًا».

وَإِيَّاُكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَرَأُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ، وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا». (أخرج البخاري^(٦٢) ومسلم^(٦٣) وأحمد^(٦٤) وأبو داود^(٦٥) ومالك^(٦٦) والترمذى^(٦٧) وابن ماجه^(٦٨) والدارمي^(٦٩) والله أعلم) .

واته : عه بدوللای کوری مه سعود (رهزادی خواه لی بیت) نه یگیریته و له پیغامبری خواوه (صلی الله علیه و آله و سلم) فهرمیه تی : ظاگدار تان نه که مه وه که پابهند بن

(٦٢) كتاب الأدب : حديث رقم (٦٠٩٤).

(٦٣) كتاب البر والصلة : ٢٩-باب قبح الكذب وحسن الصدق وفضله حديث (١٠٥).

(٦٤) (٨/١).

(٦٥) -كتاب الأدب ، ٨٨ - باب التشديد في الكذب حديث (٤٩٨٩) ، (٢٦٤/٥).

(٦٦) -كتاب الكلام ، ٧- باب ما جاء في الصدق والكذب حديث (١٦) ، (٩٨٩/٢).

(٦٧) -كتاب البر والصلة ٤٦ - باب ما جاء في الصدق والكذب حديث (١٩٧١) ، (٣٤٧/٤).

(٦٨) المقدمة ٧ - باب احتساب البدع والجدل ، حديث (٤٦) ، (١٨/١).

(٦٩) -الرقائق ٧ - باب في الكذب ، حديث (٢٧١٨) ، (٢١٠/٢).

به راستگویه‌وه، چونکه راستگوی پیشاندۀ ری چاکه‌یه، وه چاکه‌ش ری‌پیشاندۀ ره بۆ به‌هشت، به به‌رده‌وامی پیاوی وا هه‌یه راست ئەکات له وته‌کانیدا و به دوای راستگویدا ئه‌گه‌ریت و مه‌بەستى راستگوییه تاوه‌کو لای خوای گه‌وره به راستگوئه نوسریت.

وه ده‌تانترسیئن و وریاتان ده‌که‌مه‌وه له درۆکردن، چونکه درۆکردن هۆکاری خراپه‌یه، وه خراپه‌ش هۆکاری چونه ناو دۆزه‌خه و به به‌رده‌وامی پیاوی وا هه‌یه درۆ ده‌کات و به‌دوای درۆکردندا ده‌گه‌ریت تاوه‌کو لای خوای گه‌وره به‌درۆزن ده‌نوسریت.

گیّرده‌وهی فه‌رموده‌که

عه‌بدوللائی کوری مه‌سعود له فه‌رموده‌ی ژماره (۵) دا باس له‌ژیاننامه‌ی کرا.

وشەکان:

علیکم : ناوی فه‌رمانی داخوازیه (اسم فعل امر) به‌واتای: راستگویی بگرن.

الصدق : یه‌کسانی هه‌وال له گه‌ل رووداودا

یه‌دی : پینیشاندۀ ره و پینمونیده‌ر.

البر : فراوانی له کرداری چاکه، ئه‌ویش ناویکی کۆکه‌ره‌وه‌یه بۆ هه‌موو چاکه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ ئیشیک ئه‌وتیریت که به به‌رده‌وامی دلسوز بیت.

الخخور : چونه ناو تاوانه‌وه به زوری، ئه‌ویش ناویکی کۆکه‌ره‌وه‌یه بۆ خراپه، وه بناغه‌ی خراپه درزیکی فراوانه (الشق الواسع)
یتحرى : به دوايدا ده‌گه‌ریت.

ایاکم : وشەیه‌کی ئاگادار کردن‌وه‌یه له خراپه یان ئه‌و شته‌ی زیان به‌خشنه.

الکذب : هه‌وال له گه‌ل رووداودا.

واتای فه‌رموده که به کورتی :

پاستگویی ره‌وشتیکی مه‌رده، وه له بنچینه به‌رزه کانه (من اس س الفضائل) وه به‌وه زیان پاست ده‌بیته‌وه، وه به ره‌وشتیکی باش ئه‌پوات و سورر ئه‌خواته‌وه، وه پاستگویی خاوه‌نه‌که‌ی بلند ئه‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها ریزی لای خوابی گه‌وره و خه‌لکی به‌رز ئه‌کاته‌وه، بؤیه وشه‌یه‌کی به‌ریز و خوش‌ویست ئه‌بیت لایان، هه‌ره‌وه‌ها شایه‌تی و قسه‌ی و هرئه‌گیریت لایان، بؤیه پیویسته له سه‌رت به‌دوای پاستگویدا بگه‌ریت له قسه و بیرو باوهر و ئیشکردنا.

به دلنياییه‌وه پیغه‌مبه‌ری به‌خشنده (عليه السلام) رینمونیمان ئه‌کات بق باسیکی په‌روه‌رده‌ی گه‌وره، ئه‌ویش پیگای په‌روه‌رده‌یه، وه دروست بعونی و به هیزبونونی له ده‌رووندا په‌وشت و په‌روه‌رده‌یه، وه دروست بعونی و به هیزبونونی له ده‌رووندا تاوه‌کو مرؤف و ته‌یه‌کی جوان و مه‌زن دروست بکات و به دوایدا بگه‌ریت، وه مه‌به‌ستی بیت له کاره‌که‌یدا جاریک له دوای جاریک پاشان چواره‌م له دوای سییم و شه‌شم له‌دوای پینجه‌م، تاوه‌کو ئه‌و دووباره کردن‌وه‌یه کاریگه‌ری هه‌بیت له ده‌رونیدا، وه هه‌ركاتیک سورر بوله دواکه‌وتنی ئه‌و کاره‌یدا ئه‌وكاته زیاتر به‌ده‌ستی خوی ئه‌و له‌زگه‌یه ئه‌خاته سه‌ری بق تیمارکردن، وه جیگیر ئه‌بیت له‌ناویدا.

هه‌ركه‌سییک ته‌ماحی له پله‌و پایه‌ی پاستگوکان بیت و پاستگوی په‌وشت و خوو و په‌فتاری بیت ئه‌وا به دوای پاستگویدا بگه‌ریت (فلیت‌حر الصدق) له قسه و کرده‌وه‌کانیدا، وه به‌دوایدا بچیت و ئه‌گه‌ر پاستگویی

پەوشىتى بىيٰت ئەۋاتى بە پەنای خواى گەورە وە ئەگاتە پلە و پايەى راستىگۈكان، ھەر وەكە راستىگۈ لە بىنچىنە بەرپىزەكانە

(من اسىس الفضائل) بۆيە درۆ لە بىنچىنە سوك و پىسواكانە، ھەر بەوە خانو و بىنای خەلکى دىيىتە بۇون، وە پىيگاكان چۆل ئەبىيٰت، وە خاوهەنەكەى لە بەر چاۋ خەلکى ئەكەويىت و بى پىز ئەبىيٰت و باوهەرى پى ناكەن لە قىسەكردىدا و متمانەي پى ناكەن لە كاركردىدا، قىسەكانى نارەوا و پروپوچە، بۆيە پىيغەمبەرى خوا (ﷺ) ئاگادارمانى كردۇتە وە لىيى وە لە قورئاندا ئايەت، زۇر ھېيە كەوا درۆكىردىن بە قىزەوەن ئەزانىت و خۆمانى لى دووركەينەوە، وە بەلىنى داوه

كە سزا يەكى توندى ئەدات وەكە خواى گەورە ئەفەرمۇيىت: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ الْأَسْنَنُ كُمُّ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَنَفَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الظَّنِينَ يَفْرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴾ ١١٦ مَعْ فَلِيلٍ وَلَمَعْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ ١١٧﴾ (النحل ١١٦-١١٧). واتە: بە زمان و سەر زارەكى و بى بەلگەي شەرعى لە خۆتانەوە هەندى شىت حەللاً يان حەرام مەكەن، مەلىئىن: ئەمە حەللاه و ئەوە حەرامە، ئىيۇھ وەكە ئەو موشريكانە مەكەن كە بە ئارەزووی خۆيان (بە حىرە) و (سايىيە) و (وھ صىيلە) و (حام) يان لە خۇ حەرامكىد! ھەر بۇ ئەوە لە سەر خوا درۆ ھەلبەسن! چونكە حەلا و حەرام بە دەستى ئىيۇھ نىيە و بۇتان نىيە سىنور شىكىنى بىكەن، بىگومان ئەوانەي كە درۆ بۇ خوا و ئايىنى خوا ھەلەدەبەستن، سەرفراز و پىزگار و بەختە وەر نابن لەم ژيانى دونيا دا

که میک بۆ خۆ را دەبويێن و بەھرەیە کی کە میان بۆ دەبی، وە لە قیامەتیشدا سزا یە کی بە ژان و نیش پی گەیە نەریان ھە یە.

ھەروەھا خوای گەورە ئەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا يَقْتَرِي الْكَذِبُ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِإِيمَانِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (الحل: ١٥).

واتە: بە راستی ئەوانە درۆ ھەلدە بەستن کە بپوایان بە ئایەتە کانى خوای گەورە نیيە.

ئایا شەریک قەراردان بۆ خوای گەورە و شوبهاندى شتیک بە خوای گەورە وە کەوا گەورە ترین گوناھ و تاوانە بەھۆی درۆوە نیيە؟

وە ئایە دوو روویی کەوا لە بى باوه پیە کی پوون خراپترە بە ھۆی درۆوە نیيە؟ ھەروەھا غەش و فیل کردن لە مامەلە کردندا، وە شکاندى پەیمان و شوین و کاتى چاپیکە وتن و پیا و سومعە لە کارە کاندا ھەمووی لە درۆکردندا نیيە؟

ئەی برای موسلمان دوور کە وەوە لە درۆکردن چونکە درۆ کردن و چوونە ناو درۆکردن بە هیلاکت دەبات و بەرەو گوناھ و خراپە و خاوه نەکەی را دەکیشیت بۆ خانە وادەی تاوه نباري و نالەبارى، وە بە دلنىايە وە تاوانبار لە ئاگردايە: ﴿وَإِنَّ الْفُجَارَ لِفِي جَحَّمٍ يَصْلُوُنَّهَا يَوْمَ الْدِينِ﴾ (الانتصار: ١٤-١٥) واتە: بىگومان تاوانباران و بە دکاران لە ئاگرى دۆزەخ دان، لە رۆژى قیامەتیشدا دەچنە ناوی و گەرمائى دەچیش و دەسوتىن.

ئەو سوودانەي لەم فەرمۇودەيەدا وەردەگىرىت :

- ١- پىيوىستى پابەندبۇون بە راستگۆيىھە، خواي گەورە ئەفەرمۇيت:
- ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِمَّا آتَقُوا اللَّهَ وَكُنُّوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبه: ١١٩).
- واتە: ئەي ئەوانەي كەوا باوهەرتان ھىناوه خۆتان بىارىزىن لە نافەرمانى خواي گەورە، وە ھەميشە لە گەل دەستەي راستگۆيان بن.
- ٢- لەم فەرمۇدەدا بنچىنەيەكى پەروەردەي تىدایە: ئەويش ئەو كەسەي ئەيەويت كە خورەوشتى بەرز بە دەست بەھىنەت وەكۆ راستگۆي و ئازايەتى ئەوە با بەدەستى بەھىنەت و مەبەستى بىت، وە بەردەۋام بىت لە گەلى، وە بە دەستھىنانى راستگۆي و دەستتەرن پىيوهى ئەبىتە پاستگۆ، وە بە صەبر و ئارام گىتن لە زەحەمتىيەكان، ئەو كاتە ئارام گىتن ئەبىتە رەوشتى، وە بە بەردەۋامى لە سەرپەزىلى و بە دوا كەوتىدا مروڻ دەبىتە درقۇن و رەزىل.
- ٣- ئاگاداركىردنەوە لە درۆكىردىن و بەدەستھىنانى.
- ٤- وە راي دەكىشىت بۇ تاوانبارى و تاوانبارىش راي ئەكىشىت بۇ ئاگر، خواي گەورە بىمانپارىزىت لە درۆكىردىن و تاوانبارى و ئاگر.

فهرم مودهی هه زده‌یه م

نیشانه کانی دوو رووی

علامات النفاق

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو - رضي الله عنه - أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا حَالِصًا ، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَحْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَحْلَةً مِنَ النَّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا : إِذَا أُوتِمَنَ حَانَ ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ ، وَإِذَا خَاصَّمَ فَجَرَ»

(رواه البخاري^(٧٠) ومسلم^(٧١) وأبو داود^(٧٢) والترمذى^(٧٣) والنمسائى^(٧٤) وأحمد^(٧٥)).)

واقه : عه بدوللای کورى عه مر ده یگیریته وه له پیغەمبەرى خواوه
(فهرم ویه تى) : ((هه رکه سیک ئەم چوار شتهى تىدا بىت ئەوه دوو روویه کى
 تەواوه، وە هه رکه سیک يەکىك لەو چوار نیشانهى تىدا بىت ئەوه
 نیشانه يەکى دوو رووی تىدا يە تاوەکو وازى لىدىنىت، ئەگەر ئەمانەتىك لاي
 دانرىت خيانەتى لى دەکات و نايپارىزىت، ئەگەر قسە بکا درق دەکات،
 ئەگەر پەيمانى دا ئەوه پەيمانەکە دەشكىننیت، ئەگەر كىشە يەکى بۇو
 لاده دات له حق و دەچىت به گزيا.

(٧٠) ٢ - كتاب الإيمان ، ٢٤ - باب علامة المنافق ، حديث (٣٤).

(٧١) ١-كتاب الإيمان ، ٢٥ - باب خصال المنافق ، حديث (١٠٦).

(٧٢) ٣٤-كتاب السنة ، ١٦ ، ١ - باب الدليل على زيادة الإيمان ونقصانه حديث (٤٦٨٨).

(٧٣) ٤١-كتاب الإيمان ١٤ - باب ما جاء في علامة المنافق ، حديث (٢٦٣٢).

(٧٤) (١٠٢/٨).

(٧٥) في المسند (١٩٨٠، ١٨٩/٢).

گیئرەرەھەی فه رموده کە :

عەبدوللائی کورى عەمرى کورى (عاص)ى (القرشى) پاشان (السهمي)
 (ابو محمد) ، وە و تراوه (أبو عبد الرحمن)

یەکیکە له هاوه لائنى پیشەوا كە فه رموده يان زقد گیپاوه تەوه له پیغە مبهه رى
 خواوه (صلی الله علیہ وساله) (المکثرين من الصحابة)

وە یەکیکە له و چوار عەبدوللائیه کە شارە زابۇون له دىندا، ھەروھا له زانا
 عىبادەت كەران بۇوه.

سالى (٦٨ ك) كۆچى دوايىي كردووه.

وشەكان :

النفاق : پىچەوانەي ناوه ووه بۆدەرەوه وە وشە بنچىنە كەي ئەگەرپىتەوه بۆ
 ئەو كونەي کە (جرج) دەيکات لايەكى ديارە و ئەۋى تىريشى ناديارە.

الغادر : واز هيئانى وەفا ئەوهى كەوا پەيمانى داوه بۆي

المخاصمة : دوو بەرهكى ئەصلى ئەوهىي کە يەكىك دووبەرەكى بکات (خصم
 الشيء) واتە: له لاو و تەنيشتى وە ھەموو دووبەرەكىيەك له لايەكەوهىيە.

الفجور: لادان له حەق فيڭىرىدىن لىيى ئەصلەكەي لە (الفجر) دوه ھاتۇوه
 ئەويش درزى شىتىكە درزى فراوان، وە فيتنەيە كە له دين.

الخيانة : ليئەرە راۋە كراوه كەوا بە ئارەزووی خۆي نواندىن له ئەمانەت
 دەكات بەبى لايەنېيکى شەرعى وەكى فرۇشتىنى يان ئىنكارى كردى يانلى
 كەمكىرىدەن وە يان كەم تەرخەمى لە پارىزگارى كردى.

واتای فه‌رموده‌که به کورتی:

دوروپویى نه خوشبیه‌کی ترسناکی گهوره‌یه له سەر ئىسلام و مۇسلمانان، ئەويش وەسفىيکى زەم كراوه بۇ نەته‌وەه‌یه ك ئىسلام ئاشكرا ئەكەن به فيلابازى بۇ ئەوهى چەند پاره و شتىيکى دونيا به دەست بەھىن، پاشان پزگاريان بىت لە شمشىرى ئىسلام، به دللىيابىه و خواى گهوره نەفرىنى كردووه له دوروپووه كان و زەمىانى كردووه و پەيمانى پىيان داوه به سزاىيەكى توند له ژيره‌وهى ئاگرى دۆزەخ (في الدرك الاسفل من النار) وە سيفەتىيکى زقريانى باس كردووه له قورئانى پىرقىزدا له سورەتەكانى (البقرة ، النساء ، التوبه ، المحادلة ، الحشر) وە سورەتى (المنافقين) ھەموو ئەمانه بۇ ئەوهى ئىمانداران بىيان ناسن و ورياي شەر و فېل و پىسيان بن، وە پىيغەمبەرى خوا (صلوات الله علیه و آله و سلم) لەم فه‌رموده‌يەدا چوار سيفەت و نيشانە ئاشكرامان بۇ یوون ئەكاته وە.

يەكەميان: خيانەتى ئەمانەت ، وە ئەمە خراپترین پەوشىتە و چەند ناشرينە كوا مرۆقىك متمانەي پىت ھەبىت و مالەكەي يان ناموسەكەي يان حەقىك لە حەقه‌كانى دابنېت لات بە ئەمانەت پاشان خيانەتى لى بکەيت بە دللىيابىه وە بازنه‌ي ئەمانەت فراوانە و ھەموو مرۆقىك ئەگرىتە وە كەوا ئەمانەتىيکى لادانرىت، تاوه‌كىو ھەموو دىن ئەگرىتە وە بە گشتى ھەموو ئەوهى كوا پىيغەمبەران هيئاۋيانە لە بىرۇ باوەر و شەرعدا ئەمانەتە لە ملى زانايان (في اعتناق العلماء) ئەگەر كەم تەرخەمى بکەن لە گەياندىن و بلاوكىرىدىن وە ئەوهش خيانەتە، نەفرىن و توند و تىشى خواى گهوره واجب و پىتىويست ئەكەن لە سەر خۇيان، خواى گهوره ئەفه‌رمۇيت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ

يَكْتُمُونَ مَا آتَزَّنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْمَدُونَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَكُمْ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ

أُولَئِكَ يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ وَيَعْلَمُهُمُ الْأَلَاعِنُونَ ١٥٩ (البقرة: ١٥٩) .

واته: به راستى ئەوانەی ئەو بەرنامە و پىئىمايە دەشارنەوه كە لەو كتىبەدا هەيء بۆ شارەزايى خەلک دواى ئەوهى لە (تهورات و ئىنجىل) دا پۇونمان كردۇتەوه خواي گەورە نەفرىينيانلى ئەكات و تەواوى نەفرىينكارانىش نەفرىينيانلى دەكەن.

وە پىويىستە له سەرەلگرانى زانىست ئەوهى كە كۆتا پىغەمبەر هىنناویەتى بىگەيەن چونكە ئەوه گەورەترين ئەمانەتە، وە شاردىنەوهى و تەمبەلىلى كىرىدىنى گەورەترين خيانەتە خواي گەورە دەفەرمۇيىت: يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمَّنُوا

لَا تَحُنُّوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُنُّوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٢٧ (الأنفال: ٢٧)

واته: ئەى ئەوانەي باوهېرتان هىنناوه! گزىي و خيانەت لە خوا و پىغەمبەر و لە سپارده كانتان مەكەن، واته نەيار و دوزمنى ئەوان مەكەنە يار و دۆسىتى خوتان و نەيىنەيەكانتان لا بدرىكىن بۆ خۆيشستان چاك دەزانىن كە گوناھ و تاوانى خەيانەتكىدن چەندە گەورەيە.

دوووهەيان: درۆكىرن لە فەرمودەدا، چونكە بناغەي دووپۇويىه، وە ناشرىن ترين و قىيىزەوه ترين رەشتە، بە دلىنایەوه ئۆممەت ھەمووى پىز لە راستگۈيى ئەگرىت و بېق و كىنە لە درۆ ئەگرىت، وە پەقىش لەو كەسە ئەگرىت كە ئەنجامى ئەدات بۆيە وريابە كە لە راستگۈكان بىت لە وته و كرددەوه كانياندا، وە دووركەوه وە لە درۆ و درۆزنان چونكە بە راستى ئەوه لە سىفەتى خراپىترين مەرقە ئەوانەش دوورپۇوه كانن وەكى لەم فەرمودەدا

هاتووه، بؤیه ته ماشایان بکه ئاینە کانیان له سەر درق ھەستاوه چۆن خواي گەورە ئابپویانی بردوده، وە عەیب و عاریانی ئاشکرا كرد و دەرخست

خواي گەورە ئەفەرمويت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشَهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ، وَاللَّهُ يَشَهِدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَذِبُونَ﴾ (المنافقون ۱-۲)

واتە: کاتى دوو رووه کان هاتن بۇ لات ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) !

ئەلین: شايەتى ئەدەين كە بە راستىي تو پەيامبەرى خوايت لە حالىكدا خوا خۆي ئەزانى كە تو پەيامبەرى ئەويت، سويندە درۆينە کانیان كرده سوپەر و قەلغان بۇ پاراستنى ئابپوو و سەرومالي خۆيان، ھەشتىك دېتە پېشى، بە خىرايى ئەوان سويندىكى پيا ئەكىشىن! رېسى خوايان لە خەلک گرت! نەيان دەھىشت كەسىك بىتتە ناو دىنى خواوه و تابویان كرابا بە سويندى درق و دەلەسە خەلکيان لە خىشته ئەبرد بە راستىي ئەوانە كاريکى خراب و نابەجييان كرد.

سېيىھ ميان: بەلین شكاندن يان هەلۋەشاندە وەي پەيمان و غەدر، چونكە ناشرين ترین و پەزىل ترین پەوشىتە، وە شەپ و خراپەيەك بەس بىت كە كوتايەكى نەخۆشى دوورۇوسي بىت خواي گەورە ئەفەرمويت:

﴿فَأَعَقَّهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ، بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (التوبه: ۷۷)

واتە: ئىنجا خواي گەورە بى لە چرووکىيەكە يشيان نەخۆشى دوورۇوسيشى خستە دلىانە وە بەردەولامىش دەبىت هەتا ئە و روژە دەچنە

به رد هستی خوی بُو حیساب و لیکولینه وه، چونکه پیچه وانه هئه و پهیمانه جوولانه وه به خوایان دابوو و به دروزنیش ده رچوون.

وریا به که لادان بُو هئه و ره وشته سووک و پیسوایه، وه پابهند به له سهر وه فا بُو به لین، وه پیز لینانی پهیمان تاوه کو له خاوه ن عهقل و بیرو هوش بن (أولي الالباب) بیت. ﴿الَّذِينَ يُؤْفَوْنَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيَثَاقَ﴾ (الرعد: ۲۰).

واته: هئه و زیرانه هئه وانه که پهیمانی خوا جیبه جی ده کهن و ده بیهنه سهر و وه فای پیده کهن و هئه و پهیمانه ش له هئه زهل به هئه ستويانه و هیه هه لیناوه شیننه وه و سه رپیچی فه رمان شکنی تیدا ده کهن.

چواره میان: چونه گژیه کدا له دووبه ره کیدا وه نه و هستان له حه قدا هئه ویش تاوانیکی گهوره و گوناهیکی ترسناکه، رایه کیشیت بُو خراپه یه کی گهوره له حه لآل کردنی مال و ناموس و ئینکاری حه قی خه لکانی تر، وه هه لدانی بوختانی گهوره بُویان، وه دژایه تی بانگخوازان بُو حه ق، وه به رگری کردن له خه لکی بُو حه ق و پینمومویی و چاولیکردنیان له ره وشتنا له پیگای سه رگه ردانی و له ناو چووندا، وه چهنده ها مال حه لآل کرا و چهنده ها ناموس ئابروبرا و چهنده ها خوینڑا به هه قی خراپی دووبه وه کان له دووبه ره کیه کاندا، وه چهند که س حه قی هئه یه ویست له پیگای راست و به دواکه وتنی حه قیکی به هیزدا لایان برد.

وه هئه گهه ر چونه گزیه کدا له ناکوکیدا نه بیت هئه وه زوریه می موسلمانان دهست ته گرن به بہر نامه خوای گهوره وه پیگای ئیمانداران له سه له ف سالح.

فهـ رـمـوـودـهـي نـوـزـدـهـيـهـم

خـوـپـارـاسـتـن لـهـ تـاـوـانـهـ بـهـ هـيـلـاـكـ بـهـ رـهـكـانـ

اجتناب الموبقات

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

« اجتَبِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ .

فَأَلُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ ؟

قَالَ : (الشَّرُكُ بِاللَّهِ ، وَالسَّحْرُ ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ، وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتَيمِ ، وَالتَّوْلِي يَوْمَ الزَّحْفِ ، وَقَدْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ) « (رواه البخاري^(٧٦) ومسلم^(٧٧) وأبو داود^(٧٨) والنسائي^(٧٩)).

واتـهـ ئـهـ بوـ (هـرـيـرـةـ) (رـهـزـایـ خـوـایـ لـیـ بـیـتـ) ئـهـ یـگـیرـیـتـهـ وـهـ لـهـ پـیـغـمـبـرـیـ خـوـاـهـ (ﷺ) فـهـ رـمـوـودـهـیـتـیـ : دـوـرـهـ کـهـ وـهـ لـهـ حـوـوتـ تـاـوـانـهـ لـهـ نـاوـ بـهـ رـهـکـانـ وـتـیـانـ ئـهـ پـیـغـمـبـرـیـ خـوـاـهـ وـانـهـ چـینـ ؟

فـهـ رـمـوـودـهـیـ : شـهـرـیـکـ بـقـ خـوـاـ پـهـ یـدـاـکـرـدـنـ وـ سـیـحـرـ کـرـدـنـ وـ کـوـشـتـنـیـ نـهـ فـسـیـکـ ، کـهـ خـوـایـ گـهـرـهـ حـهـرـامـیـ کـرـدوـوـهـ تـهـنـهـ بـهـ حـهـقـ نـهـ بـیـتـ ، وـهـ خـوـارـدـنـیـ (سـوـوـ) رـیـباـ وـ خـوـارـدـنـیـ مـالـیـ هـهـتـیـوـ ، وـهـ رـاـکـرـدـنـ وـ پـشـتـ هـهـلـکـرـدـنـ وـ پـوـخـانـدـنـ

(٧٦) -كتاب الوصايا حديث (٢٧٦٦) و (٨٦) -كتاب الحدود حديث (٦٨٥٧).

(٧٧) ١-كتاب الإيمان ٣٨ -باب بيان الكبائر حديث (١٤٥).

(٧٨) ١٢-كتاب الوصايا ١٠ -باب ما جاء في التشديد في أكل مال اليتيم حديث (٢٨٧٤).

(٧٩) (٦/٢١٥).

موسلمانان له کاتی جه نگدا له گه ل دوزمنانی دیندا و تاوانبارکردن
ئافره تانی داوین پاکی موسلمان به داوین پیسی و زیناکردن.

گیره رهوهی فه رموده:

ئه بو (هريرة) له فه رموده زماره (۱۱) دا باس له ژیاننامه کرا.
وشەکان

الاجتناب : دورىكە وتنەوه

الموبقات : بەھیلاك بەرەكان

الشرك : له فه رموده زماره شەش دا راڭەکرا

السحر : مت و به سەرا خويىندى ناشەرعى و گرىز (عزائم) و (رقى) و
(عقد) ئەوهش كاريگەرى ھە يە له سەر دل و لاشە بۆيە نەخوش ئەكەۋىت و
ئەكۈزىت

نېوان ژن و مىرىد ئەكات ئەگەر ويىستى خواى گەورەى له سەر بىت.

الربا : لەزمانه وانيدا : واتا زىادە بەگشتى ئەوتريت ، (ربا يربو ربوا اذا زاد) ،
لەشەردا : زىادە يەك لە سەر مال (رأس المال) له لايەنىكەوه كە تاييەتە و
ھەرامە، وە پىپا له جەھالەتدا و ناسراو بۇو كابرات خاوهن قەرزە كە
بەقەرزارە كە ئەوت: ئەگەر قەرزە كە كۆتايى پىھات يان قەرزە كە
ئەگىريتە وە يان زىادە يەك ئەخەيتە سەرى (تربي).

اليتيم : لە مرۆقدايە : ئەوهى كە باوکى له ناو چووه، وە له ئازەلدا ئەوهى
كە دايىكى له ناو چووه .

والتولى يوم الزحف : هەلھاتن و پاکردن له دوزمن له کاتى شەركىردىدا.

قذف المحنات : بوختان كردى و زينا به داوین پاكانه وە .

الغافلات : ئے وانہ کے وا خراپے و زینا نہ ہاتوتے فکریاندا بے ھوئی پاکی

دلیانہ وہ ئے وانہ بینائگان لہ تاوان

واتای فرموده کے بے کورتی :

پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) نومہ تکہی وریا کردوتہ وہ لہ کوتنہ ناو تاوانی گہورہ وہ ئے ویش بے ھیلاک بھرہ، وہ ھر یہ کیک لہم حوت دانہ یہ خاونہ کے بے ھیلاک ئے بات.

یہ کہ میان : و گہورہ ترین شہر و ترسناکترینیان: ئے ویش ہاویہ ش بپیردان بے خوا گہورہ کے وا بے ھیچ شیوہ یہ ک لی خوشبوونی نییہ و کرده وہی چاکہ لہ گلدا وہ ناگیر دریت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَن يُشَرِّكَ بِهِ وَعَفَرُ مَا دُونَ ذَلِيلَ لِمَن يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸) **واتھے :** بینگومان ھر گیز خوا گہورہ لہ دانانی ہاویہ ش بے نابوری و لہ خوار شیر کے وہ لہ ھر گوناھیک دہ ببوری بے ھر کہ سیک خوی بیہ ویت.

وہ ھر کہ سیک سہر بینیتیک یان نہ زر یان کرنوش یان سو جدہ بے غہیری خوا گہورہ بھریت یان سوئند خواردن بے دروست کراویک کہ بے گہورہی ئے زانیت یان داوا پیداویستیہ کان لہ مردوو داوائے کات وہ کو داوا کردنی منداں لیتی یان داوا و ھاوار کردن (ناداہ) یان داوا فریا کے وتن یان پشت پی بے ست بکات لہ کاریکیدا.

وہ شیرک دووجو رہ شاراوه و ناشکرا.

ھندیک لہ شیرکی شاراوه: کرده وہیہ ک بکہیت کہ ریای تیدا بیت یان وا ز لہ کرده وہیہ ک بھینیت لہ بھر خاتری خہلکی،

وه ههندیک له شیرکی ئاشکرا: ئوهی که پو ئه دات له سه رقه برى پیغه مبهه ران و پیاو چاکان به هۆی نەزانى موسسلمانانه وه، هەرودهها اوشیوهی ئەو نەزانینانه له سورانه وه بەدەور قەبردا و بانگەوانى خاوه نەكانيان له کاتى زەحەمەتى و نارپەھەتىدا، وه مانه وه لە دیارى و دەستگرتىن پیوهی بق داوا كردنى بەرهەت.

دووھەمیان : سیحر، وە لە سیحردا كۆكراوه تەوه (جمع) لە نیوان ھاوبەش بپیاردان و زیان گەياندن بە خەلکى

ئوهی کەوا خەلکى بە هەلە تىگەيىشتون و نەزانى لە تواناي ساحيردا كە توانا و دەسەلاتى هەيە بە ئارەزۇرى خۆى تەسەروف ئەكەت لە مولىكى خواى گەورەدا بە بى مۆلەت وەرگردن ﴿وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (البقرة ۱۰۲).

واتە : بە بپیارى خوا نەبووبا ئىنجا دووگەرانە توانايان نەبوو زيانىك بە هيچ كەسى بگەيىن.

وه زانايان يەك دەنگن لە سەر حەرامىتى فيربۇونى سیحر، هەرودهها خەلکىش فيرکەيت و بىياندەيتى، وە تويانە: ئەگەر ئەو وتهىيە يان ئەو كردارە بى باوهەپى تىدابىت ئوه بى باوهەرە، وە (ئىمامى مالك) و (ئىمامى ئەحمدە و كۆمهلىك لە صەحابە و تابعىن وتويانە: سیحر كردن بى باوهەپىيە پىويىستە ئەو كەسە بکۈژىت، وە هەندىكىيان وتويانە: ئەو كەسە فاسقە و پىويىستە لە ملى بدرىت و بکۈژىت، وە حۆكم نادريت بە سەريدا كە لە ئايىنى ئىسلام دەرىچىت كەوا مەزەبى (ئىمامى شافعى) بۆچۈونى وايە تەنها

گهروتی یان کاریکی کرد له و سیحره ئه وکاته بی باوه‌ر ده بیت و هکو چون
یه کیک توانای گورینی خلقی خوای گهوره‌ی هه یه یان له یه ک چونی خه لق
(مضاهاة خلقه) یان وا گومان ده بات که زیان و قازانجی هه یه به
سیحره‌که‌ی و هکو حالت ساحیره‌کانه له هه ممو جیگا و کاتنکدا، و ه ئه میری
ئیمانداران (عومه‌ری کورپی خه تاب) (په‌زای خوای لی بیت) فه‌رمانی ده کرد
به کوشتنی ساحیره‌کان، و ه دایکی ئیمانداران (حه فصه) (په‌زای خوای لی
بیت) (جاریه) یه کی هه بwoo که ساحیره بwoo کوشتنی، و ه (جندب) ی کورپی
عه‌بدوللا ساحیریکی کوشت که لای (وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به) یاری ئه کرد
سه‌ری پیاویکی له لشه‌ی کرد و ه پاشان بانگی ده کرد ئه ویش زیندوو ده
بwoo و ه.

سییه میان: کوشتنی نه‌فس و ده‌رچونی پوح له جهسته و خوین
رشنی خاوین: ئه و ه به راستی تاوانیکه ترس ئه خاته نیو خه‌لکیه و ه، و ه
ئاسایشیان ئه‌له‌رزینیت، و ه ئوممه‌ت پارچه پارچه ئه کات و په‌یوه‌ندی
برایه‌تی ئه‌پچریت، و ه رق و کینه و دژایه‌تی بلاو ئه بیت‌هه له ناو خه‌لکیدا
ئه‌مه ئه بیچ تاوانیکی ترسناک و مهترسیدار بیت خوای گهوره له و باره‌یه و ه
ئه‌فه‌رمویت: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ حَمِيعًا﴾ (المائدة: ۳۲).

واته: جا له به‌ر بی فه‌ری و خراپی ئه و کوشتنه نادرrost و ناره‌وایه،
و ه بقئه و ه جاریکی تر کاری وا روونه‌داته و ه سه‌ر نه‌وه‌کانی (یعقوب) مان

بپیار دا که هه رکه سیک به ناهه ق مرؤفیک بکوژی یان بی ئه وه کاریکی خراب
و گهنده لی له ولاتدا کردبی وه کو هه موو خه لکی سه رزه وی کوشتنی.

چواره میان : خواردنی سوو (ریبا): ئه ویش کوت و زنجیری
مرؤفایه تی (استغلال للإنسانية) و مژینی ههول و توانا که یه تی، وه خواردنی
مالی به ناره وایی بـه بـی ئه وهی که س له و بـه خـیـوـکـهـ رـانـهـ هـهـ وـلـبـدـهـنـ وـاتـهـ:
هـهـولـ وـ کـوـشـشـ بـقـئـهـ مـالـ وـ حـالـانـهـ، وـهـ کـارـکـرـدـنـ بـهـ رـیـباـ دـڑـایـتـیـهـ لـهـ گـهـلـ
خـوـایـ گـهـورـهـ وـ پـیـغـهـ مـبـهـرـهـ کـهـیـ لـهـ دـوـنـیـادـاـ، وـهـ ئـهـوـهـشـ لـهـوـانـهـ یـهـ کـهـ ئـاـگـرـیـ
دـوـزـهـ خـ بـقـ خـوـیـانـ مـسـوـگـهـ رـکـنـ، وـهـ چـوـنـ وـ نـابـیـتـ کـهـواـ بـهـ خـیـوـکـهـ رـکـانـ لـهـ
خـهـ لـکـیـ زـیـاتـرـ دـلـیـانـ رـهـقـهـ، وـهـ دـوـورـتـرـیـنـ کـهـسـنـ لـهـ رـهـحـمـتـ لـهـ مـرـؤـفـدـاـ.

پینجه مین : خواردنی مالی هه تیوو: حـقـیـ هـهـتـیـوـوـ لـهـ سـهـرـ خـهـ لـکـیـ
ئـهـوـهـیـ کـهـ بـیـانـگـرـنـ بـهـ خـوـیـانـهـ وـهـ وـهـسـتـنـ بـهـ بـهـ خـیـوـکـرـدـنـیـکـیـ باـشـ وـ
مالـهـ کـانـیـانـ پـهـرـهـ پـیـ بـدـهـنـ وـ یـارـمـهـتـیـانـ بـدـهـنـ تـاوـهـ کـوـ بـگـهـنـهـ ئـهـ وـ ئـاـسـتـهـیـ کـهـ
خـوـیـانـ

توانایان هـهـیـهـ وـ پـیـبـگـهـنـ، بـهـ دـلـنـیـاـیـهـ وـهـ خـوـایـ گـهـورـهـ لـهـ قـورـثـانـهـ کـهـیدـاـ رـیـگـرـیـ
کـرـدوـوهـ لـهـ خـوارـدـنـیـ مـالـیـ وـ

پـهـیـمانـیـ دـاـوـهـ بـهـ وـهـیـ ئـهـوـ کـارـهـ دـهـکـاتـ بـهـ چـهـنـدـهـهاـ جـوـرـلـهـ سـزـایـ توـنـدـ

خـوـایـ گـهـورـهـ ئـهـ فـهـ رـمـوـیـتـ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ مُظْلَمًا إِنَّمَا

يـأـكـلـونـ فـیـ بـطـوـنـهـمـ نـارـاـ وـسـیـصـلـوـنـ سـعـیـرـاـ﴾ (النساء: ۱۰).

واته: ئەو کەسانەی کە بە سته مال و ناهەق مال و سامانی مندالانی هەتیوو بى باب دەخون بى هو تەنها ئاگر دەکەنە سك و ورگیانەوە و بە زووییش دەخرینە ناو ئاگریکى زۆر گەرم و بە گپى دۆزەخەوە.

وە پېگىرى دەکات لە نزىك بۇونەوە لە مالى هەتیوو تەنها بە باشتىرين شىيۋە نەبىت، وە لەو باشتىرين شىيۋانە: كىدارى پاك بۆى وە پەرە پىيىدانى مالى بە كىپىن و فرۇشتىن و رەفتار كىردىن تىيىدا بە قازانچ و خىرى حەلائىن

شەشە مىيان : هەلھاتن لە پۇزى خۇئامادەكىردىن بۇ دوزمن و پاکىردىن لە بەرامبەر دوزمن: ئەوهەش لە ترسىتايە و كارى و ئەکات موسىلمانانى درېكىيان نەبىت و لاوازىن، وە تۈوشى زەللىلىيان ئەکات و دىنەكەيان لە ناو ئەبات بى باوهەپان وايان لى دىيت كە سەركەون بە سەر موسىلماناندا و دەست بىگرن بە سەر ئافرهەت و مالىياندا و خويىنيان بېرىڭىن، وە بۇ موسىلمان نىيە بە هىچ شىيۋەيەك لە جەنگدا راپكات و هەلبىت كە خۆى سەركەوتتوو بۇوه تىيىدا يان بە كەردىنەوە (الفتح) و سەركەوتىن و دەست كەوتنى مال (الغ尼مة) يان بە رېگىای شەدادە لە رېگىای خواى گەورەدا.

حەوتەم : بوختان كىردىن بەو ئافرهەتە داۋىن پاك و خاوىنانەي کە داۋىننیان پاراستووه و بوختانىان بۇ بکەن كەوا زىنایان كىردووه و ئىشى خراپە ئەكەن: بە راستى تاوانىتىكى گەورەيە كە بوختان بکەيت بە ئافرهەتىكى شىكىدار كەوا خۆى پاراستووه و پاك و خاوىنە و دوورە لە گومان كە بە هىچ شىيۋازىك تاوان و داۋىن پىيسى نەهاتووه بە مىشكىدا توش بوختانى زىنای بۇ ئەكەيت و بە خراپە كار لە قەلەمى ئەدەيت، بە دىننیايدى وە هەر كەسىك ئەم كارە بکات ئەوە پىيىستى بە چوار شايەت

هه یه ئه گینا ئه و کسه لای خوای گهوره به درقزن و خراپه کار ناوئه بريت،
وه شاييەتى قبۇل ناکرېت به هېچ شىيۆھ يەك، وھ پىويستە كەوا حەد لە
سەرى ئەنجام بدرېت (ھەشتا قامچى) ئەوھ پاداشتە كەيەتى له دونيا، وھ
پاداشتى لای خواي گهوره ئەوھ يەك خواي گهوره بۆي ئاماذه كردۇوه بق
ئەو بوختانە ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحَصَّنَاتِ الْفَقِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لِعِنْوَافِ الْدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَهُنَّ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۲۳) يوْمَ تَشَهَّدُ عَلَيْهِمْ أَسْنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۴)

واتە: بىگومان ئەوانە بوختان به ژنانى داۋىنپاڭى و بىخە به رى
بىروادار دەكەن، لە دوا رۆژىشدا نەفرىنييانلىٰ كراوه لە گەل ئەوهشدا
سزايىه کى گهوره شيان بق ئاماذه كراوه، لەو رۆژەدا زمان و دەست و پىيىان
دەبىتە شايەت لە بەرامبەر ئەو كارانە دەيان كرد.

بۇيە ئاگادار به ئەى موسىلمان لەم تاوان به هيلاك بەرانە، وھ نەفسىت بق هېچ
شتىكىيان نەبەيت چونكە پق و سزايى خواي گهوره پىويست ئەكەيت لە سەر
خۆت لە گەل پق و كىنە خەلکى و تورپە بۇونىيان، وھ بىزانە كە تاوانە
گهوره كان زۆرن، وھ كو چۆن عەبدوللائى كورپى عەباس (پەزاي خواي لىٰ
بىت) فەرمويەتى: (نزيك ئەبىتە وھ لە حەفتا) وھ كتىبى زۆر چاپ كراوه وھ كو
(الكبائر للذهبى) ئەوپىش چاپ كراوه، وھ كتىبى (الزوجر عن اقتراف الكبائر
لأبن حجر الميتمى).

بۇيە تاوانە گهوره كان بناسە و پاشان خۆتى لىٰ بىپارىزە خواي گهوره لە
تاوانە بچوو كە كانت خوش ئەبىت و ئەوانە كە دىت بە سەر مرؤىدا.

خواى گهوره ئەفەرمۇيىت: ﴿إِن تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنَهَّوْنَ عَنْهُ نُكَفَّرُ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (النساء: ٣١) ﴿٣١﴾

واڭە: ئەگەر ئىيۇھ لە تاوانە گهورانە خۇ دوورىگەن ئىمەش لە ھەلە و
پەلەتان دەبۇرۇن و دەتابىنىن جىيگايەكى بە قەدر و عىزەت و بەھەشتىان
دەدەيىنى.

ئەو سوودانەي لەم فەرمۇودەيەدا وەردەگىرىت :

- ١- نەرم و نىيانى پىغەمبەر ﷺ و بەزەيى بە ئومەتە كەيدا ئەۋىش
پىكەيى باشە پىشانىان دەدات و ئەو پىكەيەش خراپە وريايىان دەكتە وە.
- ٢- پىويىستى خۆپاراستن لەم تاوانە گهورانەي، كەوا پىغەمبەرى خوا
ئاڭادارمانى كردىتە وە، وە خۆپاراستن لەغەيرى ئەو تاوانە گهورانەش
كەوا قورئان وسوننەت باسى كردووھ.
- ٣- گهورەتىرىنى ئەم تاوانانە: ھاوېش پەيدا كردنە بۆ خوداي گهورە،
چونكە تاوانىكە كە لى خۆشىبونى نىھ.

فه رموده‌ی بیسته‌م

رُزگاریوونی ئوممهت له گویرایه لى پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله و سلم دایه

و له ناوچوونیشیان له سه رپیچیاندایه

نجاه الأمة في طاعة الرسول صلى الله عليه وسلم وهلاكها في مخالفته

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ :

«إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ ، كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمًا ، فَقَالَ : يَا قَوْمُ ، إِنِّي رَأَيْتُ الْجَيْشَ بِعِينَيِّ ، وَإِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْعَرْبِيَّانُ ، فَالنَّجَاءَةُ فَاطَّاعَهُ طَائِفَةٌ مِّنْ قَوْمِهِ ، فَأَدْلَجُوا ، فَانْطَلَقُوا عَلَى مَهْلِهِمْ ، فَنَجَوْا وَكَذَّبْتُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ ، فَأَصْبَحُوا مَكَانَهُمْ ، فَصَبَّحُهُمُ الْجَيْشُ ، فَأَهْلَكُهُمْ وَاجْتَاحُهُمْ فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ أَطَاعَنِي ، فَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ بِهِ وَمَثَلُ مَنْ عَصَانِي وَكَذَّبَ بِمَا جِئْتُ بِهِ مِنَ الْحَقِّ»
 (رواہ البخاری ^(۸۰) و مسلم ^(۸۱)).

واته: ئه بو (موسا)ئ شعره‌ری (په زای خوای لى بیت) ده یگیریت‌هه وه

له پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه و آله و سلم فه رمويه‌تى: وينه‌ی من و وينه‌ی ئه‌وه‌ی، که خوای گهوره ناردوویه‌تى بوم و هکو نموونه‌ی پیاویک وايه، دیت به گهله‌که‌ی خوى ده‌لیت: ئه‌ی خه‌لکینه من ئه‌و سوپایه‌م بینی به چاوی خۆم، وه من وریاکه‌ره وه‌تام له دوزمن تکایه خوتان رزگار که‌ن و هه‌لبین، تا ههندیک له نه‌ته‌وه‌که‌ی به گوییان کرد و شه‌و هه‌لها‌ت و ده‌رچوون و رزگاریان بیو، وه

(۸۰)-كتاب الاعتصام حديث (۷۲۸۳).

(۸۱)-كتاب الفضائل حديث (۱۶)، (۴/ ۱۷۸۸).

کۆمەلیکیشیان بە قسەیان نەکرد تا بەرهبەیان سوپای دوزمن دایبەسەریاندا و بە هیلاک دا چوون و لە ناوبران، ئەمەش نموونەی ئەو کەسانەیە، كە ملکەچ و گویراپەل و شوینكەوتەی ئەون، كە بۆم هيئاون واتە: ئىسلام، وە وىنەی ياخى بوان و ئەو حەقەی، كە هيئاومە بە درقى دەزانن و شوينى ناكەون.

گىرەرەوهى فەرمۇودە:

لە فەرمۇدەي ژمارە (١٦) باس لە ژياننامەي كرا.

وشەكان:

مثلى : سيفەت و حالى سەر سورىمانىم

النذير : هەوالىك كەوا شەپ و خرابەي تىدایه

العرىان : دىرى پۆشته ئەوهى كەوا هىچ لە بەريدا نىھ

النذير العريان المثل بە : پياوېك لە (خشم) ئافرەتىكى خواتى لە (زبىد)، وە (بنو زبىد) ويستيان بچن بەسەرتايىفەكەيدا و هىرشن بکەنە سەریاندا پاشان ترسان كەوا هەوالىان پى بگات دوايى پاسەوانىكىان لە سەرى دانا پاش ئەوهى كە جلهكەيان لە بەرى داكەند لە دەرفەتىكدا لىنى بى ئاگا بۇن و ھەلھات بۆ لاي نەتەوهەكەى و ئاگاداريانى كردەوه، وە ئەم شىعەرەي پىييان وەت:

أنا النذير العريان ينبد ثوبه

إذا الصدق لم ينبد لك ثوب كاذب

پاشان بۇو بە نموونەيەك بۆ ھەرشتىك كەوا مەترسىدار بىت لە ناكاودا، وە بۆ ھەموو پياوېك كەوا گومان لە قسەكانىيىدا نەبىت.

النجاء : ههلهاتن

ادل‌جوا : رؤیشتن له سه‌ره‌تای شه‌ودا واته: زوو یان ئه‌و شه‌وه گشتی

رؤیشتن

صبحهم : به‌یانی زوو دایان به‌سه‌ریاندا

اجتابهم : به هیلاک دا چوون و که‌سیان لی نه‌ما، له ناویان بردن.

واتای فه‌رمووده‌که به گشتی :

خوای گهوره پیغه‌مبه‌رکه‌ی (محمد) صلی الله علیه و آله و سلم نارد به رینموی و دینی حق،
وه موعجیزه‌ی گهوره‌ی هینا: گه‌ردوونی و شه‌رعی (الكونية والشرعية)
هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی پوون و ئاشکرا و به‌لگه‌ی به‌هیز و پاستگویه که‌وا به
لگه‌یه کی گهوره‌یه بق راستگویی ئه‌وه‌ی که‌وا هیناویتی، وه به دلنيایه وه
نیزدراوی خوای گهوره‌یه به حق، وه ئه‌وه‌که‌سه ئیمانی پی ئه‌هینیت و به
دواي ئه‌که‌ویت و گویپایه‌لی ئه‌کات ئه‌وه‌ی خوای گهوره ویستی خوشی و
نیعمه‌تی هه‌یه بؤی، وه پزگاربۇون له توره‌ی و زهبر و زه‌نگ و سزای.

وه خه‌لکی فیززل و بق هه‌لکر به درؤیان خسته‌وه و سه‌ر پیچیان کرد،
خه‌لکانی خاوهن شکومه‌ندی و دده‌سەلات و به‌رژه‌وه‌ند، ئه‌وانه‌ی که تووره‌ی
خوای گهوره ده‌وریانی گرتووه، وه فه‌وتان و سزای توند و ویران بۇونیکی
له ناویه‌ر یان له سه‌ر خۆیان پیویست کرد ئه‌وه‌ش پاداشتی بى باوه‌پی و
فیز زلی و درؤکردنیان و یاخى بۇونیانه و به دواکه‌وتتی هه‌وا و ئاره‌زوو و
گویپایه‌لی نه‌کردنیان بق حق، بؤیه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله و سلم ئه‌م نموونه‌یه
هیناوه بق حالی خۆی و حالی ئه‌وه‌ی که هیناویتی له‌حه‌قیکی پوون، و
پاستگویه‌کی ئاشکرا، وه ئه‌وه‌ی ئه‌خربته سه‌ر (ما یترتب) پاستگویی و

گویپایه‌لی و له سهر به درۆزانین و سه‌رپیچی کردنیه‌وه، وه گویپایه‌لی نه کردنی له سهر حالی ئه و پیاوه پاستگو و دل پاکه‌ی که به‌پاستی ئاگاداری نته‌وه‌که‌ی ئه‌کرده‌وه و پابه‌ند بwoo له سهر پزگار بعونیان له مه‌ترسیه‌کی له ناکاودا کهوا له پشت ئه و سوپا ستەمكاره‌وه خۆی حەشار ئەدا، بۆیه هەر کەسیک به‌پاستی بزانیت و گویپایه‌لی بکات و ئه و هویانه‌ی بگریتە به‌رکه پزگار کەرن له خۆپاراستن له مه‌ترسی ئه و سوپایه ئه و پزگاری ئەبیت، وه هەركەسیک به درۆی بخاته‌وه و گویپایه‌لی نه‌کات ئه و مه‌ترسیداره به ئاسان بزانیت ئه وه مه‌ترسی دورمن دا ئه‌به‌زیت به سه‌ریدا و به هیلاکی ئه‌بات و له ناوی ئه‌بات به هەمان شیوه چاره‌نوسى ئەم ئوممه‌ت و نه‌ته‌وه‌یه کهوا پیغەمبەری خوا (عليه السلام) بونیدراء، بۆیه هەركەسیک به‌پاستی بزانیت و گویپایه‌لی بکات ئه‌وکاته دلخوش ئەبیت له دونیا و قیامه‌ت وه لای خوای گەوره پیزدار و خاوهن پاداشت ده‌بیت، وه پزگاری بwoo له سزاکانی دونیا و شەرم و ئابرووی قیامه‌ت، وه هەركەسیک به درۆی بخاته‌وه و گویپایه‌لی نه‌کات و سه‌رپیچی ئه‌وه بکات که پیغەمبەر (عليه السلام) هیناوبیتی وه سه‌ری به‌رز ئه‌کاته‌وه به رینموی ئه‌وه‌ی که هاتووه له قورئان و سوننه‌ت دا ئه‌وه کاته توشى سزا و تورپه‌بونى خوای گەوره ئەبیت، وه سزا و ده‌رد و بەلا دائە‌به‌زیت به سه‌ریدا له دونیا، وه سزا بەردەواامه له قیامه‌تدا (وَمَن يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝ ۲۳) (الجن: ۲۳)

واته: ئوهی له فه رمانی خوا و پیغه مبهه ره کهی سه رپیچی بکا به لادان له ته وحید و شهريعه تيدا، جا بیگومان ئوه ئاگری دوزه خى بۇ ئاماده کراوه، بە هەتا هەتايى و هەميشە يى تىيىدا دەمېنىتە وە.

نەو سوودانە لەم فەرموده يەدا وەردە كىرىت :

- ١- پەوانبىزى پیغه مبهه رى خوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) له باسکردنى نموونەي راستگۆى زيندوو كەوا شتىكى گونجاو له قالبىكى ھەست پىكراو و بەرچاوه، نزىك كردنە وەي وشەي دوور بەم شىۋازە جوانە.
- ٢- سوور بۇونى له سەرھىدایەت و رېئمۇي خەلکى.
- ٣- راستگۆيى و پۇونكىردنە وەي ئوهى كە ھىئناۋىتى
- ٤- بەدەستھىنانى سەركەوتىن و خۆشى بە راستگۆى كردن و گویرپايدىلى و دواكەوتىن لە وەي كە ھىئناۋىتى.
- ٥- پەيدابۇونى وىرانكارى له ناوجۇون لە دونىيا و دوارقۇذا بە ھۆى بە درۆخستنە وە سه رپیچى كردن له فەرمانە كانى.

فهرم مودهی بیست و یه ک

گونگی خوشه ویستی خوا و خوشه ویستی پیغه مبهه رهکهی (صلی اللہ علیہ وسلم)

أهمية حب الله وحب رسوله صلى الله عليه وسلم

عن أنسٍ - رضي الله عنه - قال : قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

« ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَ حَلاوةً إِيمانٍ : أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَةَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ ، وَأَنْ يَكْرَهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي النَّارِ »

(رواه البخاري^(٨٢) ومسلم^(٨٣) والترمذى^(٨٤) وابن ماجه^(٨٥)).

واته: ئنه س (رهزای خوای لی بیت) له پیغه مبهه ری خواوه (صلی اللہ علیہ وسلم) ده یگیریته وه، که فه رموده تی: هر که سیک ئه م (سی) شتهی تیدا بیت ئه وه تام و چیزی باوهه کرد ووه، پیویسته خوشه ویستی خوا و پیغه مبهه رهکهی له هه موو شتیک خوشه ویسته تر بیت لای، که سیکی خوش ویست تنهها له بهر ره زامه ندی خوا بیت، وه پیی ناخوش بیت واز له ئسلام بینیت و بی بروابیت، هر روهک چون پیی ناخوش فری بدریتنه ناو دوزه خه وه.

(٨٢)-كتاب الإعان ٩ - باب حلاوة الإيمان ، حديث (١٦).

(٨٣)-كتاب الإعان ١٥ - باب حصال من اتصف بمن وجد حلاوة الإيمان ، حديث (٦٧).

(٨٤)-كتاب الإعان،باب (١٠)، حديث (٢٦٢٤).

(٨٥)-كتاب الفتن ٢٣ - باب الصبر على البلاء ، حديث (٤٠٣٣).

گیئرہ‌هوي فه‌رموده‌که:

ئەنه‌سى كورى مالىك له فه‌رموده‌ي ژماره (۲۷۱) دا باس له ژياننامەي كرا.

وشەكان:

حلاوة: تام و خۆشى و شىريينى.

الايمان: به راست زانىنى دل و وته‌ي زمان و كردەوهى ئەندام.

يكره: پىي ناخۆشه.

الكفر: ئەسلەكهى له شاراوهوه هاتووه، وە مەبەست ئىنكاري و دان پى نەدان و به درۆخستنەوه يە.

يقداذ: فپى ئەدرىت

واتاي فه‌رموده‌که به گشتى:

ئەم چوارشته له هەركەسيك دا بىت ئەوه تام و چىزى خۆشى باوهەر ئەچىزىت ئەويش نيشانەي خۆشەويسىتى راستىيە له گەل خواي گەورەدا.

يه‌كهم: خۆشەويسىتى خواي گەورە

ئىمامى (ابن القيم) (پە حمەتى خواي لى بىت) ئەفه‌رمويت :

خواي گەورە كە دروست كراوهكانى دروست كرد بۇ پەرسىنېكى گشتى و خۆشەويسىتى و لە گەل ملكەچى فه‌رمانەكانى ، وە بنچىنەي عىبادەت: خۆشەويسىتى خواي گەورەيە بەلكو بە تاك دانانى له خۆشەويسىتىدايە، وە پىويستە خۆشەويسىتىيە كە هەمووى بۇ خواي گەورە بىت ھىچ شتىكت لە گەلەيدا خۆش نەويت بەلكو خۆشەويسىتى بۇ ئەوبىت و لە پىنناوى ئەودا بىت.

هه رووه‌ها پیغه‌مبه‌ران و نیئردارو و فریشته و پیاوچاکانت خوش بیویت،
و ه خوش‌ویستیمان بیویان ته‌واوی خوش‌ویستیمانه بـ خوای گه‌وره، نه ک
خوش‌ویستی تر له گه‌لیدا بیت و ه کو ئه‌وانه‌ی که‌شتیک ئه‌که‌ن به
هاوشیوه‌ی خوای گه‌وره و خوشیان ئه‌ویت، و ه ئه‌گه‌ر خوش‌ویستی له
پیناوا ئه‌ودا بیت ئه‌وه به پاستی په‌رسننه و نهینیه‌تیه (سرها) و ه به
دلنیایه و ه ئه‌کریت به دواکه‌وتنی فه‌رمانه‌کانی و خـ دوور خستنوه له
قه‌ده‌غه کراوه‌کانی، و ه له کاتی دواکه‌وتنی فه‌رمانه‌کانی و دوورکه‌وتننوه له
قه‌ده‌غه کراوه‌کانی ئه‌و کاته پاستی په‌رسن و خوش‌ویستی ده‌رئه‌که‌ویت،
و ه له سه‌ر ئه‌وه خوای گه‌وره شوین که‌وتوانی پیغه‌مبه‌رانی به نیشانه‌یه ک و
شاهیدیک داناوه بـ ئه‌وکه‌سه‌ی پروپاگه‌نده‌ی ئه‌کات (ادعاما)

خوای گه‌وره ئه‌فه‌رمویت: ﴿ قُلْ إِنَّ كُنْتُ مُتَجَبِّرًا لِّلَّهِ فَأَتَيْتُكُمْ مَا كُنْتُ مُحِيطًا بِكُمْ ﴾
(آل عمران: ۳۱)

واته : ئه‌ی محمد ﷺ پییان بلی ئه‌گه‌ر ئیوه خوای گه‌وره‌تان خوش
ئه‌ویت ئه‌وه به دوای سونن‌تکانی بکهون ئه‌و کاته خوای گه‌وره خوش‌ستانی
ئه‌ویت.

دووهم : خوش‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌ویش سه‌ر ئه‌نجام
ئه‌گه‌ریت‌وه بـ خوش‌ویستی خوای گه‌وره و پابه‌نده پیوه‌ی، و ه
هه‌رکه‌سیک خوای گه‌وره‌ی خوش بیویت ئه‌وه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوش
ویستوه، و هه‌موو ئه‌و شستانه‌شی خوش ویستوه که خوشی ئه‌ویت به‌لکو
به‌نده باوه‌ری نییه تاوه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوش‌ویست تربیت له

مندال و باوک و دایک و خەلکى به گشتى وەکو له فه‌رموده‌ی نۆيەمدا باسکراوه.

وە له نيشانه‌کانی خۆشەويىستى پیغه‌مبه‌ری خوا بَلِ اللّٰهِ : خۆشەويىستى ئەوهى كە له (وحى) دا هاتووه له قورئان و سونه‌تدا، وە باوھریش بە هەموو ئەو هەوالانه‌ى كە تىيىدا هاتووه، وە شوین کەوتنى ئەوهى كە تىيىدابه لە فەرمان و خۆپاراستن لە قەدەغە‌کراوه‌كان و بانگه‌وازىكىدن بۆ باوھر بە هەموو شىيۆھيەك، وە پىشخستنى گوپرایەلى پیغه‌مبه‌ر بَلِ اللّٰهِ لە سەر گوپرایەلى هەموو دروست كراوه‌كان بۆيە هەر كەسيك ئۇم شستانى تىدا بىت ئەوه بە پاسىتى ئەو كەسە خواي گەورە خۆش ئەۋىت، وە ئەگەر وانه بىت ئەوه بانگه‌وازىيەكەى بۆ لاي خواي گەورە بانگه‌وازىيە بە بىي بەلگە و سەندە.

سىيەم : مرۆڭ يەكىكى خۆش بويىت تەنها له بەر خاترى ئەو بىت نە بۆ كەسيك بىت و نە بۆ بەرژەوەندىيەكى دونيائى و نە له بەر پايە و دەسەلات بىت، بەلگو بۆ خواي گەورە خۆشى بويىت، چونكە برايەتى له ئىسلامدا باوھرى بە بنچىنە‌کانى ئىسلام ھېيە پابەندە و بىزى لى ئەگريت ئەگەر ئەم خۆشەويىستىيە چاكە بىقۇزىتەوە ئەوه بەلگە يە بۆ راستىگۈي باوھرەكەى، وە لە ئەنجامدا بىيگەردە و تام و چىزى باوھر ئەچىزىت.

چوارەم : ناخۆشىيەكى زۆر بۆ بىي باوھرپى بە خواي گەورە ئەو كەسە زۆر پىيى ناخۆشە و زۆر رق و كينەي لى ئەبىتەوە ھەتاوهەكى پىيى ناخۆشە بىگەپىتەوە بۆي وەکو چۆن پىيى ناخۆشە بىكىتە ناو ئاگرەوە وە زۆر لەو

باوه‌ر دارانه خوای گهوره نه‌فسی خویانی به قوربانی کرد و هکو چون خوای گهوره چیروکی (أصحاب الْحَدُود) ی بومان باس کردووو

ئەفرمۆیت: ﴿ قُلِّ أَنَّحَبُّ الْأَخْدُودِ ۖ أَلَا تَرِدَّ أَلَّا وَقُودٌ ۝ إِذْ هُرَّ عَلَيْهَا قُودٌ ۝ ۵﴾

﴿ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ ۷ وَمَا نَعْمَلُ مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ ۝ ۶﴾

آل‌عَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿ ۸﴾ (البروج : ٤-٨) واتە: به کوشت چن خاوه‌نانی له‌غه‌مه کانی ئاگری به سووتک، دهره‌نجام خاوه‌ن له‌غه‌مه کان ئەوانه‌ی بپیاری ئەو له‌غه‌مه یان دا نه‌فرینکران، ئەوه بwoo خوای گهوره تۆلەی لى سەندن، کاتى دانیشتبون له سەر لیتواری له‌غه‌کان، کەیفیان ئەکرد به سووتاندنی موسـلـمانـه کان، وە ئەوان لە سەر ئەوهی دەیانکرد به بپـوـدارـه کان ئامـادـه بـوـونـ، عـهـیـبـیـانـ لـیـنـهـ دـقـزـیـ بـوـونـهـ وـ هـیـچـ شـتـیـکـیـانـ پـیـنـاـخـوـشـ نـهـ بـوـوـ لـیـیـانـ، ئـهـوـ نـهـ بـیـتـ کـهـ باوهـرـیـانـ هـیـنـابـوـوـ بـهـ خـوـایـ دـهـسـهـ لـاـتـدـارـیـ سـوـپـاـسـکـراـوـ.

بـهـ رـاسـتـیـ ئـهـوـ چـیـرـوـکـیـکـیـ زـورـ گـهـورـهـیـ لـهـ چـیـرـوـکـهـ کـانـیـ باوهـرـ، وـهـ قـورـبـانـیـهـ کـیـ پـیـرـقـزـهـ لـهـ رـیـگـهـیـ باوهـرـداـ لـهـ سـەـرـ ئـهـوانـهـیـ کـهـ باوهـرـیـکـیـ رـاـسـتـگـوـیـانـ هـیـهـ بـهـ خـوـایـ گـهـورـهـ دـهـرـسـ وـ ئـامـۆـزـگـارـیـ وـ پـهـنـدـ وـ نـمـونـهـ وـهـ ربـگـرـنـ.

نه و سوودانه لهم فه رمووده يهدا و هرده گیریت :

- ۱- شیرینی باوه‌ر: تامیکی ده رونیه ئه و کاسه ئه یچیزیت ئه گهر ئه و ره وشتانه‌ی تیدابیت
- ۲- به رز ترین ره وشتی ئیمانداران ئه وه‌یه که به پاستی خوای گهوره‌یان خوش ئه ویت
- ۳- وه خوای گهوره‌ش خوشیانی ئه ویت و خوای گهوره ئه فه رمویت:

﴿إِنَّمَا يُحِبُّهُمْ مَنْ يُحِبُّنَاهُ﴾ (المائدة: ۵۴)

واته: خوشستانی ئه ویت و ئه وانیش ئه ویان خوشده‌ویت، وه ره تکردن‌هه‌یه ئه و بوقونه‌ی که ئینکاری خوش‌هه‌ویستی ئه کهن بق خوای گهوره.
- ۴- وه پیویسته په یوه‌ندی مرؤف به خه‌لکی که وا هه‌بیت له سه‌ر بنچینه‌یه کی پاست له سه‌ر خوش‌هه‌ویستی خوای گهوره و دلسوزی له پیناودا.
- ۵- وه له سووده‌کانی ئه م خویه‌ک لاککردن‌هه‌وه و پاکیتیه، ئه وه‌یه که شیرینی ئیمان بچیزیت.

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

نـاـوـهـرـوـاءـ

لا پـهـرـهـ

بـاـبـهـتـ

۳ پیشہ کی وہ رکیز
۶ پیشہ کی ماموستا جمعہ علی خورشید
۸ پیشہ کی نووسہر
۱۰	کورتہ باسیک لہ ژیانی زانای پایہ بہ رز (شیخ ربیع)
۱۶	فہرموودہ دیہ کہم : بہ رنامہ و پیزاری بانگہ واڑی کردن بو لای خوای گہورہ
۲۳	فہرموودہ دووہم : فہری بیرو باوہ پری بہ تاک دافانی خوای گہورہ
۲۸	فہرموودہ سیہم : حھقی خوای گہورہ لہ سہر بہ ندہ کانی
۴۲	فہرموودہ چوارہم : حھرام بیونی بہ پیروز زانینی دارو ہاویشیوہ کانی
۴۷	فہرموودہ پینچھہ م و شہشہم : ترسناکی پارانہ وہ لہ غھیری خوای گہورہ
۴۹	فہرموودہ حھوتہ م و ھھشتم : فہرمان کردن ھھموموی بو خوایہ بہ تاک و تھنہا ..
۵۰	فہرموودہ نویہم : راست گوئی باوہ
۵۴	فہرموودہ دیہیم : دھست گرتن بہ قورئان و سوننہ ت و خھلیفہ رابہ رہ کانہ وہ ..
۶۰	فہرموودہ یازدهیہم : رہزادہ ندی خوا لہ سی شتہ و یاخیبوونیشی لہ سی شتہ ..
۶۸	فہرموودہ دوانزدہیہم : تیکوشان لہ گھل نہ وانہی کہ لا یانداوہ لہ ریگائی پیغہ مبہران ..
۷۴	فہرموودہ سیازدهیہم : دین ئاموزگاریہ
۷۹	فہرموودہ چواردهیہم : خوشہ ویست ترین کرده وہ لای خوای گہورہ
۸۷	فہرموودہ پازدهیہم : نایا جیہاد لہ پینتاو خوای گہورہدا باشترين کرده وہ نیہیہ؟ ..

فه رمووده شازده یه م: شوینه واری نه و زانیاری و رینمونیانه ی که پیغه مبهه ری خوا ﷺ ۹۳
فه رمووده حه قده یه م: راستگوی و دروکردن و نه نجامه کانی ۱۰۰
فه رمووده هه ژده یه م: نیشانه کانی دوو روویی ۱۰۶
فه رمووده نوزده یه م: خوپاراستن له تاوانه به هیلاک بهره کان ۱۱۲
فه رمووده بیسته م: رزگار بیونی ئوممه ت له گویرایه لی پیغه مبهه ر ﷺ دایه ۱۲۱
فه رمووده بیست و یه ک: گرنگی خوش ویستی خوا و پیغه مبهه ره که دی ۱۲۶
ناوه روک ۱۳۲

له بهره می مالپه ری ئاشتی / کرکوک

سەرنج :

داواکارم له موسلمانان، هەر تىبىينىيەكىان ھەيە دەربارەئەم نامىلکەيە، پەيوەندى بىكەن بەم ناونىشانە خوارەوە، بۆ ئەوهى رەچاوى بىكم و موسلمانان زياتر سوودمەندىن خواى گەوهەرە پاداشتى ھەموان بداتەوە.

ئىمېيىل : yahya.setar@yahoo.com

بانگه واzman

- ۱ - گهه رانه وهیه بؤ قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغه مبهه ر (صلی الله عليه وسلم) و تیگه یشن و کارکدن پییان بهه شیوه هیه که سله فی صالح لییان تیگه یشتون و له ژیانیاندا رهنگی داوه ته وه.
- ۲ - پاک کردنده ته اوی ئهه لا یه نانه که په یوه ستن به ژیانی موسلمانان له سه رجهم دیاردہ کانی هاویه شی (الشرك) و جوزه کانی و ووريا کردنده ویان له ترسنا کی بیدعه و تیکه ای ئهه بیرو بؤچونه پوچانه که تیکه ل به بیرو هوشیان بسوه هه رودها پالاوتن و جیا کردنده سوننه ته کانی پیغه مبهه ر (صلی الله عليه وسلم) لهه روایه ته (ضعیف) و هه ل به ستراو (موضوع) اه بی بنه ما یانه که ئایینی پاکی ئیسلامیان له که دار کردووه و بونه ته په رج له پیش که وتنی موسلمانان .
- ۳ - په رورده کردنی موسلمانانه له سه ر ئایینه راسته قینه که یان و بانگ کردنیانه بؤ کار پیتکردن و جوانکردن و پازاندنه وه (التحلی) یان به ته اوی ئهه روشت و ئاکاره به رزانه که ره زامه ندی خوايان پی به دهست دی و ما یهی به خته وه ری و سه رفرازی دونیا دوا رؤژن .
- ۴ - زیندوو کردنده بیرو هوشی ره سه ن و دروستی ئیسلامیه له ژیرو رؤشنایی قورئان و سوننه تدا له سه ری و شوینی پیشینانی چاکی ئهم ئهم نومه ته ئیسلامیه له گه ل لا بردن و بنه بیر کردنی هه مه و جوزه ده مارگیریه کی مهزه بی و حزبی که بونه ته ما یهی پارچه پارچه کردنی موسلمانان و دور خستنه و یان له یه کتری و کۆسپ و ته گه رهن له پی رهنگ دانه وهی برا یه تی ره سه نی ئیسلامی .
- ۵ - دانانی چاره سه ری ئیسلامیانه بؤ ته اوی ئهه گیرو گرفته ها و چه رخانه که له ئارادان و هه ولدانه بؤ دهسته بدر کردنی ژیانیکی ئیسلامیانه له سه ری بازی ره سه نی پیغه مبهه ر (صلی الله عليه وسلم) و هاویه ل به ریزه کانی .

اسم الملف: اخر مذكرة.doc
الدليل: C:\Users\yahya\Documents
ال قالب:

C:\Users\yahya\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm

العنوان:	الصبرسم الله الرحمن الرحيم
الموضوع:	
الكاتب:	Abdulla
الكلمات الأساسية:	
تعليقات:	
تاريخ الإنشاء:	٢٠١٢/٠٧/٠٢ ٠١:١٧:٠٠
رقم التغيير:	٢
الحفظ الأ الأخير بتاريخ:	٢٠١٢/٠٧/٠٢ ٠١:١٧:٠٠
الحفظ الأ الأخير بقلم:	yahya
زمن التحرير الإجمالي:	١ دقيقة
الطباعة الأخيرة:	٢٠١٢/٠٧/٢٣ ٠٥:٥٢:٠٠
منذ آخر طباعة كاملة:	
عدد الصفحات:	١٣٥
عدد الكلمات:	٢٠,٦٥٧ (تقريباً)
عدد الأحرف:	١١٧,٧٤٩ (تقريباً)